

Załącznik nr 1 do raportu z konsultacji społecznych w sprawie projektu uchwały o utworzeniu Parku Kulturowego Głównie Miasto - Zestawienie wniosków zgłoszonych w ramach konsultacji społecznych.

lp	Treść Wniosku	Uzasadnienie Wniosku	Strzeszczenie Wniosku
1	zakaz prowadzenia działalności usługowej o charakterze erotycznym w lokalu, który znajduje się na terenie wspólnoty mieszkaniowej, a w którym przedsiębiorca prowadzi działalność gastronomiczną, kulturalną lub rozrywkową;	Jako mieszkańcy Głównego Miasta od lat zabiegaliśmy o wprowadzenie stosownych przepisów w postaci uchwały Park Kulturowy, które ograniczyłyby ekstensywne wykorzystanie miejskiej przestrzeni przez różnych użytkowników przestrzeni publicznej, w tym przedsiębiorców, którym zależy na zysku za każdą cenę, także kosztem zdrowia i miru domowego współużytkowników nieruchomości. Niestety na początku marca 2023 roku p. Prezydent Aleksandra Dulkiwicz zatrzymała prace nad projektem uchwały. W trakcie procesu tworzenia przepisów prawa mieszkańcy ściśle współpracowali z Pełnomocnik Prezydenta Miasta Gdańska ds. Śródmieścia Moniką Nkome-Evini, licznie uczestnicząc w konsultacjach dokumentu na każdym etapie jego opracowywania. Podobnie jest i teraz, w trakcie procesu przygotowywania treści uchwały. Pokładam ogromną nadzieję, że pod Pani egidą procedowanie i wprowadzanie regulacji będzie na tyle sprawne, aby od początku wysokiego sezonu turystycznego 2026 roku goście przybywający w różnych celach na Głównie Miasto, wiedzieli jakie są zasady funkcjonowania w społeczności i publicznej przestrzeni.	zakaz prowadzenia działalności usługowej o charakterze erotycznym w lokalu, który znajduje się na terenie wspólnoty mieszkaniowej, a w którym przedsiębiorca prowadzi działalność gastronomiczną, kulturalną lub rozrywkową;
2	zakaz powiadamiania w formie ustnej o oferowanych towarach i usługach poza miejscem prowadzenia działalności gospodarczej, szczególnie usług o charakterze erotycznym;	Jako mieszkańcy Głównego Miasta od lat zabiegaliśmy o wprowadzenie stosownych przepisów w postaci uchwały Park Kulturowy, które ograniczyłyby ekstensywne wykorzystanie miejskiej przestrzeni przez różnych użytkowników przestrzeni publicznej, w tym przedsiębiorców, którym zależy na zysku za każdą cenę, także kosztem zdrowia i miru domowego współużytkowników nieruchomości. Niestety na początku marca 2023 roku p. Prezydent Aleksandra Dulkiwicz zatrzymała prace nad projektem uchwały. W trakcie procesu tworzenia przepisów prawa mieszkańcy ściśle współpracowali z Pełnomocnik Prezydenta Miasta Gdańska ds. Śródmieścia Moniką Nkome-Evini, licznie uczestnicząc w konsultacjach dokumentu na każdym etapie jego opracowywania. Podobnie jest i teraz, w trakcie procesu przygotowywania treści uchwały. Pokładam ogromną nadzieję, że pod Pani egidą procedowanie i wprowadzanie regulacji będzie na tyle sprawne, aby od początku wysokiego sezonu turystycznego 2026 roku goście przybywający w różnych celach na Głównie Miasto, wiedzieli jakie są zasady funkcjonowania w społeczności i publicznej przestrzeni.	zakaz powiadamiania w formie ustnej o oferowanych towarach i usługach poza miejscem prowadzenia działalności gospodarczej, szczególnie usług o charakterze erotycznym;
3	zakaz stosowania nagłośnienia – zarówno podczas występów grajków ulicznych jak i w celu promocji lokalu (zakaz wywieszania głośników na elewacjach budynków);	Jako mieszkańcy Głównego Miasta od lat zabiegaliśmy o wprowadzenie stosownych przepisów w postaci uchwały Park Kulturowy, które ograniczyłyby ekstensywne wykorzystanie miejskiej przestrzeni przez różnych użytkowników przestrzeni publicznej, w tym przedsiębiorców, którym zależy na zysku za każdą cenę, także kosztem zdrowia i miru domowego współużytkowników nieruchomości. Niestety na początku marca 2023 roku p. Prezydent Aleksandra Dulkiwicz zatrzymała prace nad projektem uchwały. W trakcie procesu tworzenia przepisów prawa mieszkańcy ściśle współpracowali z Pełnomocnik Prezydenta Miasta Gdańska ds. Śródmieścia Moniką Nkome-Evini, licznie uczestnicząc w konsultacjach dokumentu na każdym etapie jego opracowywania. Podobnie jest i teraz, w trakcie procesu przygotowywania treści uchwały. Pokładam ogromną nadzieję, że pod Pani egidą procedowanie i wprowadzanie regulacji będzie na tyle sprawne, aby od początku wysokiego sezonu turystycznego 2026 roku goście przybywający w różnych celach na Głównie Miasto, wiedzieli jakie są zasady funkcjonowania w społeczności i publicznej przestrzeni.	zakaz stosowania nagłośnienia – zarówno podczas występów grajków ulicznych jak i w celu promocji lokalu (zakaz wywieszania głośników na elewacjach budynków);
4	zakaz użycia instrumentów dętych i perkusyjnych w trakcie występów grajków ulicznych;	Jako mieszkańcy Głównego Miasta od lat zabiegaliśmy o wprowadzenie stosownych przepisów w postaci uchwały Park Kulturowy, które ograniczyłyby ekstensywne wykorzystanie miejskiej przestrzeni przez różnych użytkowników przestrzeni publicznej, w tym przedsiębiorców, którym zależy na zysku za każdą cenę, także kosztem zdrowia i miru domowego współużytkowników nieruchomości. Niestety na początku marca 2023 roku p. Prezydent Aleksandra Dulkiwicz zatrzymała prace nad projektem uchwały. W trakcie procesu tworzenia przepisów prawa mieszkańcy ściśle współpracowali z Pełnomocnik Prezydenta Miasta Gdańska ds. Śródmieścia Moniką Nkome-Evini, licznie uczestnicząc w konsultacjach dokumentu na każdym etapie jego opracowywania. Podobnie jest i teraz, w trakcie procesu przygotowywania treści uchwały. Pokładam ogromną nadzieję, że pod Pani egidą procedowanie i wprowadzanie regulacji będzie na tyle sprawne, aby od początku wysokiego sezonu turystycznego 2026 roku goście przybywający w różnych celach na Głównie Miasto, wiedzieli jakie są zasady funkcjonowania w społeczności i publicznej przestrzeni.	zakaz użycia instrumentów dętych i perkusyjnych w trakcie występów grajków ulicznych;
5	zakaz stosowania listew LED, neonów, laserów;	Jako mieszkańcy Głównego Miasta od lat zabiegaliśmy o wprowadzenie stosownych przepisów w postaci uchwały Park Kulturowy, które ograniczyłyby ekstensywne wykorzystanie miejskiej przestrzeni przez różnych użytkowników przestrzeni publicznej, w tym przedsiębiorców, którym zależy na zysku za każdą cenę, także kosztem zdrowia i miru domowego współużytkowników nieruchomości. Niestety na początku marca 2023 roku p. Prezydent Aleksandra Dulkiwicz zatrzymała prace nad projektem uchwały. W trakcie procesu tworzenia przepisów prawa mieszkańcy ściśle współpracowali z Pełnomocnik Prezydenta Miasta Gdańska ds. Śródmieścia Moniką Nkome-Evini, licznie uczestnicząc w konsultacjach dokumentu na każdym etapie jego opracowywania. Podobnie jest i teraz, w trakcie procesu przygotowywania treści uchwały. Pokładam ogromną nadzieję, że pod Pani egidą procedowanie i wprowadzanie regulacji będzie na tyle sprawne, aby od początku wysokiego sezonu turystycznego 2026 roku goście przybywający w różnych celach na Głównie Miasto, wiedzieli jakie są zasady funkcjonowania w społeczności i publicznej przestrzeni.	zakaz stosowania listew LED, neonów, laserów;
6	określenie barwy oraz natężenia światła służącego promocji lokali gastronomicznych i erotycznych;	Jako mieszkańcy Głównego Miasta od lat zabiegaliśmy o wprowadzenie stosownych przepisów w postaci uchwały Park Kulturowy, które ograniczyłyby ekstensywne wykorzystanie miejskiej przestrzeni przez różnych użytkowników przestrzeni publicznej, w tym przedsiębiorców, którym zależy na zysku za każdą cenę, także kosztem zdrowia i miru domowego współużytkowników nieruchomości. Niestety na początku marca 2023 roku p. Prezydent Aleksandra Dulkiwicz zatrzymała prace nad projektem uchwały. W trakcie procesu tworzenia przepisów prawa mieszkańcy ściśle współpracowali z Pełnomocnik Prezydenta Miasta Gdańska ds. Śródmieścia Moniką Nkome-Evini, licznie uczestnicząc w konsultacjach dokumentu na każdym etapie jego opracowywania. Podobnie jest i teraz, w trakcie procesu przygotowywania treści uchwały. Pokładam ogromną nadzieję, że pod Pani egidą procedowanie i wprowadzanie regulacji będzie na tyle sprawne, aby od początku wysokiego sezonu turystycznego 2026 roku goście przybywający w różnych celach na Głównie Miasto, wiedzieli jakie są zasady funkcjonowania w społeczności i publicznej przestrzeni.	określenie barwy oraz natężenia światła służącego promocji lokali gastronomicznych i erotycznych;
7	zakaz światła błyskowego, pulsującego, nakierowanego na przechodniów lub w okna lokatorów pobliskich budynków mieszkalnych;	Jako mieszkańcy Głównego Miasta od lat zabiegaliśmy o wprowadzenie stosownych przepisów w postaci uchwały Park Kulturowy, które ograniczyłyby ekstensywne wykorzystanie miejskiej przestrzeni przez różnych użytkowników przestrzeni publicznej, w tym przedsiębiorców, którym zależy na zysku za każdą cenę, także kosztem zdrowia i miru domowego współużytkowników nieruchomości. Niestety na początku marca 2023 roku p. Prezydent Aleksandra Dulkiwicz zatrzymała prace nad projektem uchwały. W trakcie procesu tworzenia przepisów prawa mieszkańcy ściśle współpracowali z Pełnomocnik Prezydenta Miasta Gdańska ds. Śródmieścia Moniką Nkome-Evini, licznie uczestnicząc w konsultacjach dokumentu na każdym etapie jego opracowywania. Podobnie jest i teraz, w trakcie procesu przygotowywania treści uchwały. Pokładam ogromną nadzieję, że pod Pani egidą procedowanie i wprowadzanie regulacji będzie na tyle sprawne, aby od początku wysokiego sezonu turystycznego 2026 roku goście przybywający w różnych celach na Głównie Miasto, wiedzieli jakie są zasady funkcjonowania w społeczności i publicznej przestrzeni.	zakaz światła błyskowego, pulsującego, nakierowanego na przechodniów lub w okna lokatorów pobliskich budynków mieszkalnych;

Załącznik nr 1 do raportu z konsultacji społecznych w sprawie projektu uchwały o utworzeniu Parku Kulturowego Głównie Miasto - Zestawienie wniosków zgłoszonych w ramach konsultacji społecznych.

lp	Treść Wniosku	Uzasadnienie Wniosku	Strzeszczenie Wniosku
8	działalność artystyczna w ogródkach gastronomicznych: 1) w postaci występów akustycznych bez nagłośnienia 2) w godzinach 20:00-22:00	Jako mieszkańcy Głównego Miasta od lat zabiegaliśmy o wprowadzenie stosownych przepisów w postaci uchwały Park Kulturowy, które ograniczyłyby ekstensywne wykorzystanie miejskiej przestrzeni przez różnych użytkowników przestrzeni publicznej, w tym przedsiębiorców, którym zależy na zysku za każdą cenę, także kosztem zdrowia i miru domowego współużytkowników nieruchomości. Niestety na początku marca 2023 roku p. Prezydent Aleksandra Dulkiewicz zatrzymała prace nad projektem uchwały. W trakcie procesu tworzenia przepisów prawa mieszkańcy ściśle współpracowali z Pełnomocnik Prezydenta Miasta Gdańska ds. Śródmieścia Moniką Nkome-Evini, licznie uczestnicząc w konsultacjach dokumentu na każdym etapie jego opracowywania. Podobnie jest i teraz, w trakcie procesu przygotowywania treści uchwały. Pokładam ogromną nadzieję, że pod Pani egidą procedowanie i wprowadzanie regulacji będzie na tyle sprawne, aby od początku wysokiego sezonu turystycznego 2026 roku goście przybywający w różnych celach na Głównie Miasto, wiedzieli jakie są zasady funkcjonowania w społeczności i publicznej przestrzeni.	działalność artystyczna w ogródkach gastronomicznych: 1) w postaci występów akustycznych bez nagłośnienia 2) w godzinach 20:00-22:00
9	bezwzględny zakaz puszczania muzyki z nagłośnienia przy otwartych drzwiach i oknach w lokalu (często na skutek nieprawidłowej wentylacji lokalu)	Jako mieszkańcy Głównego Miasta od lat zabiegaliśmy o wprowadzenie stosownych przepisów w postaci uchwały Park Kulturowy, które ograniczyłyby ekstensywne wykorzystanie miejskiej przestrzeni przez różnych użytkowników przestrzeni publicznej, w tym przedsiębiorców, którym zależy na zysku za każdą cenę, także kosztem zdrowia i miru domowego współużytkowników nieruchomości. Niestety na początku marca 2023 roku p. Prezydent Aleksandra Dulkiewicz zatrzymała prace nad projektem uchwały. W trakcie procesu tworzenia przepisów prawa mieszkańcy ściśle współpracowali z Pełnomocnik Prezydenta Miasta Gdańska ds. Śródmieścia Moniką Nkome-Evini, licznie uczestnicząc w konsultacjach dokumentu na każdym etapie jego opracowywania. Podobnie jest i teraz, w trakcie procesu przygotowywania treści uchwały. Pokładam ogromną nadzieję, że pod Pani egidą procedowanie i wprowadzanie regulacji będzie na tyle sprawne, aby od początku wysokiego sezonu turystycznego 2026 roku goście przybywający w różnych celach na Głównie Miasto, wiedzieli jakie są zasady funkcjonowania w społeczności i publicznej przestrzeni.	bezwzględny zakaz puszczania muzyki z nagłośnienia przy otwartych drzwiach i oknach w lokalu (często na skutek nieprawidłowej wentylacji lokalu)
10	działalność artystyczna w przestrzeni Parku: 1) w godzinach 10:00-20:00; 2) w postaci występów akustycznych bez nagłośnienia; 3) konieczność zmiany miejsca koncertowania co godzinę; 4) wyłącznie posiadacze identyfikatora, po uiszczeniu stosownej opłaty w Gdańsku Zarząd Dróg i Zieleni, zgodnie z uchwałą Rady Miasta Gdańska; 5) zakaz występów muzycznych w następujących lokalizacjach: - w przejściach bramnych, - przed Dworem Artusa, - przed Ratuszem Głównego Miasta, - przed Domem Uphagena, - w odległości mniejszej niż 10 metrów od Fontanny Neptuna.	Jako mieszkańcy Głównego Miasta od lat zabiegaliśmy o wprowadzenie stosownych przepisów w postaci uchwały Park Kulturowy, które ograniczyłyby ekstensywne wykorzystanie miejskiej przestrzeni przez różnych użytkowników przestrzeni publicznej, w tym przedsiębiorców, którym zależy na zysku za każdą cenę, także kosztem zdrowia i miru domowego współużytkowników nieruchomości. Niestety na początku marca 2023 roku p. Prezydent Aleksandra Dulkiewicz zatrzymała prace nad projektem uchwały. W trakcie procesu tworzenia przepisów prawa mieszkańcy ściśle współpracowali z Pełnomocnik Prezydenta Miasta Gdańska ds. Śródmieścia Moniką Nkome-Evini, licznie uczestnicząc w konsultacjach dokumentu na każdym etapie jego opracowywania. Podobnie jest i teraz, w trakcie procesu przygotowywania treści uchwały. Pokładam ogromną nadzieję, że pod Pani egidą procedowanie i wprowadzanie regulacji będzie na tyle sprawne, aby od początku wysokiego sezonu turystycznego 2026 roku goście przybywający w różnych celach na Głównie Miasto, wiedzieli jakie są zasady funkcjonowania w społeczności i publicznej przestrzeni.	działalność artystyczna w przestrzeni Parku: 1) w godzinach 10:00-20:00; 2) w postaci występów akustycznych bez nagłośnienia; 3) konieczność zmiany miejsca koncertowania co godzinę; 4) wyłącznie posiadacze identyfikatora, po uiszczeniu stosownej opłaty w Gdańsku Zarząd Dróg i Zieleni, zgodnie z uchwałą Rady Miasta Gdańska; 5) zakaz występów muzycznych w następujących lokalizacjach: - w przejściach bramnych, - przed Dworem Artusa, - przed Ratuszem Głównego Miasta, - przed Domem Uphagena, - w odległości mniejszej niż 10 metrów od Fontanny Neptuna.
11	Zakaz prowadzenia handlu żywymi zwierzętami oraz prowadzenia jakichkolwiek usług z wykorzystaniem zwierząt, włączając pokazy menażerii obwoźnych, pokazy cyrkowe, lub organizacji pokazów czy prezentacji z udziałem zwierząt;	Jako mieszkańcy Głównego Miasta od lat zabiegaliśmy o wprowadzenie stosownych przepisów w postaci uchwały Park Kulturowy, które ograniczyłyby ekstensywne wykorzystanie miejskiej przestrzeni przez różnych użytkowników przestrzeni publicznej, w tym przedsiębiorców, którym zależy na zysku za każdą cenę, także kosztem zdrowia i miru domowego współużytkowników nieruchomości. Niestety na początku marca 2023 roku p. Prezydent Aleksandra Dulkiewicz zatrzymała prace nad projektem uchwały. W trakcie procesu tworzenia przepisów prawa mieszkańcy ściśle współpracowali z Pełnomocnik Prezydenta Miasta Gdańska ds. Śródmieścia Moniką Nkome-Evini, licznie uczestnicząc w konsultacjach dokumentu na każdym etapie jego opracowywania. Podobnie jest i teraz, w trakcie procesu przygotowywania treści uchwały. Pokładam ogromną nadzieję, że pod Pani egidą procedowanie i wprowadzanie regulacji będzie na tyle sprawne, aby od początku wysokiego sezonu turystycznego 2026 roku goście przybywający w różnych celach na Głównie Miasto, wiedzieli jakie są zasady funkcjonowania w społeczności i publicznej przestrzeni.	Zakaz prowadzenia handlu żywymi zwierzętami oraz prowadzenia jakichkolwiek usług z wykorzystaniem zwierząt, włączając pokazy menażerii obwoźnych, pokazy cyrkowe, lub organizacji pokazów czy prezentacji z udziałem zwierząt;
12	Działania zakazane w ramach działalności usługowej prowadzonej poza budynkami: 1) obnoszenie reklam; 2) rozdawanie ulotek lub innych materiałów reklamowych poza miejscem prowadzenia działalności gospodarczej (za wyjątkiem programu wydarzenia rozdawanego przez organizatora); 3) powiadamianie w formie ustnej o oferowanych towarach i usługach poza miejscem prowadzenia działalności gospodarczej; 4) reklamowanie działalności handlowej i usługowej poprzez noszenie kostiumów i przebrań, za wyjątkiem wydarzeń kulturalnych; 5) zakaz przejazdu, zatrzymywania i postoju naczep i przyczep oraz rowerów stanowiących nośnik dla działań reklamowych, za wyjątkiem usług dostawczych i transportowych;	Jako mieszkańcy Głównego Miasta od lat zabiegaliśmy o wprowadzenie stosownych przepisów w postaci uchwały Park Kulturowy, które ograniczyłyby ekstensywne wykorzystanie miejskiej przestrzeni przez różnych użytkowników przestrzeni publicznej, w tym przedsiębiorców, którym zależy na zysku za każdą cenę, także kosztem zdrowia i miru domowego współużytkowników nieruchomości. Niestety na początku marca 2023 roku p. Prezydent Aleksandra Dulkiewicz zatrzymała prace nad projektem uchwały. W trakcie procesu tworzenia przepisów prawa mieszkańcy ściśle współpracowali z Pełnomocnik Prezydenta Miasta Gdańska ds. Śródmieścia Moniką Nkome-Evini, licznie uczestnicząc w konsultacjach dokumentu na każdym etapie jego opracowywania. Podobnie jest i teraz, w trakcie procesu przygotowywania treści uchwały. Pokładam ogromną nadzieję, że pod Pani egidą procedowanie i wprowadzanie regulacji będzie na tyle sprawne, aby od początku wysokiego sezonu turystycznego 2026 roku goście przybywający w różnych celach na Głównie Miasto, wiedzieli jakie są zasady funkcjonowania w społeczności i publicznej przestrzeni.	Działania zakazane w ramach działalności usługowej prowadzonej poza budynkami: 1) obnoszenie reklam; 2) rozdawanie ulotek lub innych materiałów reklamowych poza miejscem prowadzenia działalności gospodarczej (za wyjątkiem programu wydarzenia rozdawanego przez organizatora); 3) powiadamianie w formie ustnej o oferowanych towarach i usługach poza miejscem prowadzenia działalności gospodarczej; 4) reklamowanie działalności handlowej i usługowej poprzez noszenie kostiumów i przebrań, za wyjątkiem wydarzeń kulturalnych; 5) zakaz przejazdu, zatrzymywania i postoju naczep i przyczep oraz rowerów stanowiących nośnik dla działań reklamowych, za wyjątkiem usług dostawczych i transportowych;
13	Zakaz parkowania pojazdów w odległości mniejszej niż 10 m od zewnętrznych ścian zabytków	Jako mieszkańcy Głównego Miasta od lat zabiegaliśmy o wprowadzenie stosownych przepisów w postaci uchwały Park Kulturowy, które ograniczyłyby ekstensywne wykorzystanie miejskiej przestrzeni przez różnych użytkowników przestrzeni publicznej, w tym przedsiębiorców, którym zależy na zysku za każdą cenę, także kosztem zdrowia i miru domowego współużytkowników nieruchomości. Niestety na początku marca 2023 roku p. Prezydent Aleksandra Dulkiewicz zatrzymała prace nad projektem uchwały. W trakcie procesu tworzenia przepisów prawa mieszkańcy ściśle współpracowali z Pełnomocnik Prezydenta Miasta Gdańska ds. Śródmieścia Moniką Nkome-Evini, licznie uczestnicząc w konsultacjach dokumentu na każdym etapie jego opracowywania. Podobnie jest i teraz, w trakcie procesu przygotowywania treści uchwały. Pokładam ogromną nadzieję, że pod Pani egidą procedowanie i wprowadzanie regulacji będzie na tyle sprawne, aby od początku wysokiego sezonu turystycznego 2026 roku goście przybywający w różnych celach na Głównie Miasto, wiedzieli jakie są zasady funkcjonowania w społeczności i publicznej przestrzeni.	Zakaz parkowania pojazdów w odległości mniejszej niż 10 m od zewnętrznych ścian zabytków

Załącznik nr 1 do raportu z konsultacji społecznych w sprawie projektu uchwały o utworzeniu Parku Kulturowego Głównie Miasto - Zestawienie wniosków zgłoszonych w ramach konsultacji społecznych.

lp	Treść Wniosku	Uzasadnienie Wniosku	Strzeszczenie Wniosku
14	W przypadku pojazdów wolnobieżnych (tzw. meleksów): 1) dopuszczenie działalności wyłącznie po wydaniu identyfikatora (trasy powinny być przedstawione na załączniku do uchwały; 2) wprowadzenie konkursu na prowadzenie usług w zakresie transportu wolnobieżnego;	Jako mieszkańcy Głównego Miasta od lat zabiegaliśmy o wprowadzenie stosownych przepisów w postaci uchwały Park Kulturowy, które ograniczyłyby ekstensywne wykorzystanie miejskiej przestrzeni przez różnych użytkowników przestrzeni publicznej, w tym przedsiębiorców, którym zależy na zysku za każdą cenę, także kosztem zdrowia i miru domowego współużytkowników nieruchomości. Niestety na początku marca 2023 roku p. Prezydent Aleksandra Dulkiewicz zatrzymała prace nad projektem uchwały. W trakcie procesu tworzenia przepisów prawa mieszkańcy ściśle współpracowali z Pełnomocnik Prezydenta Miasta Gdańska ds. Śródmieścia Moniką Nkome-Evini, licznie uczestnicząc w konsultacjach dokumentu na każdym etapie jego opracowywania. Podobnie jest i teraz, w trakcie procesu przygotowywania treści uchwały. Pokładam ogromną nadzieję, że pod Pani egidą procedowanie i wprowadzanie regulacji będzie na tyle sprawne, aby od początku wysokiego sezonu turystycznego 2026 roku goście przybywający w różnych celach na Głównie Miasto, wiedzieli jakie są zasady funkcjonowania w społeczności i publicznej przestrzeni.	W przypadku pojazdów wolnobieżnych (tzw. meleksów): 1) dopuszczenie działalności wyłącznie po wydaniu identyfikatora (trasy powinny być przedstawione na załączniku do uchwały; 2) wprowadzenie konkursu na prowadzenie usług w zakresie transportu wolnobieżnego;
15	zakaz zakłócania wartości widokowych zabytków i ich otoczenia poprzez umieszczanie bądź wnoszenie na teren Parku wiązek balonów, sztucznych roślin lub innych przedmiotów nieliczących z charakterem Parku;	Jako mieszkańcy Głównego Miasta od lat zabiegaliśmy o wprowadzenie stosownych przepisów w postaci uchwały Park Kulturowy, które ograniczyłyby ekstensywne wykorzystanie miejskiej przestrzeni przez różnych użytkowników przestrzeni publicznej, w tym przedsiębiorców, którym zależy na zysku za każdą cenę, także kosztem zdrowia i miru domowego współużytkowników nieruchomości. Niestety na początku marca 2023 roku p. Prezydent Aleksandra Dulkiewicz zatrzymała prace nad projektem uchwały. W trakcie procesu tworzenia przepisów prawa mieszkańcy ściśle współpracowali z Pełnomocnik Prezydenta Miasta Gdańska ds. Śródmieścia Moniką Nkome-Evini, licznie uczestnicząc w konsultacjach dokumentu na każdym etapie jego opracowywania. Podobnie jest i teraz, w trakcie procesu przygotowywania treści uchwały. Pokładam ogromną nadzieję, że pod Pani egidą procedowanie i wprowadzanie regulacji będzie na tyle sprawne, aby od początku wysokiego sezonu turystycznego 2026 roku goście przybywający w różnych celach na Głównie Miasto, wiedzieli jakie są zasady funkcjonowania w społeczności i publicznej przestrzeni.	zakaz zakłócania wartości widokowych zabytków i ich otoczenia poprzez umieszczanie bądź wnoszenie na teren Parku wiązek balonów, sztucznych roślin lub innych przedmiotów nieliczących z charakterem Parku;
16	zakaz utrzymywania w oszeponym stanie elewacji budynków oraz elementów znajdujących się na elewacji, w tym drzwi, okien, witryn, szyldów, markiz oraz powierzchni innych obiektów budowlanych, w szczególności: zabrudzonych, pokrytych graffiti, oszeponych lub uszkodzonych śladami po dotychczasowych szyldach i nośnikach reklamowych, oklejonych;	Jako mieszkańcy Głównego Miasta od lat zabiegaliśmy o wprowadzenie stosownych przepisów w postaci uchwały Park Kulturowy, które ograniczyłyby ekstensywne wykorzystanie miejskiej przestrzeni przez różnych użytkowników przestrzeni publicznej, w tym przedsiębiorców, którym zależy na zysku za każdą cenę, także kosztem zdrowia i miru domowego współużytkowników nieruchomości. Niestety na początku marca 2023 roku p. Prezydent Aleksandra Dulkiewicz zatrzymała prace nad projektem uchwały. W trakcie procesu tworzenia przepisów prawa mieszkańcy ściśle współpracowali z Pełnomocnik Prezydenta Miasta Gdańska ds. Śródmieścia Moniką Nkome-Evini, licznie uczestnicząc w konsultacjach dokumentu na każdym etapie jego opracowywania. Podobnie jest i teraz, w trakcie procesu przygotowywania treści uchwały. Pokładam ogromną nadzieję, że pod Pani egidą procedowanie i wprowadzanie regulacji będzie na tyle sprawne, aby od początku wysokiego sezonu turystycznego 2026 roku goście przybywający w różnych celach na Głównie Miasto, wiedzieli jakie są zasady funkcjonowania w społeczności i publicznej przestrzeni.	zakaz utrzymywania w oszeponym stanie elewacji budynków oraz elementów znajdujących się na elewacji, w tym drzwi, okien, witryn, szyldów, markiz oraz powierzchni innych obiektów budowlanych, w szczególności: zabrudzonych, pokrytych graffiti, oszeponych lub uszkodzonych śladami po dotychczasowych szyldach i nośnikach reklamowych, oklejonych;
17	dopuszczenie usuwania graffiti z zewnętrznej powierzchni elewacji poprzez czyszczenie lub we wskazanych przypadkach pokrycie powłoką malarską w kolorze elewacji, w zakresie nie mniejszym niż na szerokość elewacji, na wysokość jednej kondygnacji;	Jako mieszkańcy Głównego Miasta od lat zabiegaliśmy o wprowadzenie stosownych przepisów w postaci uchwały Park Kulturowy, które ograniczyłyby ekstensywne wykorzystanie miejskiej przestrzeni przez różnych użytkowników przestrzeni publicznej, w tym przedsiębiorców, którym zależy na zysku za każdą cenę, także kosztem zdrowia i miru domowego współużytkowników nieruchomości. Niestety na początku marca 2023 roku p. Prezydent Aleksandra Dulkiewicz zatrzymała prace nad projektem uchwały. W trakcie procesu tworzenia przepisów prawa mieszkańcy ściśle współpracowali z Pełnomocnik Prezydenta Miasta Gdańska ds. Śródmieścia Moniką Nkome-Evini, licznie uczestnicząc w konsultacjach dokumentu na każdym etapie jego opracowywania. Podobnie jest i teraz, w trakcie procesu przygotowywania treści uchwały. Pokładam ogromną nadzieję, że pod Pani egidą procedowanie i wprowadzanie regulacji będzie na tyle sprawne, aby od początku wysokiego sezonu turystycznego 2026 roku goście przybywający w różnych celach na Głównie Miasto, wiedzieli jakie są zasady funkcjonowania w społeczności i publicznej przestrzeni.	dopuszczenie usuwania graffiti z zewnętrznej powierzchni elewacji poprzez czyszczenie lub we wskazanych przypadkach pokrycie powłoką malarską w kolorze elewacji, w zakresie nie mniejszym niż na szerokość elewacji, na wysokość jednej kondygnacji;
18	działanie ogródków gastronomicznych do określonych godzin, które umożliwiają zachowanie miru domowego wśród lokatorów mieszkań znajdujących się w sąsiedztwie: 1) do 22:00 - od niedzieli do czwartku; 2) do 23: 00 – od piątku do soboty;	Jako mieszkańcy Głównego Miasta od lat zabiegaliśmy o wprowadzenie stosownych przepisów w postaci uchwały Park Kulturowy, które ograniczyłyby ekstensywne wykorzystanie miejskiej przestrzeni przez różnych użytkowników przestrzeni publicznej, w tym przedsiębiorców, którym zależy na zysku za każdą cenę, także kosztem zdrowia i miru domowego współużytkowników nieruchomości. Niestety na początku marca 2023 roku p. Prezydent Aleksandra Dulkiewicz zatrzymała prace nad projektem uchwały. W trakcie procesu tworzenia przepisów prawa mieszkańcy ściśle współpracowali z Pełnomocnik Prezydenta Miasta Gdańska ds. Śródmieścia Moniką Nkome-Evini, licznie uczestnicząc w konsultacjach dokumentu na każdym etapie jego opracowywania. Podobnie jest i teraz, w trakcie procesu przygotowywania treści uchwały. Pokładam ogromną nadzieję, że pod Pani egidą procedowanie i wprowadzanie regulacji będzie na tyle sprawne, aby od początku wysokiego sezonu turystycznego 2026 roku goście przybywający w różnych celach na Głównie Miasto, wiedzieli jakie są zasady funkcjonowania w społeczności i publicznej przestrzeni.	działanie ogródków gastronomicznych do określonych godzin, które umożliwiają zachowanie miru domowego wśród lokatorów mieszkań znajdujących się w sąsiedztwie: 1) do 22:00 - od niedzieli do czwartku; 2) do 23: 00 – od piątku do soboty;
19	obowiązek udostępniania nieodpłatnie toalet przez lokale gastronomiczne gościom, którzy odwiedzają Głównie Miasto;	Jako mieszkańcy Głównego Miasta od lat zabiegaliśmy o wprowadzenie stosownych przepisów w postaci uchwały Park Kulturowy, które ograniczyłyby ekstensywne wykorzystanie miejskiej przestrzeni przez różnych użytkowników przestrzeni publicznej, w tym przedsiębiorców, którym zależy na zysku za każdą cenę, także kosztem zdrowia i miru domowego współużytkowników nieruchomości. Niestety na początku marca 2023 roku p. Prezydent Aleksandra Dulkiewicz zatrzymała prace nad projektem uchwały. W trakcie procesu tworzenia przepisów prawa mieszkańcy ściśle współpracowali z Pełnomocnik Prezydenta Miasta Gdańska ds. Śródmieścia Moniką Nkome-Evini, licznie uczestnicząc w konsultacjach dokumentu na każdym etapie jego opracowywania. Podobnie jest i teraz, w trakcie procesu przygotowywania treści uchwały. Pokładam ogromną nadzieję, że pod Pani egidą procedowanie i wprowadzanie regulacji będzie na tyle sprawne, aby od początku wysokiego sezonu turystycznego 2026 roku goście przybywający w różnych celach na Głównie Miasto, wiedzieli jakie są zasady funkcjonowania w społeczności i publicznej przestrzeni.	obowiązek udostępniania nieodpłatnie toalet przez lokale gastronomiczne gościom, którzy odwiedzają Głównie Miasto;
20	wprowadzenie obowiązku zapewnienia ochrony przez właścicieli w lokalach prowadzących działalność erotyczną;	Jako mieszkańcy Głównego Miasta od lat zabiegaliśmy o wprowadzenie stosownych przepisów w postaci uchwały Park Kulturowy, które ograniczyłyby ekstensywne wykorzystanie miejskiej przestrzeni przez różnych użytkowników przestrzeni publicznej, w tym przedsiębiorców, którym zależy na zysku za każdą cenę, także kosztem zdrowia i miru domowego współużytkowników nieruchomości. Niestety na początku marca 2023 roku p. Prezydent Aleksandra Dulkiewicz zatrzymała prace nad projektem uchwały. W trakcie procesu tworzenia przepisów prawa mieszkańcy ściśle współpracowali z Pełnomocnik Prezydenta Miasta Gdańska ds. Śródmieścia Moniką Nkome-Evini, licznie uczestnicząc w konsultacjach dokumentu na każdym etapie jego opracowywania. Podobnie jest i teraz, w trakcie procesu przygotowywania treści uchwały. Pokładam ogromną nadzieję, że pod Pani egidą procedowanie i wprowadzanie regulacji będzie na tyle sprawne, aby od początku wysokiego sezonu turystycznego 2026 roku goście przybywający w różnych celach na Głównie Miasto, wiedzieli jakie są zasady funkcjonowania w społeczności i publicznej przestrzeni.	wprowadzenie obowiązku zapewnienia ochrony przez właścicieli w lokalach prowadzących działalność erotyczną;

Załącznik nr 1 do raportu z konsultacji społecznych w sprawie projektu uchwały o utworzeniu Parku Kulturowego Głównie Miasto - Zestawienie wniosków zgłoszonych w ramach konsultacji społecznych.

lp	Treść Wniosku	Uzasadnienie Wniosku	Strzeszczenie Wniosku
21	wyłączenie z oddziaływania regulacji dot. Parku Kulturowego Głównego Miasta obszaru Wypsy Spichrzów, tj. obszaru na którym nie ma substancji wymagającej ochrony (uwaga dot. zarówno zabytkowych obiektów jak i mieszkańców).	Jako mieszkańcy Głównego Miasta od lat zabiegaliśmy o wprowadzenie stosownych przepisów w postaci uchwały Park Kulturowy, które ograniczyłyby ekstensywne wykorzystanie miejskiej przestrzeni przez różnych użytkowników przestrzeni publicznej, w tym przedsiębiorców, którym zależy na zysku za każdą cenę, także kosztem zdrowia i miru domowego współużytkowników nieruchomości. Niestety na początku marca 2023 roku p. Prezydent Aleksandra Dulikiewicz zatrzymała prace nad projektem uchwały. W trakcie procesu tworzenia przepisów prawa mieszkańcy ściśle współpracowali z Pełnomocnik Prezydenta Miasta Gdańska ds. Śródmieścia Moniką Nkome-Evini, licznie uczestnicząc w konsultacjach dokumentu na każdym etapie jego opracowywania. Podobnie jest i teraz, w trakcie procesu przygotowywania treści uchwały. Pokładam ogromną nadzieję, że pod Pani egidą procedowanie i wprowadzanie regulacji będzie na tyle sprawne, aby od początku wysokiego sezonu turystycznego 2026 roku goście przybywający w różnych celach na Głównie Miasto, wiedzieli jakie są zasady funkcjonowania w społeczności i publicznej przestrzeni.	wyłączenie z oddziaływania regulacji dot. Parku Kulturowego Głównego Miasta obszaru Wypsy Spichrzów, tj. obszaru na którym nie ma substancji wymagającej ochrony (uwaga dot. zarówno zabytkowych obiektów jak i mieszkańców).
22	Dokładny obszar wyznaczony na Park Kulturowy. Udostępiona przez państwa mapa jest schematyczna i zostawia pewne pole do interpretacji – i bardzo dobrze. Szczegółowy obszar może dzięki temu zostać ukształtowany w toku tych konsultacji.	Przed wszystkim należy zwrócić uwagę, że chroniony obszar nie powinien znajdować się wyłącznie wewnątrz granic fizycznych jak ulice, ciekі wodne, ale powinien przebiegać po obrysie wraz z przylegającymi budynkami i fasadami. Tzn. Jeśli granicę wyznacza ulica Podwałe Staromiejskie, to ochronie powinny podlegać budynki znajdujące się po obu stronach (północnej i południowej) ulicy Podwałe Staromiejskie. Nie chcielibyśmy, aby fasady północne tej ulicy stanowiły gwałtowne estetyczne odcięcie. Najbardziej jaskrawym przykładem konsekwencji nieobjęcia tych zewnętrznych granic parku kulturowego ochroną niech będzie to, co ostatnio wydarzyło się na Szafarni. Poniżej zamieszczam dwa zdjęcia: To oczywiście budynek przy ul. Szafarnia 10. Budynek ten, chociaż znajduje się być może poza obszarem, który intuicyjnie wyobrażamy sobie jako Park Kulturowy, przez to, że jest w jego bezpośrednim sąsiedztwie (stanowi jakby jego zewnętrzną granicę) może bardzo negatywnie oddziaływać na to co wewnątrz parku. Dlatego w obszarze Parku Kulturowego powinniśmy znaleźć się: - cała linia zabudowy ul. Szafarnia, ul. Szopy, ul. Na Stepce, - cała północna linia zabudowy ul. Podwałe Staromiejskie, cała północna linia zabudowy ul. Grodzkiej, - wszystkie fronty zabudowy budynków na Targu Drzewnym. - być może także zachodnia część ulicy Wały Jagiellońskie (czy podobne jaskrawe dyskotekowe światelka np. na tarasie Forum Gdańsk nie oddziaływałyby negatywnie na ochroną walorów Parku Kulturowego?). Samo wyznaczenie granicy obszaru parku na ul. Podwałe Staromiejskie jest dosyć konserwatywne i nie obejmuje wielu cennych obszarów Starego Miasta w okolicy Kościoła Brygidy, Katarzyny, Ratusza Staromiejskiego, Wielkiego Młyna, Muzeum Poczty Polskiej wraz pomnikiem. Dlatego też jego północna granica powinna raczej zostać wytyczona wzdłuż Kanału Radaniu (wraz z przyległą zabudową)	estetyka budynków w granicach Parku, meleksy nie powinny otrzymać wyznaczonych miejsc postojowych powinni za nie płacić, ujednolicony wygląd, zakaz handlu w bramach, kwestia szyldów i reklam, które istniały przed uchwałą krajobrazową
23	Parkowanie i oznaczenie meleksów – Obecnie meleksy parkują w wielu miejscach bezprawnie, okupują całymi dniami ogólnodostępne miejsca, które przeznaczone są do rotacji dla wszystkich użytkowników, zastawiając przejście w odchodzących od Długoiej uliczkach czy też parkują bezprawnie na kopertach (specjalizuje się w tym firma radnego Śródmieścia p. Pogonowskiego – kierownik wyjątkowo nieprzyjemni i agresywni, kiedy zrócić im uwagę).	Mieszkańcy nie mają żadnego pożytku z tego rodzaju działalności. Jeśli przedsiębiorcy chcą ją realizować, nie widzę problemu, ale powinni we własnym zakresie zorganizować sobie legalne miejsca postojowe wynajmując miejsce prywatnie. Nie powinno wyznaczać im się dedykowanego miejsca do postoju na gruncie miejskim. Na terenie głównego miasta istnieje dużo parkingów prywatnych, na których mogą uprawiać postój meleksy czekając na klientów. Świadczą oni usługi przede wszystkim na telefon, odbierają gości z umówionego miejsca, np. spod hotelu. Jak do tej pory przedsiębiorcy realizujący tą działalność nie wykazali się jakimkolwiek poszanowaniem dla dobra wspólnego i współżycia społecznego, nie powinni być nagradzani wyznaczeniem im dedykowanej przestrzeni. Ponadto meleksy, wzorem innych miast powinny mieć numery idetyfikacyjne oraz oznaczenie firmy przedsiębiorcy realizującego usługę tak aby można było skutecznie karać je łamanie przepisów – obecnie można to zrobić tylko w obecności policji. Nie można ezekwować przepisów wysyłając zgłoszenia Straży Miejskiej w GCK.	Meleksy nie powinny otrzymać wyznaczonych bezpłatnych miejsc postojowych na miejskich terenach, powinni za nie płacić, wygląd pojazdów powinien być ujednolicony.
24	Likwidacja straganów i handlu obnośnego w historycznych bramach, razem z nielegalnymi magazynami na towar we wrakach samochodów dostawczych ustawionych przy tych bramach.	Likwidacja straganów i handlu obnośnego w historycznych bramach, razem z nielegalnymi magazynami na towar we wrakach samochodów dostawczych ustawionych przy tych bramach.	Likwidacja straganów i handlu obnośnego w historycznych bramach,
25	Objęcie obszarem ochrony całego obszaru wokół Targu Węglowego łącznie ze straganami na Wałach Jagiellońskich i przestrzeni wokół LOTu – uniemożliwienie tam działalności takiej jak automaty.	Objęcie obszarem ochrony całego obszaru wokół Targu Węglowego łącznie ze straganami na Wałach Jagiellońskich i przestrzeni wokół LOTu – uniemożliwienie tam działalności takiej jak automaty.	Objęcie obszarem ochrony całego obszaru wokół Targu Węglowego okolice LOTu, działka Elfeko
26	Uregulowanie kwestii reklam i szyldów, które powstały przed wejściem w życie Uchwały Reklamowej.	Uchwała reklamowa, choć bardzo dobra, nie załatwiła w 100% sprawy estetyki szyldów i reklam. W dalszym ciągu istnieją te powstałe przed wejściem w życie uchwały bardzo odbiegające od stanu pożądanego. GZDIż po zgłoszeniu wskazuje, iż „Jednocześnie informuje, że w przypadku jeśli szyld został umieszczony przed rokiem 2018 (wejściem w życie UKG) na podstawie pozwolenia na budowę lub zgłoszenia prac budowlanych niewymagających pozwolenia na budowę, nie będzie podlegać obowiązkowi dostosowania”. Jest to istniejąca luka, którą poprzez zasady ustalone dla Parku Kulturowego można by usunąć. Poniżej na zdjęciu szyld, którego dotyczy cytowany wypowiedź GZDIż: https://maps.app.goo.gl/dQEiInT6v2XrGxD36	Uregulowanie kwestii reklam i szyldów, które powstały przed wejściem w życie Uchwały Krajobrazowej.
27	Wnioskodawca postuluje o uwzględnienie w projekcie uchwały zapisów umożliwiających sytuowanie automatów paczkowych na terenie Parku kulturowego.	W ocenie Wnioskodawcy, całkowity zakaz sytuowania automatów paczkowych na terenie Parku kulturowego byłby zbyt rygorystyczny - nawet jeśli projekt uchwały obejmuje tylko ograniczoną część miasta. Warto w tym miejscu wskazać, że powstanie Parku kulturowego powinno wiązać się z udogodnieniami dla mieszkańców, a nie z ograniczaniem dostępu do usług w jego centrum. Spółka wskazuje, że potencjalne wprowadzenie takiego ograniczenia przestałoby realizować cel Parku kulturowego wskazany w art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1292, dalej: Ustawa o ochronie zabytków) tj. ochronę krajobrazu kulturowego oraz zachowanie wyróżniających się krajobrazowo terenów z zabytkami nieruchomymi charakterystycznymi dla miejscowej tradycji budowlanej i osadniczej. Całkowite wyłączenie możliwości instalowania automatów paczkowych nie może być obiektywnie uznane za realizowanie celu Parku kulturowego, ponieważ swoim zakresem wykraczałoby poza cel wskazany w Ustawie o ochronie zabytków. Zgodnie bowiem z art. 17 ust. 1 Ustawy o ochronie zabytków, na terenie parku kulturowego lub jego części mogą być ustanowione zakazy i ograniczenia dotyczące: 1) prowadzenia robót budowlanych oraz działalności przemysłowej, rolniczej, hodowlanej, handlowej lub usługowej; 2) zmiany sposobu korzystania z zabytków nieruchomości; 3) umieszczania tablic, napisów, ogłoszeń reklamowych i innych znaków niezwiązanych z ochroną parku kulturowego, z wyjątkiem znaków drogowych i znaków związanych z ochroną porządku i bezpieczeństwa publicznego, z zastrzeżeniem art. 12 ust. 1-3a) zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury; 4) składowania lub magazynowania odpadów. Potencjalnie jedynie pkt 3a ww. przepisu może wpływać na zasady dotyczące sytuowania automatów paczkowych, przy czym należy pamiętać, że z treści art. 17 ust. 1 pkt 3a Ustawy o ochronie zabytków wynika, że przynajmniej ona uprawnia w zakresie kształtowania zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, a nie całkowitego wyłączenia możliwości sytuowania pewnej kategorii obiektów, w tym wypadku - automatów paczkowych. W szczególności, Spółka wskazuje, że zbyt restrykcyjne podejście do sytuowania automatów paczkowych na terenie Parku kulturowego skutkowałoby pozbawieniem dostępu do nich wielu mieszkańców Gdańska. Wskazany w projekcie uchwały obszar znajduje się w centrum miasta, a co za tym idzie, w ciągu dnia przebywa (mieszka, pracuje, uczy się itd.) na nim znaczna liczba osób. Automaty paczkowe nie tylko ułatwiają wysyłkę i odbieranie przesyłek, ale są także dużo wygodniejsze i co istotne - bardziej ekologiczne od tradycyjnych usług kurierskich. Jednocześnie, ze strony Spółki, wprowadzenie zakazu sytuowania automatów paczkowych na terenie Parku kulturowego stanowiłoby znaczne ograniczenie jej działalności - to właśnie centra miast są miejscami, w których najbardziej uzasadnione jest sytuowanie automatów paczkowych. Pozbawienie Spółki możliwości sytuowania swoich urządzeń w danym obszarze znacznie utrudniłoby prowadzenie jej działalności gospodarczej. Wprowadzenie zakazu byłoby też naruszeniem swobody działalności gospodarczej. Jak bowiem wynika z art. 22 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 78, poz. 483 ze zm.), ograniczenie wolności działalności gospodarczej jest dopuszczalne tylko w drodze ustawy i tylko ze względu na ważny interes publiczny, w związku z tym zasada ta przede wszystkim musi być respektowana przez wszystkie akty niższego rzędu, w tym w szczególności akty prawa miejscowego. Dlatego, potencjalny zakaz lokalizowania wolnostojących automatów / automatów paczkowych na terenie Parku kulturowego, stanowiłby naruszenie ww. zasady swobody prowadzenia działalności gospodarczej.	Wnioskodawca uważa, że całkowity zakaz lokalizowania automatów paczkowych w Parku Kulturowym jest zbyt restrykcyjny i niezgodny z celem ustawy o ochronie zabytków, która pozwala jedynie na określenie zasad ich sytuowania, a nie całkowite wyłączenie. Zakaz ograniczyłby dostęp mieszkańców do usług, utrudniłby działalność gospodarczą spółki i naruszałby konstytucyjną zasadę swobody działalności gospodarczej.

Załącznik nr 1 do raportu z konsultacji społecznych w sprawie projektu uchwały o utworzeniu Parku Kulturowego Głównie Miasto - Zestawienie wniosków zgłoszonych w ramach konsultacji społecznych.

lp	Treść Wniosku	Uzasadnienie Wniosku	Strzeszczenie Wniosku
28	Wnioskodawca wskazuje na potrzebę uwzględnienia w projekcie uchwały społecznej funkcji automatów pączkowych jako elementu infrastruktury wspierającego codzienne potrzeby mieszkańców.	Zdaniem Spółki, montaż automatów pączkowych na terenie Parku kulturowego nie wpłynąłby znacząco na jego estetykę. Jednocześnie - z perspektywy potrzeb mieszkańców - są one istotnym i powszechnie pożądanym typem urządzeń, które są instalowane poza budynkami w przestrzeni publicznej. Wynika to z zachodzących w społeczeństwie zmian i stopniowym odchodzeniem od dokonywania zakupów w punktach handlowych. Trzeba wskazać, że usługi związane z wykorzystywaniem automatów pączkowych, stanowią odpowiedź na gwałtownie zmieniające się preferencje i sposoby dokonywania zakupów przez społeczeństwo. Jednocześnie, podkreślenia wymaga, że w miejscach o dużym natężeniu ruchu, gdzie codziennie przebywa wiele osób, dostępność automatów pączkowych staje się nie tylko udogodnieniem, ale wręcz koniecznością - odpowiadającą na potrzeby nowoczesnego, dynamicznego społeczeństwa. W tym zakresie należy również podkreślić, że obecnie powszechną praktyką nie tylko w Polsce, ale również w Europie i w istocie na całym świecie, jest lokalizowanie ww. urządzeń w przestrzeni publicznej. Tym samym, zakaz sytuowania tego rodzaju urządzeń potencjalnie mógłby przyczynić się do nadania Gdańsk statusu miasta o specyficznym, nade restrykcyjnym podejściu do praktyk powszechnie znanych i uznawanych w zakresie możliwości lokowania ww. urządzeń na całym świecie. Co więcej, Spółka podkreśla, że przedmiotowe automaty pączkowe sytuowane są w większości na publicznym terenie miejskim. W konsekwencji, Spółka decydując się na usytuowanie automatu pączkowego, zobowiązana jest do zapłaty czynszu dzierżawnego / stosownej opłaty za zajęcie przestrzeni publicznej. Środki te, ostatecznie trafiają do budżetu miasta. W ten sposób automaty pączkowe stają się nie tylko praktycznym rozwiązaniem logistycznym i wsparciem dla zrównoważonego stylu życia, ale także źródłem dodatkowych wpływów dla miasta z tytułu zajęcia przestrzeni miejskiej.	Spółka argumentuje, że automaty pączkowe nie wpływają istotnie na estetykę Parku Kulturowego, a ich obecność odpowiada na współczesne potrzeby mieszkańców i globalne trendy w zakupach. Zakaz ich lokalizacji byłby sprzeczny z powszechną praktyką w Polsce i na świecie, ograniczałby dostępność usług oraz pozbawiłby miasto dodatkowych wpływów z opłat za zajęcie przestrzeni publicznej.
29	Wprowadzenie zezwoleń indywidualnych – dopuszczenie ograniczonej liczby pojazdów elektrycznych (wnioskuję o 50 identyfikatorów na PKGM), po spełnieniu określonych kryteriów (np. silniki elektryczne, oznakowanie zgodne z wytycznymi miasta.). Ważnym elementem przy wydawaniu zezwoleń byłoby ograniczenie wydawania tychże zezwoleń tylko dla firm, które już oficjalnie działają w centrum Gdańska (np. dla firm działających już od 3 lat i które mogą udowodnić, przedstawić jakiś paragon bądź fakturę, iż rzeczywiście działają oficjalnie w tej branży- ograniczy to próbę wyłudzenia kart wjazdowych na PKGM, podniesie jakoś świadczonych usług oraz wspomże firmy promujące Gdańsk od lat).	W związku z prowadzonymi konsultacjami społecznymi dotyczącymi projektu uchwały w sprawie utworzenia Parku Kulturowego, jako przedsiębiorca prowadzący działalność turystyczną na terenie objętym planowanym obszarem parku, składam niniejszy wniosek o uwzględnienie poniższych uwag i postulatów. Moja firma od wielu lat organizuje wycieczki turystyczne po centrum miasta przy użyciu ekologicznych pojazdów elektrycznych tzw. "meleksów". Działalność ta stanowi ważny element lokalnej oferty turystycznej, umożliwiając zarówno osobom starszym, jak i rodzinom z dziećmi czy osobom z ograniczoną mobilnością poznanie dziedzictwa kulturowego miasta w sposób przyjazny środowisku. Zatrudniam i współpracuję z wieloma licencjonowanymi przewodnikami, sam też jestem aktywnym przewodnikiem. Z pełnym zrozumieniem odnoszę się do idei ochrony zabytkowego charakteru przestrzeni oraz poprawy ład estetycznego, jednakże proponowane w projekcie uchwały ograniczenia dotyczące ruchu i parkowania pojazdów elektrycznych mogą w praktyce doprowadzić do całkowitego zahamowania tej formy działalności gospodarczej. W mojej ocenie takie rozwiązania pozwolą połączyć potrzebę ochrony krajobrazu kulturowego z utrzymaniem atrakcyjności turystycznej miasta oraz wsparciem dla lokalnych przedsiębiorców. Zwracam się z prośbą o ponowne przeanalizowanie zapisów projektu uchwały w tym zakresie oraz o umożliwienie przedstawicielom branży turystycznej udziału w dalszych etapach prac nad dokumentem.	Wprowadzenie zezwoleń indywidualnych – dopuszczenie ograniczonej liczby pojazdów elektrycznych (wnioskuję o 50 identyfikatorów na PKGM), po spełnieniu określonych kryteriów (np. silniki elektryczne, oznakowanie zgodne z wytycznymi miasta.)
30	Ustalenie tras dopuszczonych dla meleksów – wyznaczenie konkretnych szlaków turystycznych, opracowanych we współpracy z Urzędem Miasta i służbami konserwatorskimi.	W związku z prowadzonymi konsultacjami społecznymi dotyczącymi projektu uchwały w sprawie utworzenia Parku Kulturowego, jako przedsiębiorca prowadzący działalność turystyczną na terenie objętym planowanym obszarem parku, składam niniejszy wniosek o uwzględnienie poniższych uwag i postulatów. Moja firma od wielu lat organizuje wycieczki turystyczne po centrum miasta przy użyciu ekologicznych pojazdów elektrycznych tzw. "meleksów". Działalność ta stanowi ważny element lokalnej oferty turystycznej, umożliwiając zarówno osobom starszym, jak i rodzinom z dziećmi czy osobom z ograniczoną mobilnością poznanie dziedzictwa kulturowego miasta w sposób przyjazny środowisku. Zatrudniam i współpracuję z wieloma licencjonowanymi przewodnikami, sam też jestem aktywnym przewodnikiem. Z pełnym zrozumieniem odnoszę się do idei ochrony zabytkowego charakteru przestrzeni oraz poprawy ład estetycznego, jednakże proponowane w projekcie uchwały ograniczenia dotyczące ruchu i parkowania pojazdów elektrycznych mogą w praktyce doprowadzić do całkowitego zahamowania tej formy działalności gospodarczej. W mojej ocenie takie rozwiązania pozwolą połączyć potrzebę ochrony krajobrazu kulturowego z utrzymaniem atrakcyjności turystycznej miasta oraz wsparciem dla lokalnych przedsiębiorców. Zwracam się z prośbą o ponowne przeanalizowanie zapisów projektu uchwały w tym zakresie oraz o umożliwienie przedstawicielom branży turystycznej udziału w dalszych etapach prac nad dokumentem.	Ustalenie tras dopuszczonych dla meleksów – wyznaczenie konkretnych szlaków turystycznych, opracowanych we współpracy z Urzędem Miasta i służbami konserwatorskimi.
31	Uregulowanie miejsc postoju – wskazanie dodatkowych punktów postojowych poza głównymi ciągami pieszymi, tak aby nie zakłócać ruchu turystów i mieszkańców. Miejsca mogłyby znajdować się przy ulicach: Chlebnicka, Piwna, Chmielna, Szeroka, Świętego Ducha i Targ Rybny.	W związku z prowadzonymi konsultacjami społecznymi dotyczącymi projektu uchwały w sprawie utworzenia Parku Kulturowego, jako przedsiębiorca prowadzący działalność turystyczną na terenie objętym planowanym obszarem parku, składam niniejszy wniosek o uwzględnienie poniższych uwag i postulatów. Moja firma od wielu lat organizuje wycieczki turystyczne po centrum miasta przy użyciu ekologicznych pojazdów elektrycznych tzw. "meleksów". Działalność ta stanowi ważny element lokalnej oferty turystycznej, umożliwiając zarówno osobom starszym, jak i rodzinom z dziećmi czy osobom z ograniczoną mobilnością poznanie dziedzictwa kulturowego miasta w sposób przyjazny środowisku. Zatrudniam i współpracuję z wieloma licencjonowanymi przewodnikami, sam też jestem aktywnym przewodnikiem. Z pełnym zrozumieniem odnoszę się do idei ochrony zabytkowego charakteru przestrzeni oraz poprawy ład estetycznego, jednakże proponowane w projekcie uchwały ograniczenia dotyczące ruchu i parkowania pojazdów elektrycznych mogą w praktyce doprowadzić do całkowitego zahamowania tej formy działalności gospodarczej. W mojej ocenie takie rozwiązania pozwolą połączyć potrzebę ochrony krajobrazu kulturowego z utrzymaniem atrakcyjności turystycznej miasta oraz wsparciem dla lokalnych przedsiębiorców. Zwracam się z prośbą o ponowne przeanalizowanie zapisów projektu uchwały w tym zakresie oraz o umożliwienie przedstawicielom branży turystycznej udziału w dalszych etapach prac nad dokumentem.	Uregulowanie miejsc postoju – wskazanie dodatkowych punktów postojowych poza głównymi ciągami pieszymi, tak aby nie zakłócać ruchu turystów i mieszkańców. Miejsca mogłyby znajdować się przy ulicach: Chlebnicka, Piwna, Chmielna, Szeroka, Świętego Ducha i Targ Rybny.
32	Zakaz handlu zwierzętami i z udziałem zwierząt, oraz występów i zbiórek pieniędzy z udziałem zwierząt.	Zakaz handlu zwierzętami i z udziałem zwierząt, oraz występów i zbiórek pieniędzy z udziałem zwierząt.	Zakaz handlu zwierzętami i z udziałem zwierząt, oraz występów i zbiórek pieniędzy z udziałem zwierząt.
33	Zakaz handlu w bramach wodnych, oraz poza budynkami, z wyjątkiem punktów przed danym lokalem handlowym i z jego z ofertą	Zakaz handlu w bramach wodnych, oraz poza budynkami, z wyjątkiem punktów przed danym lokalem handlowym i z jego z ofertą	Zakaz handlu w bramach wodnych, oraz poza budynkami, z wyjątkiem punktów przed danym lokalem handlowym i z jego z ofertą
34	Promocja sprzedaży pamiątek regionalnych.	Promocja sprzedaży pamiątek regionalnych.	Promocja sprzedaży pamiątek regionalnych.
35	Działanie ogródków gastronomicznych w określonych godzinach: od niedzieli do czwartku do godziny 22-jej, piątek i sobota do godziny 23-jej.	Działanie ogródków gastronomicznych w określonych godzinach: od niedzieli do czwartku do godziny 22-jej, piątek i sobota do godziny 23-jej.	Działanie ogródków gastronomicznych w określonych godzinach: od niedzieli do czwartku do godziny 22-jej, piątek i sobota do godziny 23-jej.
36	Konieczność zabezpieczania elementów ogródków gastronomicznych w taki sposób, by nie służyły jako miejsca libacji po zamknięciu ogródka, zabezpieczenie wyłącznie linką.	Konieczność zabezpieczania elementów ogródków gastronomicznych w taki sposób, by nie służyły jako miejsca libacji po zamknięciu ogródka, zabezpieczenie wyłącznie linką.	Konieczność zabezpieczania elementów ogródków gastronomicznych w taki sposób, by nie służyły jako miejsca libacji po zamknięciu ogródka, zabezpieczenie wyłącznie linką.
37	Stosowanie w ogródkach zamiast ogrzewaczy na propan-butan alternatywnych źródeł ogrzewania czyli promienników podczerwieni-butle z gazem są przechowywane niezgodnie z przepisami, w piwnicach budynków, w których jest prowadzona działalność gastronomiczna.	Stosowanie w ogródkach zamiast ogrzewaczy na propan-butan alternatywnych źródeł ogrzewania czyli promienników podczerwieni-butle z gazem są przechowywane niezgodnie z przepisami, w piwnicach budynków, w których jest prowadzona działalność gastronomiczna.	Stosowanie w ogródkach zamiast ogrzewaczy na propan-butan alternatywnych źródeł ogrzewania czyli promienników podczerwieni-butle z gazem są przechowywane niezgodnie z przepisami, w piwnicach budynków, w których jest prowadzona działalność gastronomiczna.

Załącznik nr 1 do raportu z konsultacji społecznych w sprawie projektu uchwały o utworzeniu Parku Kulturowego Głównie Miasto - Zestawienie wniosków zgłoszonych w ramach konsultacji społecznych.

lp	Treść Wniosku	Uzasadnienie Wniosku	Strzeszczenie Wniosku
38	Promowanie przedsiębiorców, którzy działają w zgodzie z przepisami i dbałością o otoczenie.	Promowanie przedsiębiorców, którzy działają w zgodzie z przepisami i dbałością o otoczenie.	Promowanie przedsiębiorców, którzy działają w zgodzie z przepisami i dbałością o otoczenie.
39	Egzekwowanie już istniejących przepisów GZDiZ.	Egzekwowanie już istniejących przepisów GZDiZ.	Egzekwowanie już istniejących przepisów GZDiZ.
40	Wyznaczenie punktów postojów oraz ilości miejsc dla pojazdów, wyznaczenie tras i punktów do zdjęć	Wyznaczenie punktów postojów oraz ilości miejsc dla pojazdów, wyznaczenie tras i punktów do zdjęć	Wyznaczenie punktów postojów oraz ilości miejsc dla pojazdów, wyznaczenie tras i punktów do zdjęć
41	Określenie maksymalnej ilości pojazdów, mogących się poruszać po terenie Parku Kulturowego GM	Określenie maksymalnej ilości pojazdów, mogących się poruszać po terenie Parku Kulturowego GM	Określenie maksymalnej ilości pojazdów, mogących się poruszać po terenie Parku Kulturowego GM
42	Maksymalnie 9 miejsc siedzących.	Maksymalnie 9 miejsc siedzących.	Maksymalnie 9 miejsc siedzących.
43	Organizowanie konkursów raz na 3 lata, wymogi to kolorystyka i estetyka pojazdu, zakaz alkoholu i głośnej muzyki w czasie zwiedzania, aktualne badania techniczne, obowiązkowe pasy bezpieczeństwa.	Organizowanie konkursów raz na 3 lata, wymogi to kolorystyka i estetyka pojazdu, zakaz alkoholu i głośnej muzyki w czasie zwiedzania, aktualne badania techniczne, obowiązkowe pasy bezpieczeństwa.	Organizowanie konkursów raz na 3 lata, wymogi to kolorystyka i estetyka pojazdu, zakaz alkoholu i głośnej muzyki w czasie zwiedzania, aktualne badania techniczne, obowiązkowe pasy bezpieczeństwa.
44	Konieczność posiadania tablicy z numerem i identyfikatora uprawniającego do świadczenia usług.	Konieczność posiadania tablicy z numerem i identyfikatora uprawniającego do świadczenia usług.	Konieczność posiadania tablicy z numerem i identyfikatora uprawniającego do świadczenia usług.
45	Zakaz głośnej muzyki i w czasie rejsu i w czasie cumowania przy nabrzeżach.	Zakaz głośnej muzyki i w czasie rejsu i w czasie cumowania przy nabrzeżach.	Zakaz głośnej muzyki i w czasie rejsu i w czasie cumowania przy nabrzeżach.
46	Wymogi odnośnie wyglądu - spójna kolorystyka, podobnie jak w przypadku meleksów.	Wymogi odnośnie wyglądu - spójna kolorystyka, podobnie jak w przypadku meleksów.	Wymogi odnośnie wyglądu - spójna kolorystyka, podobnie jak w przypadku meleksów.
47	Modyfikacja istniejących i obowiązujących już zasad co do grania na ulicy: tylko w godzinach 10-20, ze zmianą miejsca co godzinę, granie tylko z identyfikatorem wydanym przez UM, z wyłączeniem instrumentów dętych i perkusyjnych.	Modyfikacja istniejących i obowiązujących już zasad co do grania na ulicy: tylko w godzinach 10-20, ze zmianą miejsca co godzinę, granie tylko z identyfikatorem wydanym przez UM, z wyłączeniem instrumentów dętych i perkusyjnych.	Modyfikacja istniejących i obowiązujących już zasad co do grania na ulicy: tylko w godzinach 10-20, ze zmianą miejsca co godzinę, granie tylko z identyfikatorem wydanym przez UM, z wyłączeniem instrumentów dętych i perkusyjnych.
48	Inne działania artystyczne/performatywne, tylko ze zgodą i identyfikatorem wydanym przez UM.	Inne działania artystyczne/performatywne, tylko ze zgodą i identyfikatorem wydanym przez UM.	Inne działania artystyczne/performatywne, tylko ze zgodą i identyfikatorem wydanym przez UM.
49	Zakaz stosowania listew LED, neonów, laserów, świateł błyskowych, pulsujących, skierowanych w okna budynków mieszkalnych, oraz na przechodniów.	Zakaz stosowania listew LED, neonów, laserów, świateł błyskowych, pulsujących, skierowanych w okna budynków mieszkalnych, oraz na przechodniów.	Zakaz stosowania listew LED, neonów, laserów, świateł błyskowych, pulsujących, skierowanych w okna budynków mieszkalnych, oraz na przechodniów.
50	Określenie barwy oraz natężenia światła służącego promocji lokali gastronomicznych.	Określenie barwy oraz natężenia światła służącego promocji lokali gastronomicznych.	Określenie barwy oraz natężenia światła służącego promocji lokali gastronomicznych.
51	Zakaz reklamy świetlnej dla lokali świadczących usługi o charakterze erotycznym.	Zakaz reklamy świetlnej dla lokali świadczących usługi o charakterze erotycznym.	Zakaz reklamy świetlnej dla lokali świadczących usługi o charakterze erotycznym.
52	Wyraźne oznaczenie ogólnodostępnych bezpłatnych toalet, w czasie wysokiego sezonu konieczne stawianie toalet sezonowych	Wyraźne oznaczenie ogólnodostępnych bezpłatnych toalet, w czasie wysokiego sezonu konieczne stawianie toalet sezonowych	Wyraźne oznaczenie ogólnodostępnych bezpłatnych toalet, w czasie wysokiego sezonu konieczne stawianie toalet sezonowych
53	Zakaz prowadzenia usług promocyjnych poza obrębem lokalu, którego to dotyczy - wyznaczenie dopuszczalnego marginesu	Zakaz prowadzenia usług promocyjnych poza obrębem lokalu, którego to dotyczy - wyznaczenie dopuszczalnego marginesu	Zakaz prowadzenia usług promocyjnych poza obrębem lokalu, którego to dotyczy - wyznaczenie dopuszczalnego marginesu
54	Bezwzględny zakaz prowadzenia usług promocyjnych na zewnątrz, przez lokale o charakterze erotycznym	Bezwzględny zakaz prowadzenia usług promocyjnych na zewnątrz, przez lokale o charakterze erotycznym	Bezwzględny zakaz prowadzenia usług promocyjnych na zewnątrz, przez lokale o charakterze erotycznym
55	Sprawa organizacji imprez kulturalnych/wydarzeń organizowanych na GM-doprecyzowanie, co jest wydarzeniem kulturalnym, co komercyjnym przedsięwzięciem, ładnie opakowanym, i generującym nadmierny hałas? Konieczne ustalenie wymagań zgodnie z obowiązującymi przepisami.	Sprawa organizacji imprez kulturalnych/wydarzeń organizowanych na GM-doprecyzowanie, co jest wydarzeniem kulturalnym, co komercyjnym przedsięwzięciem, ładnie opakowanym, i generującym nadmierny hałas? Konieczne ustalenie wymagań zgodnie z obowiązującymi przepisami.	Sprawa organizacji imprez kulturalnych/wydarzeń organizowanych na GM-doprecyzowanie, co jest wydarzeniem kulturalnym, co komercyjnym przedsięwzięciem, ładnie opakowanym, i generującym nadmierny hałas? Konieczne ustalenie wymagań zgodnie z obowiązującymi przepisami.
56	Zakaz lub ograniczenie poruszania się hulajnogami na terenie GM. Użytkownicy tych pojazdów nagminnie jeżdżą z nadmierną prędkością,zagrażając pieszym oraz zostawiają je w przypadkowych miejscach.	Zakaz lub ograniczenie poruszania się hulajnogami na terenie GM. Użytkownicy tych pojazdów nagminnie jeżdżą z nadmierną prędkością,zagrażając pieszym oraz zostawiają je w przypadkowych miejscach.	Zakaz lub ograniczenie poruszania się hulajnogami na terenie GM. Użytkownicy tych pojazdów nagminnie jeżdżą z nadmierną prędkością,zagrażając pieszym oraz zostawiają je w przypadkowych miejscach.
57	Wnioskujemy o indywidualne spotkanie z komisją (lub jej przedstawicielem/ przedstawicielami) tworzącą projekt Uchwały na etapie jej przygotowania przed dalszym procedowaniem.	Nasza lokalizacja na Wyspie Ołowianka, na skraju planowanego Parku Kulturowego być może pozwoliłaby na bardziej indywidualne podejście do kwestii infrastruktury. Obawiamy się czy szczegółowe rozwiązania zawarte w Uchwale nie wykluczą możliwości składowania na zewnątrz budynku, na użytkowanej posesji, części sprzętu o dużych gabarytach (np. smoczych łodzi), kajaków używanych do treningów na co dzień (kajaki po treningach odstawiane są na stojaki) i kajaków do wypożyczenia. Chcielibyśmy te kwestie uszczegółowić, żeby mieć odpowiedni czas na przygotowanie się do ewentualnych zmian. Nasze obawy budzi również możliwość pojawienia się w Uchwale innych zapisów, które ze względu na specyfikę prowadzonej przez nas działalności sportowej, mogą być dla nas skrajnie trudne do wprowadzenia. Na użytkowanej nieruchomości prowadzimy działalność sportową, wspieraną finansowo przez dodatkowe usługi noclegowe i gastronomiczne. Z uwagi na usytuowanie na parterze budynku pomieszczeń związanych z działalnością sportową (szatnie, hangary dla kajaków oraz basen treningowy), ogródek gastronomiczny wspierający finansowo m.in. szkolenie młodzieży, nie jest połączony bezpośrednio z restauracją, która zlokalizowana jest na poziomie +1. Do działania ogródka niezbędna jest dodatkow a infrastruktura, pozwalająca na prowadzenie sprzedaży; Podczas indywidualnych konsultacji chcielibyśmy przedstawić nasz punkt widzenia i spróbować wspólnie dopasow-ać go do założeń Uchwały. Nasz ogródek gastronomiczny wpisał się już w krajobraz tej części Gdańska, ale zdajemy sobie sprawę, że wymaga on już zmian. Uchwała o Parku Kulturowym wydaje nam się doskonałą okazją do tego, żeby poprawić infrastrukturę oraz jej estetykę.	Wnioskujemy o indywidualne spotkanie z komisją (lub jej przedstawicielem/ przedstawicielami) tworzącą projekt Uchwały na etapie jej przygotowania przed dalszym procedowaniem.
58	Wnioskujemy o dodatkowe konsultacje z przedsiębiorcami po sporządzeniu projektu Uchwały w celu omówienia szczegółowych rozwiązań zawartych w projekcie.	Chcielibyśmy mieć możliwość odniesienia się do szczegółowych zapisów Uchwały	Wnioskujemy o dodatkowe konsultacje z przedsiębiorcami po sporządzeniu projektu Uchwały w celu omówienia szczegółowych rozwiązań zawartych w projekcie.
59	Wnioskujemy o konsultacje w sprawie okresu na spełnienie wymogów Uchwały (okres przejściowy) zależnego od zakresu zmian oraz terminu uchwalenia, które będą konieczne w związku z wejściem w życie Uchwały.	Nie wiemy czy zapisy Uchwały będą przewidywać okres przejściowy, który może być potrzebny w zależności od zakresu dokonania koniecznych zmian w zakresie dostosowania do zapisów Uchwały i termin wejścia w życie.	Wnioskujemy o konsultacje w sprawie okresu na spełnienie wymogów Uchwały (okres przejściowy) zależnego od zakresu zmian oraz terminu uchwalenia, które będą konieczne w związku z wejściem w życie Uchwały.
60	Wnioskujemy o możliwość składania dalszych wniosków, bardziej szczegółowych, odnoszących się do szczegółowych zapisów zawartych w projekcie Uchwały.	Chcielibyśmy mieć możliwość składania wniosków po ewentualnych dodatkowych konsultacjach lub po zapoznaniu się z projektem Uchwały	Wnioskujemy o możliwość składania dalszych wniosków, bardziej szczegółowych, odnoszących się do szczegółowych zapisów zawartych w projekcie Uchwały.
61	Wnioskujemy o minimum siedmiodniowy termin od dnia zapoznania się projektem Uchwały na składanie ww. dodatkowych wniosków;	Jest to czas niezbędny na zapoznanie się z treścią projektu Uchwały i sformułowanie szczegółowych wniosków;	Wnioskujemy o minimum siedmiodniowy termin od dnia zapoznania się projektem Uchwały na składanie ww. dodatkowych wniosków;

Załącznik nr 1 do raportu z konsultacji społecznych w sprawie projektu uchwały o utworzeniu Parku Kulturowego Główne Miasto - Zestawienie wniosków zgłoszonych w ramach konsultacji społecznych.

lp	Treść Wniosku	Uzasadnienie Wniosku	Strzeszczenie Wniosku
62	Jako przedsiębiorca prowadzący działalność hotelarsko-gastronomiczną w kamienicach pod adresem Długi Targ 30,31/32,33/34 składamy stanowczy protest przeciwko planom wprowadzenia na obszarze Głównego Miasta w Gdańsku zakazu działalności ogródków gastronomicznych po godzinie 22.00 w ramach tzw. "z" Parku Kulturowego". Wnosimy o wycofanie z projektu przedmiotowej uchwały tych szkodliwych i dyskryminujących zapisów.	Podjęcie decyzji w sprawie zamknięcia ogródków gastronomicznych po godzinie 22.00 w szczycie ruchu turystycznego ugodzi nie tylko w interesy lokalnych przedsiębiorców branży Horeca. Ugodzi przede wszystkich w wizerunek miasta Gdańska, który stworzył a następnie z konsekwencją realizował prezydent Paweł Adamowicz. To jego byskotliwej i perspektywicznej wizji zawdzięczamy dzisiejszy obraz miasta Gdańska - otwartego, przyjaznego turystom, odwiedzanego i podziwanianego przez gości z całego świata. Jest wiadome, że właśnie branża turystyczna stanowi główne źródło dochodów w regionie - nie tylko w sektorze prywatnym, ale również publicznym. Turysty zostawiają tu pieniądze, nie tylko w restauracjach i hotelach; pełne ogródki gastronomiczne stymulują rozwój gospodarczy całego regionu, tworzą miejsca pracy dla tysięcy młodych ludzi, stanowią potrzebne koło zamachowe dla branży produkcji rolno-spożywczej, dla handlu i całej sieci lokalnych powiązań gospodarczych. Jest to również istotne źródło dochodów publicznych naszego miasta. Branża Horeca to lokomotywa, napędzająca swym potencjałem znaczące segmenty rynku - kolej, lotnictwo, transport osobowy, transport morski, hotelarstwo, kultura, bankowość, handel, usługamiprzewodników i wiele innych. Nie można dopuścić, aby to prężnie rozwijające się dzieło prezydenta Adamowicza zostało zniszczone na skutek zastrzeżeń grupy mieszkańców obszaru Głównego Miasta, de facto zdominowanego przez branżę turystyczną. Dominacja usług turystycznych na tym obszarze jest wszakże efektem strategicznych działań prorozwojowych prowadzonych konsekwentnie od lat przez władze samorządowe miasta. Utrzymanie obecnego charakteru zagospodarowania rejonu Głównego Miasta i wspieranie dalszego przetrwania branży Horeca powinno być przedmiotem szczególnej troski ze strony władz samorządowych. Przeciwnie inicjatywy podejmowane pod hasłem „wspierania kultury” mają charakter wsteczny i destrukcyjny. „Park Kultury” w proponowanym przez panią Aleksandrę Dukiewicz kształcie to zabójczy cios w samo tętniące życiem serce naszego miasta i całego regionu, służenie cieszącemu się najwyższą renomą wódrd turystów. W przypadku zamknięcia gastronomii po godzinie 22.00, zamiast „Parku Kulturowego” na gdańskiej równowce zostanie „kulturowy szrot”, już poprzednie absurdatne pomysły urzędników, których wcale nie zabawnym symbolem jest walka z kwadratowymi parasolami, stanowią wyraz bezdusznej biurokracji i niezrozumiałego zwalczania przedsiębiorczości. Ze strony miasta przedsiębiorcy i turyści otrzymują kolejny zimny przyszc na głowę. Nie zapominajmy, że 90% staromiejskich restauracji nie posiada przestrzeni konsumpcyjnej wewnątrz lokali i w swej działalności opiera się prawie wyłącznie na przestrzeni ogródków gastronomicznych. A wpływy z dzierżawy tychże ogródków mają znaczący udział w budżecie miasta. Ograniczenie jednego podstawowych praw swobody działalności gospodarczej przez odgórną reglamentację podjętą w imię rzekomej „ochrony mieszkańców” nie powinno mieć miejsca. Jest to wyraz dysproporcji i nieuczynowego traktowania przedsiębiorców prowadzących działalność na sąsiednich obszarach miasta. Likwidacja gastronomii po godzinie 22.00 to upadek wielu przedsiębiorców, konieczność zwolnienia pracowników, spadek obrotów w powiązanych łańcuchem zależności branżach: handlowej, transportowej, produkcyjnej, turystycznej. Zatrudnieni w tych obszarach pracownicy, to także mieszkańcy miasta Gdańsk i całego regionu pomorskiego. Dziś ich interesy, a wręcz podstawy bytowe zostają zagrożone. Dziś my przedsiębiorcy, potrzebujemy obrony przed absurdalnymi wjazdami miejskich urzędników. Inicjatywa „Parku Kulturalnego” w proponowanym kształcie jest bez wątpienia szkodliwa i nie służy rozwojowi miasta. Dziś wygląda na to, jakby władze samorządowe postanowiły wrzucić bieżący bieg wsteczny i uczynić z tętniącego życiem turystycznego raj u skansen czynny do godziny 22.00. Za komentarz i wytyczne do zaleceń konstruktynego rozwiązania niech posłużą słowa ś.p. Pawła Adamowicza: Długofalowe interesy Gdańsk, aspiracje jego mieszkańców, zastrzegając się konkurencja między metropoliami wymuszają na prezydencie i administracji większą elastyczność i zachowania menedżerskie, charakterystyczne raczej dla firm prywatnych. Wielkim wyzwaniem stojącym przed prezydentami jest konsekwentne przeobrażanie tradycyjnych postaw urzędniczych w zachowania i postawy menedżerów. Menedżer - pracownik samorządowy powinien z otwartością, zaufaniem i ochotą załatwiać sprawy i wychodzić naprzeciw interesantom. Powinien szukać rozwiązania nawet najbardziej skomplikowanej sprawy, a nie gromadzić argumenty pozwalające mu tej sprawy nie załatwić. [Paweł Adamowicz „Gdańsk jako wyzwanie”].	sprzeciw wobec uchwały o Parku w szczególności nie ograniczanie zasad funkcjonowania ogródków gastronomicznych, zwrócenie uwagi na nierówne traktowanie podmiotów
63	Uważamy, że kwestie ich lokalizacji, wyglądu oraz wymiarów powinny zostać uregulowane w sposób jednolity, przejrzysty i sprawiedliwy	tak, aby wszyscy przedsiębiorcy działali w oparciu o te same reguły, a przestrzeń miejska zyskała spójny charakter .	Uważamy, że kwestie ich lokalizacji, wyglądu oraz wymiarów powinny zostać uregulowane w sposób jednolity, przejrzysty i sprawiedliwy
64	Jednocześnie istotne jest, aby ogródki gastronomiczne były dostosowane do warunków naszego klimatu – tak, by zastosowane rozwiązania, w tym parasole kwadratowe czy inne zadaszenia , pozwalały zapewnić gościom komfort także podczas lekkich opadów deszczu, chroniąc zarówno ludzi, jak i wyposażenia ogródka przed zamoknięciem.	tak, by zastosowane rozwiązania, w tym parasole kwadratowe czy inne zadaszenia, pozwalały zapewnić gościom komfort także podczas lekkich opadów deszczu, chroniąc zarówno ludzi, jak i wyposażenia ogródka przed zamoknięciem.	jednocześnie istotne jest, aby ogródki gastronomiczne były dostosowane do warunków naszego klimatu – tak, by zastosowane rozwiązania, w tym parasole kwadratowe czy inne zadaszenia , pozwalały zapewnić gościom komfort także podczas lekkich opadów deszczu, chroniąc zarówno ludzi, jak i wyposażenia ogródka przed zamoknięciem.
65	Zależy nam jednak, by w tych ustaleniach uwzględniono również realne potrzeby lokalnych przedsiębiorców. W związku z tym wyrażamy nasze zaniepokojenie możliwie planowanymi ograniczeniami dotyczącymi powierzchni ogródków gastronomicznych .	Dla wielu lokali – w tym dla naszego – ogródek stanowi nie tylko ważny element wizerunku, ale także istotne źródło utrzymania. Zmniejszenie jego powierzchni mogłoby negatywnie wpłynąć na naszą działalność oraz ograniczyć możliwości obsługi gości, co w konsekwencji odbiłoby się również na atrakcyjności całego obszaru.	Zależy nam jednak, by w tych ustaleniach uwzględniono również realne potrzeby lokalnych przedsiębiorców. W związku z tym wyrażamy nasze zaniepokojenie możliwie planowanymi ograniczeniami dotyczącymi powierzchni ogródków gastronomicznych .
66	Dlatego wnosimy o ponowne rozważenie proponowanych ograniczeń i podjęcie dialogu z przedstawicielami branży gastronomicznej .	w celu wypracowania rozwiązań, które pogodzą ochronę wartości kulturowych z potrzebami przedsiębiorców działających na tym terenie, w tym również nasze potrzeby jako przedsiębiorcy, który ponosi istotny nakład finansowy oraz zaangażował znaczny wysiłek organizacyjny i fizyczny w celu odrestaurowania zabytkowych piwnic Dworu Artusa.	Dlatego wnosimy o ponowne rozważenie proponowanych ograniczeń i podjęcie dialogu z przedstawicielami branży gastronomicznej .
67	Prowadzę lokal gastronomiczny na ul. Chlebnickiej. Chciałabym podzielić się uwagami dotyczącymi ograniczeń w prowadzeniu działalności, związanymi z projektem Parku Kulturowego. Szanowni Państwo, swój lokal prowadzę od prawie 14 lat. Charakterystyka mojego lokalu powoduje, że wprowadzenie zakazu działalności ogródków gastronomicznych po godzinie 22, doprowadzi do całkowitego braku przychodów .	Charakterystyka mojego lokalu powoduje, że wprowadzenie zakazu działalności ogródków gastronomicznych po godzinie 22, doprowadzi do całkowitego braku przychodów. Lokal otwieramy od godziny 15 i o tej porze nie ma zbyt wielu amatorów piwa i nalewek. Ogródek zaczyna zapelniać się gośćmi od godziny 19, co w kontekście proponowanych zmian daje nam 3 godziny handlu zamiast obecnych 6 czy 7 w dni weekendowe. Mimo, że posiadamy piękne duże okna które otwieramy latem, nie ma praktycznie żadnych chętnych na siedzenie w środku. Proszę sobie wyobrazić, że ludzie jednak wolą przebywać na świeżym powietrzu a nie w lokalu kiedy temperatura na zewnątrz często przewyższa 26 stopni. Tak jak wspominałam wcześniej, mimo 14 lat działalności nie mamy praktycznie żadnych skarg na zakłócanie spokoju. Lokali takich jak ja jest znacznie więcej choćby, Pub u Szkota, Pijalnia wódki i piwa, Gatsby, Tabaka, Wiśniewski, Uwaga Piwo, Józef K, a to tylko lokale na Piwnej i Chlebnickiej. Uważam, że wprowadzenie takiego rozwiązania uderzy najmocniej właśnie w puby i małe rodzinne restauracje, przy czym nie będzie to kolejna uciążliwość a realne zagrożenie dla istnienia takich miejsc. Proszę pamiętać, że gastronomia to nie tylko Chleb i Wino, Hardrock, i inne molochy ale także te małe podmioty, które płacą podatki do miejskiej kasy.	<u>nie ograniczanie zasad</u> funkcjonowania ogródków gastronomicznych w zakresie godzin
68	Z tego względu stanowczo protestuję przeciwko proponowanym rozwiązaniom, które - w mojej ocenie - mogą mieć negatywne skutki zarówno dla lokalnych przedsiębiorców, jak i dla samego wizerunku Gdańsk jako jednej z najpiękniejszych i najchętniej odwiedzanych destynacji turystycznych w Europie. [...] Zamiast sztywnych zakazów postuluję opracowanie elastycznych zasad współistnienia mieszkańców i przedsiębiorców, np. poprzez lokalne regulaminy, standardy estetyczne oraz dialog z branżą gastronomiczną.	Proponowane zmiany prowadzą do: • niezgodnego z prawem ograniczenia działalności gospodarczej oraz naruszenia równego traktowania podmiotów gospodarczych poprzez restrykcje czasowe oraz przestrzenne dla ogródków gastronomicznych. Zdecydowana większość staromiejskich restauracji nie posiada przestrzeni konsumpcyjnej wewnątrz lokali i w swej działalności opiera się prawie wyłącznie na przestrzeni ogródków gastronomicznych, Zakaz prowadzenia ogródków po godzinie 22.00 w sezonie turystycznym, to dla większości przedsiębiorców praktyczna likwidacja biznesu , konieczność zwolnienia pracowników, spadek obrotów w powiązanych łańcuchem zależności branżach: handlowej, transportowej, produkcyjnej, turystycznej. Zatrudnieni w tych obszarach pracownicy, to także mieszkańcy miasta Gdańsk i całego regionu pomorskiego, których interesy, a wręcz podstawy bytowe zostają zagrożone. Pełne ogródki gastronomiczne stymulują rozwój gospodarczy całego regionu, tworzą miejsca pracy dla tysięcy młodych ludzi, stanowią potrzebne koło zamachowe dla branży produkcji rolno-spożywczej, dla handlu i całej sieci lokalnych powiązań gospodarczych. Wobec powyższego utrzymanie obecnego charakteru zagospodarowania rejonu Głównego Miasta i wspieranie dalszego przetrwania branży Horeca powinno być przedmiotem szczególnej troski ze strony władz samorządowych. Proponowane zmiany w naszej ocenie jednoznacznie godzą w zbiorowe interesy społeczności miasta Gdańsk i całego regionu. • znaczącego zmniejszenia atrakcyjności turystycznej miasta Gdańsk - co przełoży się bezpośrednio na spadek dochodów zarówno przedsiębiorców, jak i samego miasta. Renoma miasta gdańsk na rynku usług turystycznych jest to bezcenne dobro wspólne, na które złożyła się wieloletnia zgodna współpraca przedsiębiorców i władz samorządowych pod kierunkiem prezydenta Pawła Adamowicza. Dziś to dobro zostaje podważone i zagrożone w imię „ochrony mieszkańców”. Straty wizerunkowe dla ogółu mieszkańców miasta i regionu, znajdujących zatrudnienie w branży HORECA, będą nie do odrobienia. Gdańsk jest jednym z najchętniej odwiedzanych miast w Polsce, a jego silą jest oferta gastronomiczna i atmosfera. Ograniczenia w funkcjonowaniu ogródków i lokali gastronomicznych są sprzeczne z oczekiwaniami turystów i mogą negatywnie wpłynąć na wizerunek miasta. Działalność gastronomiczna w centrum Gdańsk już teraz podlega licznym przepisom i kontrolom (hałas, estetyka, zajęcie pasa drogowego). Nakładanie kolejnych ograniczeń tworzy nadmierną biurokrację i dubluje istniejące instrumenty nadzoru. • Koszty dzierżawy ogródków gastronomicznych, ponoszone przez restauratorów, stanowią znaczącą pozycję w budżecie miasta. Inicjatywa istotnego ograniczenia działalności ogródków bezpośrednio godzi w interes miasta.	<u>nie ograniczanie zasad</u> funkcjonowania ogródków gastronomicznych, w tym w zakresie godzin zwrócenie uwagi na nierówne traktowanie podmiotów
69	Na terenach prywatnych - meble, parasole w zakresie kolorystyki, kształtu, materiałów, zadaszenia, etc. winny być wyłącznie uzgadniane z PWKZ z szacunkiem do historii i charakteru miejsca.	Na terenach prywatnych - meble, parasole w zakresie kolorystyki, kształtu, materiałów, zadaszenia, etc. winny być wyłącznie uzgadniane z PWKZ z szacunkiem do historii i charakteru miejsca.	Na terenach prywatnych - meble, parasole w zakresie kolorystyki, kształtu, materiałów, zadaszenia, etc. winny być wyłącznie uzgadniane z PWKZ z szacunkiem do historii i charakteru miejsca.
70	Dopuszczyć lokalizację ogródków całorocznych na terenach prywatnych.	Dopuszczyć lokalizację ogródków całorocznych na terenach prywatnych.	Dopuszczyć lokalizację ogródków całorocznych na terenach prywatnych.
71	Dopuszczyć pozostawianie odpowiednio zabezpieczonego wyposażenia ogródków gastronomicznych na terenach prywatnych poza godzinami otwarcia lokali.	Dopuszczyć pozostawianie odpowiednio zabezpieczonego wyposażenia ogródków gastronomicznych na terenach prywatnych poza godzinami otwarcia lokali.	Dopuszczyć pozostawianie odpowiednio zabezpieczonego wyposażenia ogródków gastronomicznych na terenach prywatnych poza godzinami otwarcia lokali.

Załącznik nr 1 do raportu z konsultacji społecznych w sprawie projektu uchwały o utworzeniu Parku Kulturowego Głównie Miasto - Zestawienie wniosków zgłoszonych w ramach konsultacji społecznych.

lp	Treść Wniosku	Uzasadnienie Wniosku	Strzeszczenie Wniosku
72	Na terenach prywatnych po ustaleniach z PWKZ, w uzasadnionych przypadkach dopuszcza się ustawienie więcej niż dwóch donic z zielenią wysoką powyżej 1m, pod warunkiem zachowania przejrzystości przestrzeni publicznej i nieutrudniania ruchu pieszych.	Na terenach prywatnych po ustaleniach z PWKZ, w uzasadnionych przypadkach dopuszcza się ustawienie więcej niż dwóch donic z zielenią wysoką powyżej 1m, pod warunkiem zachowania przejrzystości przestrzeni publicznej i nieutrudniania ruchu pieszych.	Na terenach prywatnych po ustaleniach z PWKZ, w uzasadnionych przypadkach dopuszcza się ustawienie więcej niż dwóch donic z zielenią wysoką powyżej 1m, pod warunkiem zachowania przejrzystości przestrzeni publicznej i nieutrudniania ruchu pieszych.
73	Ograniczenie działalności ogródków gastronomicznych od niedzieli do piątku (w tygodniu) w godzinach od 23:00 do 6:00 następnego dnia w miesiącach IV-X, od piątku do niedzieli (w weekendy) w IV-X od 1:00 do 6:00, za wyjątkiem okresów jarmarku Dominikańskiego o Świątecznego gdzie będą dopuszczone godziny wydłużone.	Ograniczenie działalności ogródków gastronomicznych od niedzieli do piątku (w tygodniu) w godzinach od 23:00 do 6:00 następnego dnia w miesiącach IV-X, od piątku do niedzieli (w weekendy) w IV-X od 1:00 do 6:00, za wyjątkiem okresów jarmarku Dominikańskiego o Świątecznego gdzie będą dopuszczone godziny wydłużone.	Ograniczenie działalności ogródków gastronomicznych od niedzieli do piątku (w tygodniu) w godzinach od 23:00 do 6:00 następnego dnia w miesiącach IV-X, od piątku do niedzieli (w weekendy) w IV-X od 1:00 do 6:00, za wyjątkiem okresów jarmarku Dominikańskiego o Świątecznego gdzie będą dopuszczone godziny wydłużone.
74	Zasady wyposażania ogródka gastronomicznego nie dotyczą terenów prywatnych.	Zasady wyposażania ogródka gastronomicznego nie dotyczą terenów prywatnych.	Zasady wyposażania ogródka gastronomicznego nie dotyczą terenów prywatnych.
75	Tereny prywatne zachowują dotychczasową funkcję handlową i gastronomiczną, z możliwością rozszerzenia oferty o przygotowywanie posiłków na miejscu. Dopuszcza się sprzedaż i ekspozycję żywności oraz przygotowanie posiłków w obrębie ogródków gastronomicznych zlokalizowanych na terenach prywatnych.	Tereny prywatne zachowują dotychczasową funkcję handlową i gastronomiczną, z możliwością rozszerzenia oferty o przygotowywanie posiłków na miejscu. Dopuszcza się sprzedaż i ekspozycję żywności oraz przygotowanie posiłków w obrębie ogródków gastronomicznych zlokalizowanych na terenach prywatnych.	Tereny prywatne zachowują dotychczasową funkcję handlową i gastronomiczną, z możliwością rozszerzenia oferty o przygotowywanie posiłków na miejscu. Dopuszcza się sprzedaż i ekspozycję żywności oraz przygotowanie posiłków w obrębie ogródków gastronomicznych zlokalizowanych na terenach prywatnych.
76	W na terenie prywatnym należącym do właściciela Hali Targowej dopuszcza się prowadzenie działalności gastronomicznej, w tym lokalizację punktów gastronomicznych, ogródków oraz elementów małej architektury (ławki, stoły), pod warunkiem zachowania zasad estetyki Parku Kulturowego i nieingerowania w osie widokowe.	W na terenie prywatnym należącym do właściciela Hali Targowej dopuszcza się prowadzenie działalności gastronomicznej, w tym lokalizację punktów gastronomicznych, ogródków oraz elementów małej architektury (ławki, stoły), pod warunkiem zachowania zasad estetyki Parku Kulturowego i nieingerowania w osie widokowe.	W na terenie prywatnym należącym do właściciela Hali Targowej dopuszcza się prowadzenie działalności gastronomicznej, w tym lokalizację punktów gastronomicznych, ogródków oraz elementów małej architektury (ławki, stoły), pod warunkiem zachowania zasad estetyki Parku Kulturowego i nieingerowania w osie widokowe.
77	Na terenach prywatnych ogródków gastronomicznych należy umożliwić pozostawianie mebli (bez ich grupowania, sztaplowania) na czas zamknięcia obiektu.	Na terenach prywatnych ogródków gastronomicznych należy umożliwić pozostawianie mebli (bez ich grupowania, sztaplowania) na czas zamknięcia obiektu.	Na terenach prywatnych ogródków gastronomicznych należy umożliwić pozostawianie mebli (bez ich grupowania, sztaplowania) na czas zamknięcia obiektu.
78	W związku z obowiązującą uchwałą antyhałasową z 2022 roku nie ma potrzeby wprowadzenia dodatkowych regulacji dotyczących godzin funkcjonowania ogródków gastronomicznych.	W związku z obowiązującą uchwałą antyhałasową z 2022 roku nie ma potrzeby wprowadzenia dodatkowych regulacji dotyczących godzin funkcjonowania ogródków gastronomicznych.	W związku z obowiązującą uchwałą antyhałasową z 2022 roku nie ma potrzeby wprowadzenia dodatkowych regulacji dotyczących godzin funkcjonowania ogródków gastronomicznych.
79	Dopuszczyć organizację wydarzeń związanych z dniami ustawowo wolnymi od pracy np. (3 maja, 11 listopada), Boże Narodzenie - koncerty kołęd, kolednicy, jasełka, etc.	Dopuszczyć organizację wydarzeń związanych z dniami ustawowo wolnymi od pracy np. (3 maja, 11 listopada), Boże Narodzenie - koncerty kołęd, kolednicy, jasełka, etc.	Dopuszczyć organizację wydarzeń związanych z dniami ustawowo wolnymi od pracy np. (3 maja, 11 listopada), Boże Narodzenie - koncerty kołęd, kolednicy, jasełka, etc.
80	Dopuszczyć odtwarzanie muzyki w strefach gastronomicznych w formie tła, pod warunkiem, że poziom dźwięku nie przekracza wartości dopuszczalnych dla przestrzeni publicznej w ustawie antyhałasowej (zgodnie z normami hałasu).	Dopuszczyć odtwarzanie muzyki w strefach gastronomicznych w formie tła, pod warunkiem, że poziom dźwięku nie przekracza wartości dopuszczalnych dla przestrzeni publicznej w ustawie antyhałasowej (zgodnie z normami hałasu).	Dopuszczyć odtwarzanie muzyki w strefach gastronomicznych w formie tła, pod warunkiem, że poziom dźwięku nie przekracza wartości dopuszczalnych dla przestrzeni publicznej w ustawie antyhałasowej (zgodnie z normami hałasu).
81	Na terenach prywatnych (Hala Targowa) dopuścić organizację występów artystycznych w formie muzyki akustycznej z nagłośnieniem, pod warunkiem, że poziom dźwięku nie przekracza 85 dB.	Na terenach prywatnych (Hala Targowa) dopuścić organizację występów artystycznych w formie muzyki akustycznej z nagłośnieniem, pod warunkiem, że poziom dźwięku nie przekracza 85 dB.	Na terenach prywatnych (Hala Targowa) dopuścić organizację występów artystycznych w formie muzyki akustycznej z nagłośnieniem, pod warunkiem, że poziom dźwięku nie przekracza 85 dB.
82	Należy dopuścić możliwość organizowania wydarzeń artystycznych nieskatalogowanych (np. flash mobs muzyczne) mające charakter incydentalny i sporadyczny. Działania takie mogłyby podlegać zawiadomieniu konkretnego wydziału Urzędu Miasta lub Straży Miejskiej z 24h wyprzedzeniem.	Należy dopuścić możliwość organizowania wydarzeń artystycznych nieskatalogowanych (np. flash mobs muzyczne) mające charakter incydentalny i sporadyczny. Działania takie mogłyby podlegać zawiadomieniu konkretnego wydziału Urzędu Miasta lub Straży Miejskiej z 24h wyprzedzeniem.	Należy dopuścić możliwość organizowania wydarzeń artystycznych nieskatalogowanych (np. flash mobs muzyczne) mające charakter incydentalny i sporadyczny. Działania takie mogłyby podlegać zawiadomieniu konkretnego wydziału Urzędu Miasta lub Straży Miejskiej z 24h wyprzedzeniem.
83	Dopuszczyć stosowanie iluminacji świątecznych innych niż miejskie na budynkach, pod warunkiem uzyskania zgody PKWZ. Rozszerzyć dopuszczalną kolorystykę barw świetlnych, dostosować do specyfiki zdarzeń np. Boże Narodzenie.	Dopuszczyć stosowanie iluminacji świątecznych innych niż miejskie na budynkach, pod warunkiem uzyskania zgody PKWZ. Rozszerzyć dopuszczalną kolorystykę barw świetlnych, dostosować do specyfiki zdarzeń np. Boże Narodzenie.	Dopuszczyć stosowanie iluminacji świątecznych innych niż miejskie na budynkach, pod warunkiem uzyskania zgody PKWZ. Rozszerzyć dopuszczalną kolorystykę barw świetlnych, dostosować do specyfiki zdarzeń np. Boże Narodzenie.
84	Szylidy informacyjne mogą być podświetlane oraz prezentowane w formach nowoczesnych, takich jak projekcje świetlne lub mapping, po uzyskaniu zgody PKWZ.	Szylidy informacyjne mogą być podświetlane oraz prezentowane w formach nowoczesnych, takich jak projekcje świetlne lub mapping, po uzyskaniu zgody PKWZ.	Szylidy informacyjne mogą być podświetlane oraz prezentowane w formach nowoczesnych, takich jak projekcje świetlne lub mapping, po uzyskaniu zgody PKWZ.
85	Dopuszczyć stosowanie iluminacji świetlnych oraz sezonowych jako elementów scenografii okolicznościowej, określając max. liczbę luxów dla źródła światła;	Dopuszczyć stosowanie iluminacji świetlnych oraz sezonowych jako elementów scenografii okolicznościowej, określając max. liczbę luxów dla źródła światła;	Dopuszczyć stosowanie iluminacji świetlnych oraz sezonowych jako elementów scenografii okolicznościowej, określając max. liczbę luxów dla źródła światła;
86	Dopuszczyć dekoracje sezonowe (świąteczne) jak również dekoracje inne niż świetlne.	Dopuszczyć dekoracje sezonowe (świąteczne) jak również dekoracje inne niż świetlne.	Dopuszczyć dekoracje sezonowe (świąteczne) jak również dekoracje inne niż świetlne.
87	Na terenie prywatnym Placu Dominikańskiego dopuszcza się nowoczesne formy świetlne, takie jak projekcje świetlne lub mapping, po uzyskaniu zgody PKWZ.	Na terenie prywatnym Placu Dominikańskiego dopuszcza się nowoczesne formy świetlne, takie jak projekcje świetlne lub mapping, po uzyskaniu zgody PKWZ.	Na terenie prywatnym Placu Dominikańskiego dopuszcza się nowoczesne formy świetlne, takie jak projekcje świetlne lub mapping, po uzyskaniu zgody PKWZ.
88	Dopuszczyć lokalizację stoisk handlowych całorocznych oraz mobilnych na terenach prywatnych	Dopuszczyć lokalizację stoisk handlowych całorocznych oraz mobilnych na terenach prywatnych	Dopuszczyć lokalizację stoisk handlowych całorocznych oraz mobilnych na terenach prywatnych
89	Na terenie Hali Targowej dopuścić handel inny niż pamiątki związane z historią Gdańska np. artykuły spożywcze, gotowa żywność, owoce i warzywa, rękodzieło.	Na terenie Hali Targowej dopuścić handel inny niż pamiątki związane z historią Gdańska np. artykuły spożywcze, gotowa żywność, owoce i warzywa, rękodzieło.	Na terenie Hali Targowej dopuścić handel inny niż pamiątki związane z historią Gdańska np. artykuły spożywcze, gotowa żywność, owoce i warzywa, rękodzieło.
90	Kioski na terenie Hali Targowej - dopuścić działalność wystawienniczą zlokalizowaną poza ekspozytorami.	Kioski na terenie Hali Targowej - dopuścić działalność wystawienniczą zlokalizowaną poza ekspozytorami.	Kioski na terenie Hali Targowej - dopuścić działalność wystawienniczą zlokalizowaną poza ekspozytorami.
91	Dopuszczyć pozostawienie elementów stoisk odpowiednio zabezpieczonych na terenach prywatnych poza godzinami otwarcia lokali.	Dopuszczyć pozostawienie elementów stoisk odpowiednio zabezpieczonych na terenach prywatnych poza godzinami otwarcia lokali.	Dopuszczyć pozostawienie elementów stoisk odpowiednio zabezpieczonych na terenach prywatnych poza godzinami otwarcia lokali.
92	Dopuszczyć sprzedaż i ekspozycję żywności oraz przygotowanie posiłków w obrębie ogródka gastronomicznego na terenach prywatnych	Dopuszczyć sprzedaż i ekspozycję żywności oraz przygotowanie posiłków w obrębie ogródka gastronomicznego na terenach prywatnych	Dopuszczyć sprzedaż i ekspozycję żywności oraz przygotowanie posiłków w obrębie ogródka gastronomicznego na terenach prywatnych

Załącznik nr 1 do raportu z konsultacji społecznych w sprawie projektu uchwały o utworzeniu Parku Kulturowego Głównie Miasto - Zestawienie wniosków zgłoszonych w ramach konsultacji społecznych.

lp	Treść Wniosku	Uzasadnienie Wniosku	Strzeszczenie Wniosku
93	W czasie trwania Jarmarków Dominikańskiego i Świątecznego dopuścić prowadzenie działalności stoisk handlowych na terenie Parku Kulturowego: do godziny 24:00 w dni powszednie, do godziny 01:00 , a w wyznaczonych lokalizacjach do 04:00 (Rynek Zielony, Słony Spichlerz, Plac Dominikański, teren Hali Targowej).	W czasie trwania Jarmarków Dominikańskiego i Świątecznego dopuścić prowadzenie działalności stoisk handlowych na terenie Parku Kulturowego: do godziny 24:00 w dni powszednie, do godziny 01:00 , a w wyznaczonych lokalizacjach do 04:00 (Rynek Zielony, Słony Spichlerz, Plac Dominikański, teren Hali Targowej).	W czasie trwania Jarmarków Dominikańskiego i Świątecznego dopuścić prowadzenie działalności stoisk handlowych na terenie Parku Kulturowego: do godziny 24:00 w dni powszednie, do godziny 01:00 , a w wyznaczonych lokalizacjach do 04:00 (Rynek Zielony, Słony Spichlerz, Plac Dominikański, teren Hali Targowej).
94	Ekspozycja towarów w obrębie stoisk handlowych może odbywać się w formach takich jak stoły, lady, regały, gabloty, kosze oraz inne elementy wystawiennicze dopasowane do charakteru produktów, po uzgodnieniu z organem ochrony zabytków i zgodnie z koncepcją zagospodarowania przestrzeni Parku Kulturowego.	Ekspozycja towarów w obrębie stoisk handlowych może odbywać się w formach takich jak stoły, lady, regały, gabloty, kosze oraz inne elementy wystawiennicze dopasowane do charakteru produktów, po uzgodnieniu z organem ochrony zabytków i zgodnie z koncepcją zagospodarowania przestrzeni Parku Kulturowego.	Ekspozycja towarów w obrębie stoisk handlowych może odbywać się w formach takich jak stoły, lady, regały, gabloty, kosze oraz inne elementy wystawiennicze dopasowane do charakteru produktów, po uzgodnieniu z organem ochrony zabytków i zgodnie z koncepcją zagospodarowania przestrzeni Parku Kulturowego.
95	Na terenach prywatnych dopuścić pozostawianie elementów stoiska poza godzinami funkcjonowania oraz elementów, których demontaż i składowanie jest technicznie niemożliwe, pod warunkiem właściwego zabezpieczenia przedmiotów.	Na terenach prywatnych dopuścić pozostawianie elementów stoiska poza godzinami funkcjonowania oraz elementów, których demontaż i składowanie jest technicznie niemożliwe, pod warunkiem właściwego zabezpieczenia przedmiotów.	Na terenach prywatnych dopuścić pozostawianie elementów stoiska poza godzinami funkcjonowania oraz elementów, których demontaż i składowanie jest technicznie niemożliwe, pod warunkiem właściwego zabezpieczenia przedmiotów.
96	Rozszerzyć sprzedaż wyrobów spożywczych i florystycznych oraz malej działalności gastronomicznej z zastrzeżeniem możliwości sprzedaży innych wyrobów w pawilonach stałych ;	Rozszerzyć sprzedaż wyrobów spożywczych i florystycznych oraz malej działalności gastronomicznej z zastrzeżeniem możliwości sprzedaży innych wyrobów w pawilonach stałych ;	Rozszerzyć sprzedaż wyrobów spożywczych i florystycznych oraz malej działalności gastronomicznej z zastrzeżeniem możliwości sprzedaży innych wyrobów w pawilonach stałych ;
97	Zakaz zadaszenia stoisk i pawilonów nie obowiązuje na Zielonym Ryнку i Placu Dominikańskim. W tych strefach dopuszcza się zadaszenia zgodne z koncepcją zagospodarowania ustaloną z PWKZ i zachowania spójności z krajobrazem kulturowym.	Zakaz zadaszenia stoisk i pawilonów nie obowiązuje na Zielonym Ryнку i Placu Dominikańskim. W tych strefach dopuszcza się zadaszenia zgodne z koncepcją zagospodarowania ustaloną z PWKZ i zachowania spójności z krajobrazem kulturowym.	Zakaz zadaszenia stoisk i pawilonów nie obowiązuje na Zielonym Ryнку i Placu Dominikańskim. W tych strefach dopuszcza się zadaszenia zgodne z koncepcją zagospodarowania ustaloną z PWKZ i zachowania spójności z krajobrazem kulturowym.
98	Na Placu Dominikańskim oraz na działce pomiędzy Halą Targową a ul. Podwale Staromiejskie dopuszcza się lokalizację straganów, z zachowaniem minimalnej odległości 2 m od muru kościelnego Św. Mikołaja, zgodnie z zasadami estetyki Parku Kulturowego i uzgodnieniem z PWKZ.	Na Placu Dominikańskim oraz na działce pomiędzy Halą Targową a ul. Podwale Staromiejskie dopuszcza się lokalizację straganów, z zachowaniem minimalnej odległości 2 m od muru kościelnego Św. Mikołaja, zgodnie z zasadami estetyki Parku Kulturowego i uzgodnieniem z PWKZ.	Na Placu Dominikańskim oraz na działce pomiędzy Halą Targową a ul. Podwale Staromiejskie dopuszcza się lokalizację straganów, z zachowaniem minimalnej odległości 2 m od muru kościelnego Św. Mikołaja, zgodnie z zasadami estetyki Parku Kulturowego i uzgodnieniem z PWKZ.
99	Dopuszczyć możliwość organizowania kwest, działań charytatywnych czy promocji usług najemców terenu Hali Targowej na terenie własnym - należącym do właściciela Hali Targowej	Dopuszczyć możliwość organizowania kwest, działań charytatywnych czy promocji usług najemców terenu Hali Targowej na terenie własnym - należącym do właściciela Hali Targowej	Dopuszczyć możliwość organizowania kwest, działań charytatywnych czy promocji usług najemców terenu Hali Targowej na terenie własnym - należącym do właściciela Hali Targowej
100	Umożliwić lokowanie pojazdów gastronomicznych na terenie Hali Targowej.	Umożliwić lokowanie pojazdów gastronomicznych na terenie Hali Targowej.	Umożliwić lokowanie pojazdów gastronomicznych na terenie Hali Targowej.
101	Obsługa odpadów terenu Hali Targowej oraz ulic sąsiednich - Na ulicy Lawendowej, na odcinku od ul. Straganiarskiej do ul. Świętojańskiej, dopuścić wjazd pojazdów dostawczych w godzinach od 04:00 do 11:00, z zastrzeżeniem możliwości załadunku towarów po zakończeniu sprzedaży na Zielonym Ryнку. Zakaz nie dotyczy pojazdów służb komunalnych realizujących wywóz odpadów. Rozszerzyć powyższe zasady na ulicę Pańską, z uwzględnieniem wyznaczenia: miejsca do obsługi windy towarowej, stanowisk dla pojazdów i rowerów świadczących usługi dostawcze, punktów odbioru odpadów zgodnie z harmonogramem wywozu.	Obsługa odpadów terenu Hali Targowej oraz ulic sąsiednich - Na ulicy Lawendowej, na odcinku od ul. Straganiarskiej do ul. Świętojańskiej, dopuścić wjazd pojazdów dostawczych w godzinach od 04:00 do 11:00, z zastrzeżeniem możliwości załadunku towarów po zakończeniu sprzedaży na Zielonym Ryнку. Zakaz nie dotyczy pojazdów służb komunalnych realizujących wywóz odpadów. Rozszerzyć powyższe zasady na ulicę Pańską, z uwzględnieniem wyznaczenia: miejsca do obsługi windy towarowej, stanowisk dla pojazdów i rowerów świadczących usługi dostawcze, punktów odbioru odpadów zgodnie z harmonogramem wywozu.	Obsługa odpadów terenu Hali Targowej oraz ulic sąsiednich - Na ulicy Lawendowej, na odcinku od ul. Straganiarskiej do ul. Świętojańskiej, dopuścić wjazd pojazdów dostawczych w godzinach od 04:00 do 11:00, z zastrzeżeniem możliwości załadunku towarów po zakończeniu sprzedaży na Zielonym Ryнку. Zakaz nie dotyczy pojazdów służb komunalnych realizujących wywóz odpadów. Rozszerzyć powyższe zasady na ulicę Pańską, z uwzględnieniem wyznaczenia: miejsca do obsługi windy towarowej, stanowisk dla pojazdów i rowerów świadczących usługi dostawcze, punktów odbioru odpadów zgodnie z harmonogramem wywozu.
102	W obszarze pomiędzy Halą Targową a ul. Podwale Staromiejskie (tzw. Zielony Rynek“) dopuścić stoiska całoroczne z owocami, warzywami i kwiatami. Wyznaczyć w jego obrębie miejsca krótkotrwałego postoju typu „kiss & ride“, przeznaczone do wysadzania i odbierania pasażerów, z maksymalnym czasem postoju do 5 minut.	W obszarze pomiędzy Halą Targową a ul. Podwale Staromiejskie (tzw. Zielony Rynek“) dopuścić stoiska całoroczne z owocami, warzywami i kwiatami. Wyznaczyć w jego obrębie miejsca krótkotrwałego postoju typu „kiss & ride“, przeznaczone do wysadzania i odbierania pasażerów, z maksymalnym czasem postoju do 5 minut.	W obszarze pomiędzy Halą Targową a ul. Podwale Staromiejskie (tzw. Zielony Rynek“) dopuścić stoiska całoroczne z owocami, warzywami i kwiatami. Wyznaczyć w jego obrębie miejsca krótkotrwałego postoju typu „kiss & ride“, przeznaczone do wysadzania i odbierania pasażerów, z maksymalnym czasem postoju do 5 minut.
103	W uzasadnionych przypadkach, takich jak konieczność przesłonięcia okien, dopuszcza się wyklejanie witryn, w tym w Hali Targowej, pod warunkiem zachowania zasad estetyki Parku Kulturowego.	W uzasadnionych przypadkach, takich jak konieczność przesłonięcia okien, dopuszcza się wyklejanie witryn, w tym w Hali Targowej, pod warunkiem zachowania zasad estetyki Parku Kulturowego.	W uzasadnionych przypadkach, takich jak konieczność przesłonięcia okien, dopuszcza się wyklejanie witryn, w tym w Hali Targowej, pod warunkiem zachowania zasad estetyki Parku Kulturowego.
104	Postanowienia niniejszej uchwały stosuje się wyłącznie do czynności niewymagających uzgodnień z organem ochrony zabytków, ani wydania decyzji administracyjnych. W przypadku działań wymagających takich uzgodnień, wiążące są przepisy nadrzędne oraz decyzje Pomorskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.	Postanowienia niniejszej uchwały stosuje się wyłącznie do czynności niewymagających uzgodnień z organem ochrony zabytków, ani wydania decyzji administracyjnych. W przypadku działań wymagających takich uzgodnień, wiążące są przepisy nadrzędne oraz decyzje Pomorskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.	Postanowienia niniejszej uchwały stosuje się wyłącznie do czynności niewymagających uzgodnień z organem ochrony zabytków, ani wydania decyzji administracyjnych. W przypadku działań wymagających takich uzgodnień, wiążące są przepisy nadrzędne oraz decyzje Pomorskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.
105	Dopuszczyć stosowanie odcieni szarości oraz czerni w podestach wykonanych z drewna lub imitacji drewna, zgodnie z paletą kolorów RAL, przy zachowaniu zasad estetyki Parku Kulturowego.	Dopuszczyć stosowanie odcieni szarości oraz czerni w podestach wykonanych z drewna lub imitacji drewna, zgodnie z paletą kolorów RAL, przy zachowaniu zasad estetyki Parku Kulturowego.	Dopuszczyć stosowanie odcieni szarości oraz czerni w podestach wykonanych z drewna lub imitacji drewna, zgodnie z paletą kolorów RAL, przy zachowaniu zasad estetyki Parku Kulturowego.
106	Dopuszczyć stosowanie materiałów wykonanych z tkanin, tekstyliów oraz folii z tworzyw sztucznych, w tym powłok winylowych (banerów), pod warunkiem zachowania zasad estetyki Parku Kulturowego.	Dopuszczyć stosowanie materiałów wykonanych z tkanin, tekstyliów oraz folii z tworzyw sztucznych, w tym powłok winylowych (banerów), pod warunkiem zachowania zasad estetyki Parku Kulturowego.	Dopuszczyć stosowanie materiałów wykonanych z tkanin, tekstyliów oraz folii z tworzyw sztucznych, w tym powłok winylowych (banerów), pod warunkiem zachowania zasad estetyki Parku Kulturowego.
107	Zakaz zasłaniania widoku na zabytki nie dotyczy obiektów technicznych i elementów scenografii niezbędnych do funkcjonowania obiektów zabytkowych (np. Hali Targowej), pod warunkiem, że nie powodują trwałego zasłonięcia elewacji i są zgodne z zasadami estetyki Parku Kulturowego i ustaleniami PWKZ	Zakaz zasłaniania widoku na zabytki nie dotyczy obiektów technicznych i elementów scenografii niezbędnych do funkcjonowania obiektów zabytkowych (np. Hali Targowej), pod warunkiem, że nie powodują trwałego zasłonięcia elewacji i są zgodne z zasadami estetyki Parku Kulturowego i ustaleniami PWKZ	Zakaz zasłaniania widoku na zabytki nie dotyczy obiektów technicznych i elementów scenografii niezbędnych do funkcjonowania obiektów zabytkowych (np. Hali Targowej), pod warunkiem, że nie powodują trwałego zasłonięcia elewacji i są zgodne z zasadami estetyki Parku Kulturowego i ustaleniami PWKZ
108	Nośniki reklamowe mogą mieć formę elektroniczną, po uzgodnieniu z organem ochrony zabytków, z zastrzeżeniem, że ich lokalizacja i parametry techniczne nie zakłócają ekspozycji zabytków i są zgodne z zasadami estetyki Parku Kulturowego.	Nośniki reklamowe mogą mieć formę elektroniczną, po uzgodnieniu z organem ochrony zabytków, z zastrzeżeniem, że ich lokalizacja i parametry techniczne nie zakłócają ekspozycji zabytków i są zgodne z zasadami estetyki Parku Kulturowego.	Nośniki reklamowe mogą mieć formę elektroniczną, po uzgodnieniu z organem ochrony zabytków, z zastrzeżeniem, że ich lokalizacja i parametry techniczne nie zakłócają ekspozycji zabytków i są zgodne z zasadami estetyki Parku Kulturowego.

Załącznik nr 1 do raportu z konsultacji społecznych w sprawie projektu uchwały o utworzeniu Parku Kulturowego Głównie Miasto - Zestawienie wniosków zgłoszonych w ramach konsultacji społecznych.

lp	Treść Wniosku	Uzasadnienie Wniosku	Strzeszczenie Wniosku
109	Teren Hali Targowej może funkcjonować w godzinach: do 24:00 w dni powszednie, do 01:00 w weekendy, w przypadku wydarzeń okolicznościowych (np. jarmarki świąteczne) – do godziny 04:00.	Teren Hali Targowej może funkcjonować w godzinach: do 24:00 w dni powszednie, do 01:00 w weekendy, w przypadku wydarzeń okolicznościowych (np. jarmarki świąteczne) – do godziny 04:00.	Teren Hali Targowej może funkcjonować w godzinach: do 24:00 w dni powszednie, do 01:00 w weekendy, w przypadku wydarzeń okolicznościowych (np. jarmarki świąteczne) – do godziny 04:00.
110	Odległości dla ruchu i postoju pojazdów gastronomicznych w obszarze pomiędzy Halą Targową a Kościołem św. Mikołaja do ustalenia z PWKZ.	Odległości dla ruchu i postoju pojazdów gastronomicznych w obszarze pomiędzy Halą Targową a Kościołem św. Mikołaja do ustalenia z PWKZ.	Odległości dla ruchu i postoju pojazdów gastronomicznych w obszarze pomiędzy Halą Targową a Kościołem św. Mikołaja do ustalenia z PWKZ.
111	Zakaz prowadzenia działalności usługowej o charakterze erotycznym nie dotyczy występów artystycznych o charakterze teatralnym, kabaretowym lub performatywnym, których celem jest prezentacja programu artystycznego (np. burleska).	Zakaz prowadzenia działalności usługowej o charakterze erotycznym nie dotyczy występów artystycznych o charakterze teatralnym, kabaretowym lub performatywnym, których celem jest prezentacja programu artystycznego (np. burleska).	Zakaz prowadzenia działalności usługowej o charakterze erotycznym nie dotyczy występów artystycznych o charakterze teatralnym, kabaretowym lub performatywnym, których celem jest prezentacja programu artystycznego (np. burleska).
112	Rozgraniczenie zasad - tereny prywatne oraz miejskie. Na terenie prywatnym, meble ogrodowe oraz elementy małej architektury a także typy organizowanych wydarzeń nie mogą być objęte zasadami Uchwały o Parku Kulturowym.	Rozgraniczenie zasad - tereny prywatne oraz miejskie. Na terenie prywatnym, meble ogrodowe oraz elementy małej architektury a także typy organizowanych wydarzeń nie mogą być objęte zasadami Uchwały o Parku Kulturowym.	Rozgraniczenie zasad - tereny prywatne oraz miejskie. Na terenie prywatnym, meble ogrodowe oraz elementy małej architektury a także typy organizowanych wydarzeń nie mogą być objęte zasadami Uchwały o Parku Kulturowym.
113	Należy dopuścić możliwość swobodnego dysponowania zewnętrzną, prywatną przestrzenią najmu pod działalność inną niż handlowa i gastronomiczna, stoiska promocyjne, najem okazjonalny, wydarzenia specjalne (promocyjne) - jeśli działania są zgodne z Miejscowym Planem Zagospodarowania Przestrzennego.	Należy dopuścić możliwość swobodnego dysponowania zewnętrzną, prywatną przestrzenią najmu pod działalność inną niż handlowa i gastronomiczna, stoiska promocyjne, najem okazjonalny, wydarzenia specjalne (promocyjne) - jeśli działania są zgodne z Miejscowym Planem Zagospodarowania Przestrzennego.	Należy dopuścić możliwość swobodnego dysponowania zewnętrzną, prywatną przestrzenią najmu pod działalność inną niż handlowa i gastronomiczna, stoiska promocyjne, najem okazjonalny, wydarzenia specjalne (promocyjne) - jeśli działania są zgodne z Miejscowym Planem Zagospodarowania Przestrzennego.
114	Ze względu na swój charakter, integralność historyczną i architektoniczną oraz daleko idące ustalenia z PWKZ, teren Hali Tagowej (obejmujący plac Dominikański, budynek Hali oraz część parkingu od ul. Podwale Staromiejskie) powinien być wyłączony z obrębu Parku Kulturowego.	Ze względu na swój charakter, integralność historyczną i architektoniczną oraz daleko idące ustalenia z PWKZ, teren Hali Tagowej (obejmujący plac Dominikański, budynek Hali oraz część parkingu od ul. Podwale Staromiejskie) powinien być wyłączony z obrębu Parku Kulturowego.	Ze względu na swój charakter, integralność historyczną i architektoniczną oraz daleko idące ustalenia z PWKZ, teren Hali Tagowej (obejmujący plac Dominikański, budynek Hali oraz część parkingu od ul. Podwale Staromiejskie) powinien być wyłączony z obrębu Parku Kulturowego.
115	ponowne przeanalizowanie zapisów projektu uchwały w zakresie ograniczeń działalności gastronomicznej,	1. Negatywny wpływ gospodarczy: Lokale gastronomiczne generują istotne wpływy do budżetu miasta w formie podatków i opłat lokalnych. Wprowadzanie kolejnych ograniczeń skutkuje realnym spadkiem przychodów, co w dłuższej perspektywie obniży wpływy budżetowe miasta. 2. Negatywny przykład Sopotu: W Sopocie wprowadzenie ograniczeń w działalności gastronomicznej i rozrywkowej (m.in. skrócenie godzin funkcjonowania ogródków, restrykcje hałasowej doprowadziło do spadku liczby odwiedzających w godzinach wieczornych, zamykania lokali i pogorszenia koniunktury w branży usługowej. 3. Interes turystów i wizerunek miasta: Gdańsk jest jednym z najchętniej odwiedzanych miast w Polsce, a jego siłą jest oferta gastronomiczna i atmosfera. Ograniczenia w funkcjonowaniu ogródków i lokali gastronomicznych są sprzeczne z oczekiwaniami turystów i mogą negatywnie wpłynąć na wizerunek miasta. 4. Wystarczające już regulacje: Działalność gastronomiczna w centrum Gdańska już teraz podlega licznym przepisom i kontrolom (hałas, estetyka, zajęcie pasa drogowego). Nakładanie kolejnych ograniczeń tworzy nadmierną biurokrację i dubluje istniejące instrumenty nadzoru. 5. Propozycja alternatywna: Zamiast sztywnych zakazów postuluję opracowanie elastycznych zasad współistnienia mieszkańców i przedsiębiorców, np. poprzez lokalne regulaminy, standardy estetyczne oraz dialog z branżą gastronomiczną.	ponowne przeanalizowanie zapisów projektu uchwały w zakresie ograniczeń działalności gastronomicznej,
116	odstąpienie od wprowadzania restrykcji dotyczących godzin funkcjonowania ogródków gastronomicznych,	1. Negatywny wpływ gospodarczy: Lokale gastronomiczne generują istotne wpływy do budżetu miasta w formie podatków i opłat lokalnych. Wprowadzanie kolejnych ograniczeń skutkuje realnym spadkiem przychodów, co w dłuższej perspektywie obniży wpływy budżetowe miasta. 2. Negatywny przykład Sopotu: W Sopocie wprowadzenie ograniczeń w działalności gastronomicznej i rozrywkowej (m.in. skrócenie godzin funkcjonowania ogródków, restrykcje hałasowej doprowadziło do spadku liczby odwiedzających w godzinach wieczornych, zamykania lokali i pogorszenia koniunktury w branży usługowej. 3. Interes turystów i wizerunek miasta: Gdańsk jest jednym z najchętniej odwiedzanych miast w Polsce, a jego siłą jest oferta gastronomiczna i atmosfera. Ograniczenia w funkcjonowaniu ogródków i lokali gastronomicznych są sprzeczne z oczekiwaniami turystów i mogą negatywnie wpłynąć na wizerunek miasta. 4. Wystarczające już regulacje: Działalność gastronomiczna w centrum Gdańska już teraz podlega licznym przepisom i kontrolom (hałas, estetyka, zajęcie pasa drogowego). Nakładanie kolejnych ograniczeń tworzy nadmierną biurokrację i dubluje istniejące instrumenty nadzoru. 5. Propozycja alternatywna: Zamiast sztywnych zakazów postuluję opracowanie elastycznych zasad współistnienia mieszkańców i przedsiębiorców, np. poprzez lokalne regulaminy, standardy estetyczne oraz dialog z branżą gastronomiczną.	odstąpienie od wprowadzania restrykcji dotyczących godzin funkcjonowania ogródków gastronomicznych,
117	wprowadzenie konsultacji branżowych z przedstawicielami przedsiębiorców gastronomicznych przed uchwaleniem ostatecznej wersji dokumentu,	1. Negatywny wpływ gospodarczy: Lokale gastronomiczne generują istotne wpływy do budżetu miasta w formie podatków i opłat lokalnych. Wprowadzanie kolejnych ograniczeń skutkuje realnym spadkiem przychodów, co w dłuższej perspektywie obniży wpływy budżetowe miasta. 2. Negatywny przykład Sopotu: W Sopocie wprowadzenie ograniczeń w działalności gastronomicznej i rozrywkowej (m.in. skrócenie godzin funkcjonowania ogródków, restrykcje hałasowej doprowadziło do spadku liczby odwiedzających w godzinach wieczornych, zamykania lokali i pogorszenia koniunktury w branży usługowej. 3. Interes turystów i wizerunek miasta: Gdańsk jest jednym z najchętniej odwiedzanych miast w Polsce, a jego siłą jest oferta gastronomiczna i atmosfera. Ograniczenia w funkcjonowaniu ogródków i lokali gastronomicznych są sprzeczne z oczekiwaniami turystów i mogą negatywnie wpłynąć na wizerunek miasta. 4. Wystarczające już regulacje: Działalność gastronomiczna w centrum Gdańska już teraz podlega licznym przepisom i kontrolom (hałas, estetyka, zajęcie pasa drogowego). Nakładanie kolejnych ograniczeń tworzy nadmierną biurokrację i dubluje istniejące instrumenty nadzoru. 5. Propozycja alternatywna: Zamiast sztywnych zakazów postuluję opracowanie elastycznych zasad współistnienia mieszkańców i przedsiębiorców, np. poprzez lokalne regulaminy, standardy estetyczne oraz dialog z branżą gastronomiczną.	wprowadzenie konsultacji branżowych z przedstawicielami przedsiębiorców gastronomicznych przed uchwaleniem ostatecznej wersji dokumentu,
118	rozważenie skutków gospodarczych i turystycznych proponowanych rozwiązań w świetle doświadczeń Sopotu i innych miast.	1. Negatywny wpływ gospodarczy: Lokale gastronomiczne generują istotne wpływy do budżetu miasta w formie podatków i opłat lokalnych. Wprowadzanie kolejnych ograniczeń skutkuje realnym spadkiem przychodów, co w dłuższej perspektywie obniży wpływy budżetowe miasta. 2. Negatywny przykład Sopotu: W Sopocie wprowadzenie ograniczeń w działalności gastronomicznej i rozrywkowej (m.in. skrócenie godzin funkcjonowania ogródków, restrykcje hałasowej doprowadziło do spadku liczby odwiedzających w godzinach wieczornych, zamykania lokali i pogorszenia koniunktury w branży usługowej. 3. Interes turystów i wizerunek miasta: Gdańsk jest jednym z najchętniej odwiedzanych miast w Polsce, a jego siłą jest oferta gastronomiczna i atmosfera. Ograniczenia w funkcjonowaniu ogródków i lokali gastronomicznych są sprzeczne z oczekiwaniami turystów i mogą negatywnie wpłynąć na wizerunek miasta. 4. Wystarczające już regulacje: Działalność gastronomiczna w centrum Gdańska już teraz podlega licznym przepisom i kontrolom (hałas, estetyka, zajęcie pasa drogowego). Nakładanie kolejnych ograniczeń tworzy nadmierną biurokrację i dubluje istniejące instrumenty nadzoru. 5. Propozycja alternatywna: Zamiast sztywnych zakazów postuluję opracowanie elastycznych zasad współistnienia mieszkańców i przedsiębiorców, np. poprzez lokalne regulaminy, standardy estetyczne oraz dialog z branżą gastronomiczną.	rozważenie skutków gospodarczych i turystycznych proponowanych rozwiązań w świetle doświadczeń Sopotu i innych miast.

Załącznik nr 1 do raportu z konsultacji społecznych w sprawie projektu uchwały o utworzeniu Parku Kulturowego Głównie Miasto - Zestawienie wniosków zgłoszonych w ramach konsultacji społecznych.

lp	Treść Wniosku	Uzasadnienie Wniosku	Strzeszczenie Wniosku
119	W związku z prowadzonymi konsultacjami społecznymi dotyczącymi projektu uchwały o utworzeniu Parku Kulturowego „Głównie Miasto” w Gdańsku, niniejszym wnoszę sprzeciw wobec części proponowanych założeń projektu, w szczególności dotyczących dodatkowych ograniczeń w prowadzeniu działalności gastronomicznej i funkcjonowania ogródków gastronomicznych na obszarze objętym planem parku. Jako przedsiębiorca od lat prowadzący działalność gastronomiczną w historycznym centrum Gdańska, stanowczo protestuję przeciwko proponowanym zapisom, których łatwe do przewidzenia skutki, okazały się w praktyce katastrofalne zarówno dla lokalnej przedsiębiorczości, jak również dla wizerunku miasta Gdańska - turystycznej perły Europy. [...] Zamiast sztywnych zakazów postuluję opracowanie elastycznych zasad współistnienia mieszkańców i przedsiębiorców, np. poprzez lokalne regulaminy, standardy estetyczne oraz dialog z branżą gastronomiczną.	• niezgodnego z prawem ograniczenia działalności gospodarczej oraz naruszenia równego traktowania podmiotów gospodarczych poprzez restrykcje czasowe oraz przestrzenne dla ogródków gastronomicznych. Zdecydowana większość staromiejskich restauracji nie posiada przestrzeni konsumpcyjnej wewnątrz lokali i w swej działalności opiera się prawie wyłącznie na przestrzeni ogródków gastronomicznych. Zakaz prowadzenia ogródków po godzinie 22.00 w sezonie turystycznym, to dla większości przedsiębiorców praktyczna Likwidacja biznesu, konieczność zwolnienia pracowników, spadek obrotów w powiązanych łańcuchem zależności branżach: handlowej, transportowej, produkcyjnej, turystycznej. Zatrudnieni w tych obszarach pracownicy, to także mieszkańcy miasta Gdańska i całego regionu pomorskiego, których interesy, a wręcz podstawy bytowe zostają zagrożone. Pełne ogródki gastronomiczne stymulują rozwój gospodarczy całego regionu, tworzą miejsca pracy dla tysięcy młodych ludzi, stanowią potężne koło zamachowe dla branży produkcji rolno-spożywczej, dla handlu i całej sieci lokalnych powiązań gospodarczych. Wobec powyższego utrzymanie obecnego charakteru zagospodarowania rejonu Głównego Miasta i wspieranie dalszego prężnego rozwoju branży Horeca powinno być przedmiotem szczególnej troski ze strony władz samorządowych. Proponowane zmiany w naszej ocenie jednoznacznie godzą w zbiorowe interesy społeczności miasta Gdańska i całego regionu. • znaczącego zmniejszenia atrakcyjności turystycznej miasta Gdańska - co przełoży się bezpośrednio na spadek dochodów zarówno przedsiębiorców, jak i samego miasta. Renoma miasta gdańska na rynku usług turystycznych jest to bezcenne dobro wspólne, na które złożyła się wieloletnia zgodna współpraca przedsiębiorców i władz samorządowych pod kierunkiem prezydenta Pawła Adamowicza. Dziś to dobro zostając podważone i zagrożone w imię „ochrony mieszkańców”. Straty wizerunkowe dla ogółu mieszkańców miasta i regionu, znajdujących zatrudnienie w branży HORECA, będą nie do odrobienia. Gdańsk jest jednym z najchętniej odwiedzanych miast w Polsce, a jego siłą jest oferta gastronomiczna i atmosfera. Ograniczenia w funkcjonowaniu ogródków i lokali gastronomicznych są sprzeczne z oczekiwaniami turystów i mogą negatywnie wpłynąć na wizerunek miasta. Działalność gastronomiczna w centrum Gdańska już teraz podlega liczylnym przepisom i kontrolom (hałas, estetyka, zajęcie pasa drogowego). Nakładanie kolejnych ograniczeń tworzy nadmierną biurokrację i dubluje istniejące instrumenty nadzoru. • Koszty dzierżawy ogródków gastronomicznych, ponoszone przez restauratorów, stanowią znaczącą pozycję w budżecie miasta. Inicjatywa istotnego ograniczenia działalności ogródków bezpośrednio godzi w interes miasta.	<u>nie ograniczanie zasad</u> funkcjonowania ogródków gastronomicznych, w tym w zakresie godzin zwrócenie uwagi na nierówne traktowanie podmiotów
120	Ponadto wykorzystanie sześciokątnych parasoli prowadzi do zniszczeń, a przede wszystkim stwarza niebezpieczeństwo dla gości oraz przechodniów. Silne wiatry powodują "truwanie" parasoli po całym Długim Targu. Nawet najłżejszy podmuch wiatru powoduje uszkodzenie parasoli oraz ich łamanie. W dniu 30.10 jeden z naszych parasoli połamał się i spadł na stolik, przy którym siedzieli goście. Okragłe parasole są nieestetyczne, nie zabezpieczają przed deszczem (woda przecieka między nimi).	Ponadto wykorzystanie sześciokątnych parasoli prowadzi do zniszczeń, a przede wszystkim stwarza niebezpieczeństwo dla gości oraz przechodniów. Silne wiatry powodują "truwanie" parasoli po całym Długim Targu. Nawet najłżejszy podmuch wiatru powoduje uszkodzenie parasoli oraz ich łamanie. W dniu 30.10 jeden z naszych parasoli połamał się i spadł na stolik, przy którym siedzieli goście. Okragłe parasole są nieestetyczne, nie zabezpieczają przed deszczem (woda przecieka między nimi).	Dopuszczenie innego kształtu parasoli w ogródkach gastronomicznych.
121	Plexi o maksymalnej wysokości 160 cm również nie spełniają swojego zadania. Nie chronią one w odpowiedni sposób przed niesprzyjającymi warunkami atmosferycznymi. Różnica wysokości pomiędzy parasolem a plexi jest zbyt duża. Podmuch wiatru powoduje, że plexi często ulegają uszkodzeniom i przewracają się na ziemię. Przyczynia się to do niebezpieczeństwa. W załączeniu przesyłam zdjęcie (przykład).	Plexi o maksymalnej wysokości 160 cm również nie spełniają swojego zadania. Nie chronią one w odpowiedni sposób przed niesprzyjającymi warunkami atmosferycznymi. Różnica wysokości pomiędzy parasolem a plexi jest zbyt duża. Podmuch wiatru powoduje, że plexi często ulegają uszkodzeniom i przewracają się na ziemię. Przyczynia się to do niebezpieczeństwa. W załączeniu przesyłam zdjęcie (przykład).	Dopuszczenie przesłon bocznych o większej wysokości niż 160 cm
122	My, niżej podpisani, zwracamy się z uprzejmą prośbą o ponowne rozważenie decyzji dotyczącej ograniczenia godzin funkcjonowania ogródków gastronomicznych w centrum Gdańska, w szczególności przy ul. Szerokiej, po godzinie 22:00.	Główne argumenty przeciwko wprowadzeniu ograniczenia: - Centrum Gdańska to serce turystyki - w sezonie od maja do października miasto odwiedzają tysiące turystów, którzy chcą korzystać z uroków wieczornego życia miejskiego. - Prohibicja w sklepach po 22:00 sprawia, że restauracje i ogródki gastronomiczne są jedynym miejscem, gdzie można Legalnie i kulturalnie spędzić czas przy lampce wina czy piwie. - Ograniczenie działalności po 22:00 oznacza realne straty finansowe dla lokalnych przedsiębiorców, zmniejszenie zatrudnienia i ograniczenie atrakcyjności miasta jako miejsca przyjaznego turystom. - Sezon letni to czas intensywnej aktywności społecznej i kulturalnej, dlatego postulujemy, by ograniczenia obowiązywały wyłącznie poza sezonem - tj. od listopada do kwietnia. Zwracamy się z prośbą o uwzględnienie specyfiki centrum Gdańska oraz potrzeb zarówno mieszkańców, jak i odwiedzających nasze miasto turystów. Prosimy o dialog i wypracowanie kompromisu, który pozwoli pogodzić interesy mieszkańców z rozwojem lokalnej gastronomii i turystyki.	<u>nie ograniczanie zasad</u> funkcjonowania ogródków gastronomicznych (ewentualnie wyznaczone godziny poza sezonem)
123	Rezygnację z wprowadzenia ogólnego zakazu korzystania z ogródków letnich po godz. 22:00 lub istotne złagodzenie proponowanego ograniczenia.	Uzasadnienie: - Przepis w proponowanym kształcie powoduje istotne negatywne skutki ekonomiczne dla prowadzonej przeze mnie działalności (spadek przychodów, utrudnienia w sezonie letnim, ryzyko redukcji etatów). - Ogródki letnie są integralną częścią oferty gastronomicznej i wpływają na konkurencyjność lokalnych przedsiębiorstw oraz atrakcyjność turystyczną miasta. - Wprowadzenie sztywnego zakazu jest rozwiązaniem nieproporcjonalnym w stosunku do celu (ochrona porządku i spokoju). Skuteczniejszym i bardziej proporcjonalnym podejściem byłyby środki ukierunkowane, np. egzekwowanie przepisów porządkowych, ograniczenia dotyczące natężenia hałasu, reglamentacja czasu pracy muzyki na zewnątrz, strefy czyste, indywidualne decyzje administracyjne uwzględniające specyfikę lokalizacji oraz dialog z przedsiębiorcami.	Rezygnację z wprowadzenia ogólnego zakazu korzystania z ogródków letnich po godz. 22:00 lub istotne złagodzenie proponowanego ograniczenia.
124	Podjęcie konsultacji z właścicielami restauracji i mieszkańcami w obszarze objętym regulacją celem wypracowania rozwiązań bardziej proporcjonalnych i elastycznych.	Uzasadnienie: - Przepis w proponowanym kształcie powoduje istotne negatywne skutki ekonomiczne dla prowadzonej przeze mnie działalności (spadek przychodów, utrudnienia w sezonie letnim, ryzyko redukcji etatów). - Ogródki letnie są integralną częścią oferty gastronomicznej i wpływają na konkurencyjność lokalnych przedsiębiorstw oraz atrakcyjność turystyczną miasta. - Wprowadzenie sztywnego zakazu jest rozwiązaniem nieproporcjonalnym w stosunku do celu (ochrona porządku i spokoju). Skuteczniejszym i bardziej proporcjonalnym podejściem byłyby środki ukierunkowane, np. egzekwowanie przepisów porządkowych, ograniczenia dotyczące natężenia hałasu, reglamentacja czasu pracy muzyki na zewnątrz, strefy czyste, indywidualne decyzje administracyjne uwzględniające specyfikę lokalizacji oraz dialog z przedsiębiorcami.	Podjęcie konsultacji z właścicielami restauracji i mieszkańcami w obszarze objętym regulacją celem wypracowania rozwiązań bardziej proporcjonalnych i elastycznych.
125	Rozważenie alternatywnych środków regulacyjnych ukierunkowanych na realne ograniczanie uciążliwości przy jednoczesnym zachowaniu możliwości prowadzenia działalności gospodarczej.	Uzasadnienie: - Przepis w proponowanym kształcie powoduje istotne negatywne skutki ekonomiczne dla prowadzonej przeze mnie działalności (spadek przychodów, utrudnienia w sezonie letnim, ryzyko redukcji etatów). - Ogródki letnie są integralną częścią oferty gastronomicznej i wpływają na konkurencyjność lokalnych przedsiębiorstw oraz atrakcyjność turystyczną miasta. - Wprowadzenie sztywnego zakazu jest rozwiązaniem nieproporcjonalnym w stosunku do celu (ochrona porządku i spokoju). Skuteczniejszym i bardziej proporcjonalnym podejściem byłyby środki ukierunkowane, np. egzekwowanie przepisów porządkowych, ograniczenia dotyczące natężenia hałasu, reglamentacja czasu pracy muzyki na zewnątrz, strefy czyste, indywidualne decyzje administracyjne uwzględniające specyfikę lokalizacji oraz dialog z przedsiębiorcami.	Rozważenie alternatywnych środków regulacyjnych ukierunkowanych na realne ograniczanie uciążliwości przy jednoczesnym zachowaniu możliwości prowadzenia działalności gospodarczej.

Załącznik nr 1 do raportu z konsultacji społecznych w sprawie projektu uchwały o utworzeniu Parku Kulturowego Głównie Miasto - Zestawienie wniosków zgłoszonych w ramach konsultacji społecznych.

lp	Treść Wniosku	Uzasadnienie Wniosku	Strzeszczenie Wniosku
126	Niniejszym, jako właściciel lokalu gastronomicznego wyrażam stanowczy sprzeciw wobec planowanego wprowadzenia przepisu zakazującego użytkowania przez klientów ogródków letnich po godzinie 22:00. W związku z powyższym wnoszę o: 1. Rezygnację z wprowadzenia ogólnego zakazu korzystania z ogródków letnich po godz. 22:00 lub istotne złagodzenie proponowanego ograniczenia. 2. Podjęcie konsultacji z właścicielami restauracji i mieszkańcami w obszarze objętym regulacją celem wypracowania rozwiązań bardziej proporcjonalnych i elastycznych. 3. Rozważenie alternatywnych środków regulacyjnych ukierunkowanych na realne ograniczanie uciążliwości przy jednoczesnym zachowaniu możliwości prowadzenia działalności gospodarczej.	Przepis w proponowanym kształcie powoduje istotne negatywne skutki ekonomiczne dla prowadzonej przeze mnie działalności (spadek przychodów, utrudnienia w sezonie letnim, ryzyko redukcji etatów). Ogródki letnie są integralną częścią oferty gastronomicznej i wpływają na konkurencyjność lokalnych przedsiębiorstw oraz atrakcyjność turystyczną miasta. Wprowadzenie sztywnego zakazu jest rozwiązaniem nieproporcjonalnym w stosunku do celu (ochrona porządku i spokoju). Skuteczniejszym i bardziej proporcjonalnym podejściem byłyby środki ukierunkowane, np. egzekwowanie przepisów porządkowych, ograniczenia dotyczące natężenia hałasu, reglamentacja czasu pracy muzyki na zewnątrz, strefy ciszy, indywidualne decyzje administracyjne uwzględniające specyfikę lokalizacji oraz dialog z przedsiębiorcami.	<u>nie ograniczanie zasad</u> funkcjonowania ogródków gastronomicznych w zakresie godzin
127	Pomysł z zamykaniem ogródków gastronomicznych o godzinie 22:00 jest po prostu „zabójstwem” restauracji gastronomicznych.	Prężnie działająca gastronomia bardzo pozytywnie wpływa na rozwój miasta, lotniska, ogólnie turystyki. Jeżeli zostanie zaburzone funkcjonowanie lokali to na pewno miasto na tym ucierpi (mniejsze opłaty za ogródki, spadek opłat za koncesje itp). Gdańsk głównie funkcjonuje wieczorem. Większość turystów latem odwiedza plażę, a na wieczór przenosi się do centrum. Nie cofajmy się! Widać to na przykładzie Gdyni, czy Sopotu.... Tam turystyka z roku na rok jest coraz gorszą. Niech Gdańsk się rozwija i niech zdobywa kolejne nagrody na tle europejskich Miast!!	<u>nie ograniczanie zasad</u> funkcjonowania ogródków gastronomicznych w zakresie godzin
128	ARTYKÓŁ TRÓJMIASTO.PL ODNOŚNIE ODŁĄCZENIA WYSPI SPICHRZÓW OD PARKU KULTUROWEGO JEST TOTALNIE NIESPRAWIEDLIWE! TA CZĘŚĆ RÓWNIEŻ POSIADA ZABYTKOWE MIEJSCA! NIE DZIELNY GASTRONOMII	Prężnie działająca gastronomia bardzo pozytywnie wpływa na rozwój miasta, lotniska, ogólnie turystyki. Jeżeli zostanie zaburzone funkcjonowanie lokali to na pewno miasto na tym ucierpi (mniejsze opłaty za ogródki, spadek opłat za koncesje itp). Gdańsk głównie funkcjonuje wieczorem. Większość turystów latem odwiedza plażę, a na wieczór przenosi się do centrum. Nie cofajmy się! Widać to na przykładzie Gdyni, czy Sopotu.... Tam turystyka z roku na rok jest coraz gorszą. Niech Gdańsk się rozwija i niech zdobywa kolejne nagrody na tle europejskich Miast!!	NIE wyłączenie Wyspy Spichrzów
129	Chciałabym zgłosić swój sprzeciw dotyczący ograniczenia funkcjonowania ogródków gastronomicznych w obrębie Parku Kulturowego.	Będzie to uderzenie po kieszeni przedsiębiorców jeszcze próbując podnieść się po trudnym okresie pandemii. Dodatkowo, wiele lokali w sezonie letnim bazuje na ogródkach i nie posiada w środku wystarczającej liczby miejsc, aby o godzinie 22:00 zaprosić Gości do środka. Te lokale skazane będą na zaprzestanie działalności po godzinie 22:00, co w krótkim czasie doprowadzi do ich nierentowności. Z uwagi na położenie i dostęp do wielu plaż, latem ulice Gdańska zapełniają się wieczorami. Za dnia turyści i odwiedzający spędzają czas na plażach, dlatego nie możemy porównywać Gdańska do Krakowa czy Torunia, gdzie restauracje są pełne Gości od rana do wieczora.	<u>nie ograniczanie zasad</u> funkcjonowania ogródków gastronomicznych w zakresie godzin
130	Ponadto uważam, że niezwykle krzywdzącym i niesprawiedliwym byłoby odłączenie od Parku Kulturowego Wyspy Spichrzów.	Nie widzę powodu, dla którego przedsiębiorcy z Wyspy Spichrzów mieliby korzystać na ograniczeniach nałożonych na pozostałych właścicieli restauracji i barów.	nie wyłączenie Wyspy Spichrzów z Parku
131	Uważamy, że pomysł wyłączenia z Parku Kulturowego obszaru Szafami i Wyspy Spichrzów jest nieuzasadniony i niesprawiedliwy.	Już obecnie te rejon miasta przyciągają znaczną część ruchu turystycznego, co powoduje odpływ klientów z okolic Starego Miasta. Przyznawanie tym terenom dodatkowych przywilejów byłoby rażąco nierównym traktowaniem przedsiębiorców działających w obrębie Starego Miasta.[...]	NIE wyłączenie Wyspy Spichrzów
132	Jesteśmy zdecydowanie przeciwni wprowadzeniu ograniczeń działalności ogródków gastronomicznych po godzinie 22:00.	Nie uważamy, aby ogródki gastronomiczne stanowiły jakiegokolwiek problem dla mieszkańców. Niejednokrotnie hałas generowany przez przechodniów jest często znacznie większy niż dźwięki pochodzące z normalnie funkcjonującego ogródka - w którym nie prowadzi się działalności muzycznej. [...]Takie rozwiązanie byłoby ciosem w lokalnych przedsiębiorców i kolejnym krokiem w kierunku osłabienia branży gastronomicznej, która już od kilku lat boryka się z ogromnymi trudnościami ekonomicznymi. W ostatnich latach właściciele lokali zmagają się z gwałtownym wzrostem kosztów — energii, czynszów, produktów i wynagrodzeń. Ograniczenie godzin funkcjonowania ogródków pozbawi nas części przychodów, które często decydują o utrzymaniu działalności i miejsc pracy. Ogródki gastronomiczne to nie tylko miejsca pracy, lecz także ważny element życia społecznego i kulturalnego miasta - przyciągają mieszkańców i turystów, ożywiają przestrzeń miejską i budują wyjątkową atmosferę letnich wieczorów. Apelujemy o uwzględnienie głosów przedsiębiorców i mieszkańców, którzy chcą, by Gdańsk nadal tętnił życiem, a nie zamierał po godzinie 22. Wspierajmy lokalną gastronomię - zamiast odbierać jej ostatnie możliwości przetrwania.	<u>nie ograniczanie zasad</u> funkcjonowania ogródków gastronomicznych w zakresie godzin
133	Wyłączenie nieruchomości, na której zlokalizowany jest Hotel Hilton Gdańsk przy ul. Targ Rybny 1, wraz z przyległym cypłem przy moście zwodzonym na Ołowiankę, z obszaru projektowanego Parku Kulturowego Głównie Miasto, ewentualnie, jeśli to wyłączenie nie zostanie uwzględnione – o wprowadzenie zmian szczegółowych wskazanych niżej. Treść uchwały (projekt) Rozdział 3. Ogródki gastronomiczne Zakazuje się funkcjonowania: a) od niedzieli do piątku w godzinach 22:00–6:00, b) od piątku do niedzieli w godzinach 24:00–6:00. Proponowana zmiana Z wyłączeniem okresu od 1 maja do 31 października, w którym ogródki mogą funkcjonować bez ograniczeń godzinowych.	1. Znaczenie strategiczne obiektu Hotel Hilton Gdańsk jest najbardziej prestiżowym hotelem w mieście, pełniącym funkcję reprezentacyjną wobec gości najwyższej rangi – głów państw, premierów, ambasadorów i przedstawicieli instytucji międzynarodowych. Obiekt ten nie jest zwykłym przedsiębiorstwem komercyjnym, lecz elementem infrastruktury dyplomatycznej i wizerunkowej Gdańska. Nadmierne ograniczenia wynikające z uchwały mogłyby utrudnić utrzymanie międzynarodowych standardów protokołu dyplomatycznego. 2. Charakter urbanistyczny i akustyczny lokalizacji Targ Rybny oraz cypel przy moście zwodzonym na Ołowiankę to strefy o wysokiej intensywności ruchu pieszych, samochodów, jednostek pływających i ruchu turystycznego, z licznymi wydarzeniami plenerowymi i stałym natężeniem hałasu związanego z infrastrukturą mostową i rekreacyjną. 2a. Przystanek tramwaju wodnego przed hotelem Beżpośrednio przed hotelem Hilton znajduje się czynny przystanek tramwaju wodnego, z którego regularnie korzystają turyści i mieszkańcy. Związany z tym ruch pasażerski, przybijanie i odbijanie jednostek, oraz praca silników statków generują znaczny hałas i wibracje. Wskazany teren nie posiada więc cech strefy „spokojnej ekspozycji zabytków” i nie spełnia warunków akustycznych dla parku kulturowego. 3. Charakter rekreacyjno-użytkowy otoczenia W bezpośrednim sąsiedztwie funkcjonują m.in. popularna karuzela a także stały ruch turystyczny na nabrzeżu. To przestrzeń o charakterze rekreacyjnym i publicznym, a nie muzealnym – stąd objęcie jej ochroną w ramach parku kulturowego jest nieproporcjonalne. 4. Wpływ gospodarczy Wprowadzenie ograniczeń czasowych dla ogródków czy iluminacji wpływa negatywnie na możliwość zapewnienia gościom pełnej oferty usługowej i obniża atrakcyjność miasta dla turystów i inwestorów. W praktyce oznaczałoby to ograniczenie dochodów podatkowych i osłabienie marki Gdańska jako miasta europejskiego i otwartego. 5. Spójność funkcjonalna z frontem wodnym Motławy Hotel Hilton jest istotnym elementem zagospodarowania frontu wodnego, który miasto konsekwentnie promuje jako połączenie historii i nowoczesności. Włączenie go do strefy sztywnych ograniczeń byłoby sprzeczne z dotychczasową strategią rozwoju i rewitalizacji. 6. Równość traktowania przedsiębiorców Różnicowanie warunków działalności na terenie parku bez uwzględnienia charakteru lokalizacji i jej funkcji publicznej prowadziłoby do nierównego traktowania podmiotów gospodarczych, co narusza zasadę proporcjonalności i równości wobec prawa.	wyłączenie adresu Targ Rybny 1, w raz z okolicą, z Parku <u>nie ograniczanie zasad</u> funkcjonowania ogródków gastronomicznych w zakresie godzin

Załącznik nr 1 do raportu z konsultacji społecznych w sprawie projektu uchwały o utworzeniu Parku Kulturowego Głównie Miasto - Zestawienie wniosków zgłoszonych w ramach konsultacji społecznych.

lp	Treść Wniosku	Uzasadnienie Wniosku	Strzeszczenie Wniosku
134	Wnioskodawca postuluje za zaniechaniem wprowadzenia całkowitego zakazu sytuowania wolnostojących automatów, w tym bankomatów na terenie Parku kulturowego.	AD1. W ocenie Wnioskodawcy, całkowite zakazanie lokalizowania wolnostojących bankomatów byłoby zbyt rygorystyczne, nawet uwzględniając fakt, że projekt Parku kulturowego dotyczy jedynie części obszaru Miasta. Spółka wskazuje, że potencjalne wprowadzenie takiego ograniczenia przestaby realizować cel Parku kulturowego wskazany w art. 16 ust. 1 Ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1292, dalej: Ustawa o ochronie zabytków), tj. ochronę krajobrazu kulturowego oraz zachowanie wyróżniających się krajobrazowo terenów z zabytkami nieruchomymi charakterystycznym dla miejscowej tradycji budowlanej i osadniczej. Całkowite wyłączenie możliwości instalowania wolnostojących bankomatów nie może być obiektywnie uznane za realizowanie celu Parku kulturowego, ponieważ swoim zakresem wykraczałoby poza cel wskazany w Ustawie o ochronie zabytków. Zgodnie bowiem z art. 17 ust. 1 Ustawy o ochronie zabytków, na terenie parku kulturowego lub jego części mogą być ustanowione zakazy i ograniczenia dotyczące: 1) prowadzenia robót budowlanych oraz działalności przemysłowej, rolniczej, hodowlanej, handlowej lub usługowej; 2) zmiany sposobu korzystania z zabytków nieruchomych; 3) umieszczania tablic, napisów, ogłoszeń reklamowych i innych znaków niezwiązanych z ochroną parku kulturowego, z wyjątkiem znaków drogowych i znaków związanych z ochroną porządku i bezpieczeństwa publicznego, z zastrzeżeniem art. 12 ust. 1; 3a) zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury; 4) dyktandowania lub magazynowania odpadów. Potencjalnie jedynie pkt 3a ww. przepisu może wpływać na zasady dotyczące sytuowania bankomatów, przy czym należy pamiętać, że z treści art. 17 ust. 1 pkt 3a Ustawy o ochronie zabytków wynika, że przynajmniej ona uprawnia w zakresie kształtowania zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, a nie całkowitego wyłączenia możliwości sytuowania pewnej kategorii obiektów, w tym wypadku – bankomatów. W szczególności Spółka wskazuje, że nałożenie wskazanego ograniczenia, z racji na branżę, w której funkcjonuje i związaną z tym konieczność umieszczania urządzeń wolnostojących, tj. bankomatów w głównych centrach miast, stanowiłoby dodatkowe utrudnienie dla zwiedzających, korzystających z atrakcji Gdańska. Byłoby to ograniczenie działalności Spółki – zmniejszające jednocześnie dostępność bankomatów i infrastruktury bankowej na terenie Parku kulturowego – już i tak ograniczonej miejscowymi regulacjami oraz strukturą przestrzenną miasta. Trezba bowiem wskazać, że sytuowanie bankomatów w formie witryn, z racji na przede wszystkim niewielką dostępność witryn, a także w mniejszym stopniu na bardzo wysokie koszty takiego rozwiązania powoduje, że Spółka zmuszona jest do montowania bankomatów w formie wolnostojącej. Wprowadzenie zakazu byłoby też naruszeniem swobody działalności gospodarczej. Jak bowiem wynika z art. 22 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 78, poz. 483 ze zm.), ograniczenie wolności działalności gospodarczej jest dopuszczalne tylko w drodze ustawy i tylko ze względu na ważny interes publiczny, w związku z tym zasada ta przede wszystkim musi być respektowana przez wszystkie akty niższego rzędu, w tym w szczególności akty prawa miejscowego. Dlatego, potencjalny zakaz lokalizowania wolnostojących automatów / bankomatów na terenie Parku kulturowego, atrakcyjnego pod względem turystycznym, stanowiłby naruszenie ww. zasady swobody prowadzenia działalności gospodarczej. Jednocześnie, całkowity zakaz instalowania bankomatów wolnostojących na terenach dostępnych publicznie w obszarze Parku kulturowego byłby potencjalnie niezgodny z przedstawioną przez Narodowy Bank Polski „Narodową Strategią Obrótu Gotówkowego”, ukierunkowaną na dalszy zrównoworzony rozwój rynku obrotu gotówkowego przy zachowaniu wysokiego poziomu bezpieczeństwa obrotu gotówkowego oraz płynnego, niezakłóconego i efektywnego dostępu do gotówki, a także zwiększania świadomości społecznej roli pieniądza gotówkowego oraz zaufania społeczeństwa do waluty polskiej jako formy regulowania płatności. Brak możliwości lokowania bankomatów na tak dużym i istotnym obszarze Gdańska jak planowany Park kulturowy negatywnie wpłynąłby na płynny i niezakłócony dostęp do gotówki, pełniącą istotną funkcję transakcyjną. Bankomaty spełniają ważną rolę społeczną dając mieszkańcom i turystom dostęp w wielu wygodnych dla nich miejscach do ich własnych środków 24h/dobę, co jest szczególnie istotne w obliczu kurczącej się ilości placówek banków i samych bankomatów na Głównym Mieście.	Postulat dopuszczenia wolnostojących bankomatów na terenie Parku Kulturowego, z zachowaniem estetyki zgodnej z tradycją Gdańska.
135	Wnioskodawca postuluje to zgodę na lokowanie bankomatów a tym samym o uwzględnienie przy realizacji treści projektu uchwały spełniania przez bankomaty szerszej roli, zarówno w świetle potrzeb mieszkańców, turystów jak i fiskalnych celów miejskich.	AD2 Urządzenia typu bankomaty / wpłatomaty / wpłato-bankomaty w istocie są niewielkich rozmiarów oraz ułatwiają i umożliwiają dostęp do zasobów zgromadzonych na indywidualnych rachunkach bankowych, co z kolei bezpośrednio przekłada się na możliwość dokonywania codziennych zakupów przez klientów, w tym przede wszystkim – turystów. Biorąc pod uwagę lokalizację większości tego rodzaju urządzeń, tj. bliskość centrów handlowych i sklepów – ułatwiają one funkcjonowanie osób z nich korzystających dostarczając gotówkę. Spółka wskazuje jednocześnie, że mimo rosnącego trendu odchodzenia od korzystania z gotówki, Gdańsk jako jedno z nielicznych miast, za sprawą turystów, odnotowuje w tym zakresie wzrost. Z racji na oferowane przez miasto liczne atrakcje – niejednokrotnie możliwe do opłacenia wpłatą gotówką – pozabawienie głównej części miasta możliwości lokowania na nie bankomatów, byłoby niezasadne. Nałożenie ograniczenia w lokowaniu urządzeń, stanowiłoby dodatkowe utrudnienie dla zwiedzających, korzystających z atrakcji Gdańska. Ponadto, automaty dają klientom, w tym właścicielom biznesów i usług – możliwość wpłat na konto by (szczególnie w sezonie) mogli wpłacić gotówkę niedaleko siebie nie tracąc czasu dojazdu do coraz mniejszej ilości oddziałów banków. Spółka podkreśla także, że wskazane ograniczenie byłoby niezasadne, nie tylko z perspektywy turystów odwiedzających Gdańsk, ale także z perspektywy samego miasta. Wpłacana bowiem przez mieszkańców i turystów gotówka, w większości pozostaje w biznesach lokalnych Gdańska. By później – w postaci podatków wrócić również do samego miasta. Co więcej, Spółka podkreśla, że przedmiotowe bankomaty sytuowane są w większości na publicznym terenie miejskim. W konsekwencji, Spółka decydując się na usytuowanie bankomatu, zobowiązana jest do zapłaty dzierżawy / stosownej opłaty za zajęcie miejsca. Środki te, także jak ww. opłaty ostatecznie trafiają do budżetu miasta. W ten sposób bankomaty spełniają istotną funkcję społeczną, zapewniając turystom dostęp do gotówki w miejscach, w których występuje zwiększone na nią zapotrzebowanie. Z perspektywy miasta – pełnią także istotną rolę fiskalną – zasilając pośrednio jego budżet (z tytułu dzierżawy, opłat oraz podatków). Z tego względu Spółka postuluje za tym, aby projekt uchwały uwzględnił wskazane – szerokie spektrum spełnianie przez bankomaty roli.	Wnioskodawca sprzeciwia się całkowitemu zakazowi automatów i proponuje możliwość lokowania bankomatów pełniących funkcje użytkowe i fiskalne.
136	Wnioskodawca postuluje na terenie objętym projektowaną uchwałą o dopuszczenie możliwości sytuowania bankomatów nawiązujących wizualnie do charakterystycznej dla Gdańska tradycji budowlanej i osadniczej.	AD3 W ocenie Spółki, projekt uchwały powinien uwzględniać możliwość sytuowania bankomatów w przestrzeni publicznej dopasowanych do charakterystycznych dla Gdańska krajobrazu i architektury. W szczególności Wnioskodawca podkreśla, że instalowane przez niego bankomaty niejednokrotnie stanowią element integralny otoczenia, w którym się znajdują. W ten sposób Spółka pragnie podkreślić, że bankomaty, projektowane zwłaszcza w oparciu o indywidualne, autorskie rozwiązania – co ma miejsce w przypadku Spółki – nie będą stanowiły elementu zaburzającego wyróżniający się krajobrazowo teren Parku kulturowego. W tym miejscu Wnioskodawca wskazuje, że do co do zasady ze względu na charakter prowadzonej działalności, Spółka jest obowiązana do lokalizacji automatów w ścisłych historycznych centach miast, w najbardziej atrakcyjnych miejscach chętnie uczęszczanych przez mieszkańców i turystów. Mając przy tym na uwadze możliwe jak najlepsze dopasowanie wizualne bankomatów do terenu, na którym są umieszczane, od kilkunastu lat Spółka ściśle współpracuje z Konservatorem zabytków oraz Zarządem Dróg i Zieleni w zakresie instalacji urządzeń zewnętrznych. W konsekwencji, realizowana współpraca doprowadziła do opracowania indywidualnych koncepcji wizualnych bankomatów. Tak, aby zaprojektowane bankomaty, instalowane później w miejscu docelowym, nie odbiegały od charakteru krajobrazu i otoczenia, na którym zostaną posadowione. Poniżej Spółka przedstawia przykładową realizację uzgodnioną z konserwatorem zabytków potwierdzającą integralność wizualną instalowanych bankomatów z otoczeniem. Spółka pragnie wskazać, że wygląd bankomatów zaprojektowany w uzgodnieniu z instytucjami nadzorującymi przestrzeń miejską nie ingeruje w znaczący sposób w estetykę krajobrazu głównej części miasta. Przykładem takiej współpracy mogą być urządzenia instalowane w ramach dziesięciu lat stałej współpracy z miastem poprzez Międzynarodowe Targi Gdańskie oraz urządzenia instalowane na Jarmarku Św. Dominika i Jarmarku Świątecznym. Poniżej zdjęcia realizacji. Ponadto, automaty ustawione w atrakcyjnej wizualnie części miasta mogą w estetycznej formie spełniać rolę miastotwórczą. Zapewniać dostęp do gotówki mieszkańcom i turystom oraz wspomagać w ten sposób rozwój usług i wzmacniać zainteresowanie Gdańskiem, a także chęć przebywania ludzi w jego historycznym centrum. Z powyższych powodów, uwzględnienie podnoszonego wniosku przyczyni się istotnie do realizacji interesów mieszkańców, usługodawców a także turystów, przy braku nadmiernej ingerencji w estetykę przestrzeni publicznej.	Proponycja uwzględnienia bankomatów stylizowanych na lokalną architekturę w projekcie uchwały
137	W związku z powyższym wnioskujemy wycofanie jakichkolwiek ograniczeń związanych z czasem funkcjonowania ogródków restauracyjnych w obszarze Głównego Miasta Gdańska. Zamiast sztywnych zakazów postulujemy wspólne opracowanie elastycznych zasad współistnienia mieszkańców i przedsiębiorców, np. poprzez lokalne regulaminy, standardy estetyczne oraz aktywny dialog z branżą gastronomiczną.	Proponowane zmiany prowadzą do: • Niezgodnego z prawem ograniczenia działalności gospodarczej oraz naruszenia równego traktowania podmiotów gospodarczych poprzez restrykcje czasowe oraz przestrzenne dla ogródków gastronomicznych. Zdecydowana większość staromiejskich restauracji nie posiada przestrzeni konsumpcyjnej wewnątrz lokali i w swej działalności opiera się prawie wyłącznie na przestrzeni ogródków gastronomicznych. Zakaz prowadzenia ogródków po godzinie 22.00 w sezonie turystycznym, to dla większości przedsiębiorców praktyczna likwidacja biznesu, konieczność zwolnienia pracowników, spadek obrotów w powiązanych łańcuchem zależności branżach: handlowej, transportowej, produkcyjnej, turystycznej. Zatrudnieni w tych obszarach pracownicy, to także mieszkańcy miasta Gdańska i całego regionu pomorskiego, których interesy, a wręcz podstawy bytowe zostają zagrożone. Od ciszy nocnej są powszechne regulacje porządkowe w godz. 22.00 – 6.00, a nie kolejne urzędnicze próby ograniczania swobody działalności gospodarczej. • Pełne ogródki gastronomiczne stymulują rozwój gospodarczy całego regionu, tworzą miejsca pracy dla tysięcy młodych ludzi, stanowią potrzebne koło zamachowe dla branży produkcji rolno-spożywczej, dla handlu i całej sieci lokalnych powiązań gospodarczych. Wobec powyższego utrzymanie obecnego charakteru zagospodarowania rejonu Głównego Miasta i wspieranie dalszego przetręgu rozwoju branży Horeca powinno być przedmiotem szczególnej troski ze strony władz samorządowych. Proponowane zmiany w naszej ocenie jednoznacznie godzą w zbiorowe interesy społeczności miasta Gdańska i całego regionu, a w szczególności godzą bezpośrednio w interesy branży gastronomicznej. • Znaczącego zmniejszenia atrakcyjności turystycznej miasta Gdańska – co przełoży się bezpośrednio na spadek dochodów zarówno przedsiębiorców, jak i samego miasta. Renoma miasta gdańskiego na rynku usług turystycznych jest to bezcenne dobro wspólne, na które złożyła się wieloletnia zgodna współpraca przedsiębiorców i władz samorządowych pod kierunkiem prezydenta Pawła Adamowicza. Dziś to dobro zostaje podważone i zagrożone w imię „ochrony mieszkańców”. Straty wizerunkowe dla ogółu mieszkańców miasta i regionu, znajdujących zatrudnienie w branży HORECA, będą nie do odrobienia. Gdańsk jest jednym z najchętniej odwiedzanych miast w Europie, a jego siłą jest oferta gastronomiczna i atmosfera. Ograniczenia w funkcjonowaniu ogródków i lokali gastronomicznych są sprzeczne z oczekiwaniami turystów i mogą negatywnie wpłynąć na wizerunek miasta. Działalność gastronomiczna w centrum Gdańska już teraz podlega licznym przepisom i kontrolom (hałas, estetyka, zajęcie pasa drogowego). Nakładanie kolejnych ograniczeń tworzy nadmierną biurokrację i dubluje istniejące instrumenty nadzoru. • Koszty dzierżawy ogródków gastronomicznych, ponoszone przez restauratorów, stanowią znaczącą pozycję w budżecie miasta. Inicjatywa istotnego ograniczenia działalności ogródków bezpośrednio godzi w interes miasta.	<u>nie ograniczanie zasad</u> funkcjonowania ogródków gastronomicznych w zakresie godzin

Załącznik nr 1 do raportu z konsultacji społecznych w sprawie projektu uchwały o utworzeniu Parku Kulturowego Głównie Miasto - Zestawienie wniosków zgłoszonych w ramach konsultacji społecznych.

[illegible]

Załącznik nr 1 do raportu z konsultacji społecznych w sprawie projektu uchwały o utworzeniu Parku Kulturowego Głównie Miasto - Zestawienie wniosków zgłoszonych w ramach konsultacji społecznych.

lp	Treść Wniosku	Uzasadnienie Wniosku	Strzeszczenie Wniosku
148	Miejsca postojowe	Wyznaczenie kilku parkingów na miejsca postojowe staną się sporem kłótni oraz nie przyjemnych sytuacji pomiędzy firmami z uwagi na ich konkurencyjność. Warto byłoby aby każde miejsce parkingowe było przypisane do konkretnego numeru pojazdu i aby firmy dostawały je losowo Powinny one znajdować się przy ul.Targ Węglowy, ul.Targ Rybny, nieopodal ul.Stagiewnej, ul.Lawnicza przy ujęciu z ul.Długi Targ, ul.Piwna, ew. ul.Tracka, ul.Szeroka (zaznaczone na mapie niebieską kropką) MAPA: https://gcigdansk.sharepoint.com/:i/r/sites/UMG-MenaderDs.Srodmiestia-Zadania/Shared%20Documents/Park%20Kulturowy%202025/Wnioski%20do%20uchwa%C5%82y/PKGM%20-%20Wniosek%20citytouringdansk@gmail.com.png?csf=1&web=1&e=Dzct1r	Miejsca postojowe – losowy przydział miejsc przypisanych do pojazdów, lokalizacja w kluczowych punktach (Targ Węglowy, Targ Rybny, okolice Długiego Targu).
149	Zwracam się z uprzejmą prośbą o nie wprowadzanie zakazu handlu w ogródkach gastronomicznych po godzinie 22:00 w ramach nowych przepisów Parku Kulturowego w Gdańsku.	Prowadzę niewielki koktajlbar Jagspot przy ul. Świętego Ducha 14b. Nasz lokal jest mały, dlatego możliwość korzystania z ogródka w sezonie letnim ma dla nas ogromne znaczenie - pozwala przyjąć dwukrotnie więcej gości, dzięki czemu obsługa przebiega sprawniej i w spokojniejszej atmosferze. Pragnę podkreślić, że nigdy nie było interwencji policji pod naszym adresem, a zasady ciszy nocnej są przez nas zawsze ściśle przestrzegane. Dlatego zaskakująca jest dla nas informacja, że planowane przepisy Parku Kulturowego mogą objąć ograniczenia, które uderzą również w lokale takie jak nasz - działające w sposób kulturalny i z poszanowaniem sąsiadów. Niestety, już wcześniej byłem zmuszony zamknąć inny lokal w Gdańsku z powodu trudnej sytuacji finansowej w branży gastronomicznej. Jagspot również nie przynosi dużych zysków, ale utrzymuje się na tyle, by móc dalej funkcjonować. Wprowadzenie zakazu handlu po 22:00 oznaczałoby dla nas realne ryzyko zamknięcia działalności. Mam nadzieję, że głos mój - jak i innych przedstawicieli lokalnej gastronomii - zostanie wysłuchany i że decyzje podejmowane w ramach Parku Kulturowego będą uwzględniały realia, w jakich funkcjonują małe lokale.	<u>nie ograniczanie zasad</u> funkcjonowania ogródków gastronomicznych w zakresie godzin
150	Zwracam się z uprzejmą prośbą o nie wprowadzanie zakazu handlu w ogródkach gastronomicznych po godzinie 22:00 w ramach nowych przepisów Parku Kulturowego w Gdańsku.	Prowadzę niewielki koktajlbar Jagspot przy ul. Świętego Ducha 14b. Nasz lokal jest mały, dlatego możliwość korzystania z ogródka w sezonie letnim ma dla nas ogromne znaczenie - pozwala przyjąć dwukrotnie więcej gości, dzięki czemu obsługa przebiega sprawniej i w spokojniejszej atmosferze. Pragnę podkreślić, że nigdy nie było interwencji policji pod naszym adresem, a zasady ciszy nocnej są przez nas zawsze ściśle przestrzegane. Dlatego zaskakująca jest dla nas informacja, że planowane przepisy Parku Kulturowego mogą objąć ograniczenia, które uderzą również w lokale takie jak nasz - działające w sposób kulturalny i z poszanowaniem sąsiadów. Niestety, już wcześniej byłem zmuszony zamknąć inny lokal w Gdańsku z powodu trudnej sytuacji finansowej w branży gastronomicznej. Jagspot również nie przynosi dużych zysków, ale utrzymuje się na tyle, by móc dalej funkcjonować. Wprowadzenie zakazu handlu po 22:00 oznaczałoby dla nas realne ryzyko zamknięcia działalności. Mam nadzieję, że głos mój - jak i innych przedstawicieli lokalnej gastronomii - zostanie wysłuchany i że decyzje podejmowane w ramach Parku Kulturowego będą uwzględniały realia, w jakich funkcjonują małe lokale.	NIĘ wyłączenie Wypsy Spichrzów
151	Czy planowana jest możliwość odniesienia się do projektu Uchwały opracowanego przez Zespół ds. Parku Kulturowego Głównie Miasto (w procesie przygotowywania uchwały Rady Miasta Gdańska dotyczącej utworzenia Parku Kulturowego w Śródmieściu ograniczono udział społeczności jedynie do etapu składania wniosków i zapoznania się z raportem)?	Wprowadzane zakazy i ograniczenia muszą realizować cel wprowadzenia Parku Kulturowego. Stosownie do treści art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j., Dz. U. z 2024 r., poz. 1292 ze zm., dalej jako: „ustawa o zabytkach”), Rada gminy, po zasięgnięciu opinii wojewódzkiego konserwatora zabytków, na podstawie uchwały, może utworzyć park kulturowy w celu ochrony krajobrazu kulturowego oraz zachowania wyróżniających się krajobrazowo terenów z zabytkami nieruchomymi charakterystycznymi dla miejscowej tradycji budowlanej i osadniczej. W myśl art. 16 ust. 2 ustawy o zabytkach, uchwała określa nazwę parku kulturowego, jego granice, sposób ochrony, a także zakazy i ograniczenia, o których mowa w art. 17 ust. 1. Zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy o zabytkach, na terenie parku kulturowego lub jego części mogą być ustanowione zakazy i ograniczenia dotyczące: 1) prowadzenia robót budowlanych oraz działalności przemysłowej, rolniczej, hodowlanej, handlowej lub usługowej; 2) zmiany sposobu korzystania z zabytków nieruchomych; 3) umieszczania tablic, napisów, ogłoszeń reklamowych i innych znaków niezwiązanych z ochroną parku kulturowego, z wyjątkiem znaków drogowych i znaków związanych z ochroną porządku i bezpieczeństwa publicznego, z zastrzeżeniem art. 12 ust. 1; 3a) zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury; 4) składowania lub magazynowania odpadów. Stosownie do treści art. 17 ust. 2 tej ustawy, w razie ograniczenia sposobu korzystania z nieruchomości na skutek ustanowienia zakazów i ograniczeń, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 131-134 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r., poz. 54, 834 i 1089). Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 19 lutego 2020 r. o sygn. akt II OSK 932/18 wskazał, że: (...) wprowadzony uchwałą zmieniający zakaz tylko wówczas będzie zgodny z prawem, jeżeli będzie on chronił krajobraz kulturowy. Tak w orzecznictwie sądowym, jak i w literaturze podnosi się, że celem ochrony parku kulturowego jest st. przestrzeń otaczająca teren, na którym znajduje się obiekt podlegający odrębnej ochronie (tak NSA w wyroku z 4 kwietnia 2007 r. sygn. akt II OSK 7/07, opub. w Lex nr 334159; J. Sługocki, Opieka nad zabytkiem nieruchomym. Problemy administracyjnoprawne. Warszawa 2017, s. 318-321). Tym samym park kulturowy służy przede wszystkim ochronie wyodrębnionej jego granicami określonej przestrzeni o wartości kulturowej jako całości. " Z powyższego jednoznacznie wynika, że wprowadzane zakazy i ograniczenia muszą być bezpośrednio skorelowane z celem wprowadzenia Parku Kulturowego. Zakazy i ograniczenia wykraczające poza ten cel mogą stanowić naruszenie konstytucyjnej wartości w postaci wolności działalności gospodarczej (art. 22 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej). Straż miejska musi dysponować narzędziami umożliwiającymi weryfikację, czy doszło do naruszenia zakazu lub ograniczenia ustanowionego w Uchwale. W myśl art. 112 ust. 1 ustawy o zabytkach, kto narusza zakazy lub ograniczenia obowiązujące na terenie parku kulturowego lub jego części, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny. Zgodnie z art. 9 ust 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o straży miejskiej (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 1763), nadzór nad działalnością straży sprawuje wójt burmistrz (prezydent miasta). Zakazy i ograniczenia wprowadzone Uchwałą mogą być egzekwowane poprzez przepisy karne ustawy o zabytkach. Nieostrożność niektórych pojęć (np. dotyczących głośności, zmienności światła), które miałyby być zawarte w omawianej Uchwale, może prowadzić do naruszenia zasady określoności norm prawa karnego Zatem zasadnym i celowym byłoby doprecyzowanie tychże pojęć, a także wyposażenie funkcjonariuszy straży miejskiej w odpowiednie narzędzia.	Czy planowana jest możliwość odniesienia się do projektu Uchwały opracowanego przez Zespół ds. Parku Kulturowego Głównie Miasto (w procesie przygotowywania uchwały Rady Miasta Gdańska dotyczącej utworzenia Parku Kulturowego w Śródmieściu ograniczono udział społeczności jedynie do etapu składania wniosków i zapoznania się z raportem)?
152	Jeżeli nie jest planowana możliwość odniesienia się przez społeczność Gdańska do projektu Parku Kulturowego, proszę o wskazanie przyczyn;	Wprowadzane zakazy i ograniczenia muszą realizować cel wprowadzenia Parku Kulturowego. Stosownie do treści art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j., Dz. U. z 2024 r., poz. 1292 ze zm., dalej jako: „ustawa o zabytkach”), Rada gminy, po zasięgnięciu opinii wojewódzkiego konserwatora zabytków, na podstawie uchwały, może utworzyć park kulturowy w celu ochrony krajobrazu kulturowego oraz zachowania wyróżniających się krajobrazowo terenów z zabytkami nieruchomymi charakterystycznymi dla miejscowej tradycji budowlanej i osadniczej. W myśl art. 16 ust. 2 ustawy o zabytkach, uchwała określa nazwę parku kulturowego, jego granice, sposób ochrony, a także zakazy i ograniczenia, o których mowa w art. 17 ust. 1. Zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy o zabytkach, na terenie parku kulturowego lub jego części mogą być ustanowione zakazy i ograniczenia dotyczące: 1) prowadzenia robót budowlanych oraz działalności przemysłowej, rolniczej, hodowlanej, handlowej lub usługowej; 2) zmiany sposobu korzystania z zabytków nieruchomych; 3) umieszczania tablic, napisów, ogłoszeń reklamowych i innych znaków niezwiązanych z ochroną parku kulturowego, z wyjątkiem znaków drogowych i znaków związanych z ochroną porządku i bezpieczeństwa publicznego, z zastrzeżeniem art. 12 ust. 1; 3a) zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury; 4) składowania lub magazynowania odpadów. Stosownie do treści art. 17 ust. 2 tej ustawy, w razie ograniczenia sposobu korzystania z nieruchomości na skutek ustanowienia zakazów i ograniczeń, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 131-134 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r., poz. 54, 834 i 1089). Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 19 lutego 2020 r. o sygn. akt II OSK 932/18 wskazał, że: (...) wprowadzony uchwałą zmieniający zakaz tylko wówczas będzie zgodny z prawem, jeżeli będzie on chronił krajobraz kulturowy. Tak w orzecznictwie sądowym, jak i w literaturze podnosi się, że celem ochrony parku kulturowego jest st. przestrzeń otaczająca teren, na którym znajduje się obiekt podlegający odrębnej ochronie (tak NSA w wyroku z 4 kwietnia 2007 r. sygn. akt II OSK 7/07, opub. w Lex nr 334159; J. Sługocki, Opieka nad zabytkiem nieruchomym. Problemy administracyjnoprawne. Warszawa 2017, s. 318-321). Tym samym park kulturowy służy przede wszystkim ochronie wyodrębnionej jego granicami określonej przestrzeni o wartości kulturowej jako całości. " Z powyższego jednoznacznie wynika, że wprowadzane zakazy i ograniczenia muszą być bezpośrednio skorelowane z celem wprowadzenia Parku Kulturowego. Zakazy i ograniczenia wykraczające poza ten cel mogą stanowić naruszenie konstytucyjnej wartości w postaci wolności działalności gospodarczej (art. 22 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej). Straż miejska musi dysponować narzędziami umożliwiającymi weryfikację, czy doszło do naruszenia zakazu lub ograniczenia ustanowionego w Uchwale. W myśl art. 112 ust. 1 ustawy o zabytkach, kto narusza zakazy lub ograniczenia obowiązujące na terenie parku kulturowego lub jego części, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny. Zgodnie z art. 9 ust 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o straży miejskiej (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 1763), nadzór nad działalnością straży sprawuje wójt burmistrz (prezydent miasta). Zakazy i ograniczenia wprowadzone Uchwałą mogą być egzekwowane poprzez przepisy karne ustawy o zabytkach. Nieostrożność niektórych pojęć (np. dotyczących głośności, zmienności światła), które miałyby być zawarte w omawianej Uchwale, może prowadzić do naruszenia zasady określoności norm prawa karnego Zatem zasadnym i celowym byłoby doprecyzowanie tychże pojęć, a także wyposażenie funkcjonariuszy straży miejskiej w odpowiednie narzędzia.	Jeżeli nie jest planowana możliwość odniesienia się przez społeczność Gdańska do projektu Parku Kulturowego, proszę o wskazanie przyczyn;

Załącznik nr 1 do raportu z konsultacji społecznych w sprawie projektu uchwały o utworzeniu Parku Kulturowego Głównie Miasto - Zestawienie wniosków zgłoszonych w ramach konsultacji społecznych.

lp	Treść Wniosku	Uzasadnienie Wniosku	Strzeszczenie Wniosku
153	W jaki sposób historycznie ukształtowana przestrzeń Gdańska wpływa na odmienny charakter jej funkcjonowania w porze nocnej, prowadząc do negatywnego oddziaływania ogródków gastronomicznych i stoisk handlowych na ład przestrzenny, mimo że podobne zjawiska nie występują w ciągu dnia ani wieczorem?	Wprowadzane zakazy i ograniczenia muszą realizować cel wprowadzenia Parku Kulturowego. Stosownie do treści art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1292 ze zm., dalej jako: „ustawa o zabytkach”), Rada gminy, po zasięgnięciu opinii wojewódzkiego konserwatora zabytków, na podstawie uchwały, może utworzyć park kulturowy w celu ochrony krajobrazu kulturowego oraz zachowania wyróżniających się krajobrazowo terenów z zabytkami nieruchomymi charakterystycznymi dla miejscowej tradycji budowlanej i osadniczej. W myśl art. 16 ust. 2 ustawy o zabytkach, uchwała określa nazwę parku kulturowego, jego granice, sposób ochrony, a także zakazy i ograniczenia, o których mowa w art. 17 ust. 1. Zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy o zabytkach, na terenie parku kulturowego lub jego części mogą być ustanowione zakazy i ograniczenia dotyczące: 1) prowadzenia robót budowlanych oraz działalności przemysłowej, rolniczej, hodowlanej, handlowej lub usługowej; 2) zmiany sposobu korzystania z zabytków nieruchomych; 3) umieszczania tablic, napisów, ogłoszeń reklamowych i innych znaków niezwiązanych z ochroną parku kulturowego, z wyjątkiem znaków drogowych i znaków związanych z ochroną porządku i bezpieczeństwa publicznego, z zastrzeżeniem art. 12 ust. 1; 3a) zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury; 4) składowania lub magazynowania odpadów. Stosownie do treści art. 17 ust. 2 tej ustawy, w razie ograniczenia sposobu korzystania z nieruchomości na skutek ustanowienia zakazów i ograniczeń, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 131-134 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 54, 834 i 1089). Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 19 lutego 2020 r. o sygn. akt II OSK 932/18 wskazał, że: „(...) wprowadzony uchwałą zmieniający zakaz tylko wówczas będzie zgodny z prawem, jeżeli będzie on chronił krajobraz kulturowy. Tak w orzecznictwie sądowym, jak i w literaturze podnosi się, że celem ochrony parku kulturowego jest st. przestrzeń otaczająca teren, na którym znajduje się obiekt podlegający odrębnej ochronie (tak NSA w wyroku z 4 kwietnia 2007 r. sygn. akt II OSK 7/07, opub. w Lex nr 334159; J. Sługocki, Opieka nad zabytkiem nieruchomym. Problemy administracyjnoprawne. Warszawa 2017, s. 318-321). Tym samym park kulturowy służy przede wszystkim ochronie wyodrębnionej jego granicami określonej przestrzeni o wartości kulturowej jako całości.” Z powyższego jednoznacznie wynika, że wprowadzane zakazy i ograniczenia muszą być bezpośrednio skorelowane z celem wprowadzenia Parku Kulturowego. Zakazy i ograniczenia wykraczające poza ten cel mogą stanowić naruszenie konstytucyjnej wartości w postaci wolności działalności gospodarczej (art. 22 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej). Straż miejska musi dysponować narzędziami umożliwiającymi weryfikację, czy doszło do naruszenia zakazu lub ograniczenia ustanowionego w Uchwale. W myśl art. 112 ust. 1 ustawy o zabytkach, kto narusza zakazy lub ograniczenia obowiązujące na terenie parku kulturowego lub jego części, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny. Zgodnie z art. 9 ust 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o straży miejskiej (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 1763), nadzór nad działalnością straży sprawuje wójt burmistrz (prezydent miasta). Zakazy i ograniczenia wprowadzone Uchwałą mogą być egzekwowane poprzez przepisy karne ustawy o zabytkach. Nieostrość niektórych pojęć (np. dotyczących głośności, zmienności światła), które miałyby być zawarte w omawianej Uchwale, może prowadzić do naruszenia zasady określoności norm prawa karnego Zatem zasadnym i celowym byłoby doprecyzowanie tychże pojęć, a także wyposażenie funkcjonariuszy straży miejskiej w odpowiednie narzędzia.	W jaki sposób historycznie ukształtowana przestrzeń Gdańska wpływa na odmienny charakter jej funkcjonowania w porze nocnej, prowadząc do negatywnego oddziaływania ogródków gastronomicznych i stoisk handlowych na ład przestrzenny, mimo że podobne zjawiska nie występują w ciągu dnia ani wieczorem?
154	Czy niejednolity standard wyposażenia i wyglądu ogródków gastronomicznych - obejmujący m.in. meble, parasole, zadaszenia, oświetlenie i podesty - może wpływać na odbiór i ekspozycję zabytkowej przestrzeni Gdańska?	Wprowadzane zakazy i ograniczenia muszą realizować cel wprowadzenia Parku Kulturowego. Stosownie do treści art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1292 ze zm., dalej jako: „ustawa o zabytkach”), Rada gminy, po zasięgnięciu opinii wojewódzkiego konserwatora zabytków, na podstawie uchwały, może utworzyć park kulturowy w celu ochrony krajobrazu kulturowego oraz zachowania wyróżniających się krajobrazowo terenów z zabytkami nieruchomymi charakterystycznymi dla miejscowej tradycji budowlanej i osadniczej. W myśl art. 16 ust. 2 ustawy o zabytkach, uchwała określa nazwę parku kulturowego, jego granice, sposób ochrony, a także zakazy i ograniczenia, o których mowa w art. 17 ust. 1. Zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy o zabytkach, na terenie parku kulturowego lub jego części mogą być ustanowione zakazy i ograniczenia dotyczące: 1) prowadzenia robót budowlanych oraz działalności przemysłowej, rolniczej, hodowlanej, handlowej lub usługowej; 2) zmiany sposobu korzystania z zabytków nieruchomych; 3) umieszczania tablic, napisów, ogłoszeń reklamowych i innych znaków niezwiązanych z ochroną parku kulturowego, z wyjątkiem znaków drogowych i znaków związanych z ochroną porządku i bezpieczeństwa publicznego, z zastrzeżeniem art. 12 ust. 1; 3a) zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury; 4) składowania lub magazynowania odpadów. Stosownie do treści art. 17 ust. 2 tej ustawy, w razie ograniczenia sposobu korzystania z nieruchomości na skutek ustanowienia zakazów i ograniczeń, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 131-134 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 54, 834 i 1089). Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 19 lutego 2020 r. o sygn. akt II OSK 932/18 wskazał, że: „(...) wprowadzony uchwałą zmieniający zakaz tylko wówczas będzie zgodny z prawem, jeżeli będzie on chronił krajobraz kulturowy. Tak w orzecznictwie sądowym, jak i w literaturze podnosi się, że celem ochrony parku kulturowego jest st. przestrzeń otaczająca teren, na którym znajduje się obiekt podlegający odrębnej ochronie (tak NSA w wyroku z 4 kwietnia 2007 r. sygn. akt II OSK 7/07, opub. w Lex nr 334159; J. Sługocki, Opieka nad zabytkiem nieruchomym. Problemy administracyjnoprawne. Warszawa 2017, s. 318-321). Tym samym park kulturowy służy przede wszystkim ochronie wyodrębnionej jego granicami określonej przestrzeni o wartości kulturowej jako całości.” Z powyższego jednoznacznie wynika, że wprowadzane zakazy i ograniczenia muszą być bezpośrednio skorelowane z celem wprowadzenia Parku Kulturowego. Zakazy i ograniczenia wykraczające poza ten cel mogą stanowić naruszenie konstytucyjnej wartości w postaci wolności działalności gospodarczej (art. 22 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej). Straż miejska musi dysponować narzędziami umożliwiającymi weryfikację, czy doszło do naruszenia zakazu lub ograniczenia ustanowionego w Uchwale. W myśl art. 112 ust. 1 ustawy o zabytkach, kto narusza zakazy lub ograniczenia obowiązujące na terenie parku kulturowego lub jego części, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny. Zgodnie z art. 9 ust 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o straży miejskiej (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 1763), nadzór nad działalnością straży sprawuje wójt burmistrz (prezydent miasta). Zakazy i ograniczenia wprowadzone Uchwałą mogą być egzekwowane poprzez przepisy karne ustawy o zabytkach. Nieostrość niektórych pojęć (np. dotyczących głośności, zmienności światła), które miałyby być zawarte w omawianej Uchwale, może prowadzić do naruszenia zasady określoności norm prawa karnego Zatem zasadnym i celowym byłoby doprecyzowanie tychże pojęć, a także wyposażenie funkcjonariuszy straży miejskiej w odpowiednie narzędzia.	Czy niejednolity standard wyposażenia i wyglądu ogródków gastronomicznych - obejmujący m.in. meble, parasole, zadaszenia, oświetlenie i podesty - może wpływać na odbiór i ekspozycję zabytkowej przestrzeni Gdańska?
155	Czy powierzchnia zajmowana przez ogródki gastronomiczne może pozostawać w sprzeczności z charakterem i funkcją przestrzeni miejskiej Gdańska?	Wprowadzane zakazy i ograniczenia muszą realizować cel wprowadzenia Parku Kulturowego. Stosownie do treści art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1292 ze zm., dalej jako: „ustawa o zabytkach”), Rada gminy, po zasięgnięciu opinii wojewódzkiego konserwatora zabytków, na podstawie uchwały, może utworzyć park kulturowy w celu ochrony krajobrazu kulturowego oraz zachowania wyróżniających się krajobrazowo terenów z zabytkami nieruchomymi charakterystycznymi dla miejscowej tradycji budowlanej i osadniczej. W myśl art. 16 ust. 2 ustawy o zabytkach, uchwała określa nazwę parku kulturowego, jego granice, sposób ochrony, a także zakazy i ograniczenia, o których mowa w art. 17 ust. 1. Zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy o zabytkach, na terenie parku kulturowego lub jego części mogą być ustanowione zakazy i ograniczenia dotyczące: 1) prowadzenia robót budowlanych oraz działalności przemysłowej, rolniczej, hodowlanej, handlowej lub usługowej; 2) zmiany sposobu korzystania z zabytków nieruchomych; 3) umieszczania tablic, napisów, ogłoszeń reklamowych i innych znaków niezwiązanych z ochroną parku kulturowego, z wyjątkiem znaków drogowych i znaków związanych z ochroną porządku i bezpieczeństwa publicznego, z zastrzeżeniem art. 12 ust. 1; 3a) zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury; 4) składowania lub magazynowania odpadów. Stosownie do treści art. 17 ust. 2 tej ustawy, w razie ograniczenia sposobu korzystania z nieruchomości na skutek ustanowienia zakazów i ograniczeń, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 131-134 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 54, 834 i 1089). Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 19 lutego 2020 r. o sygn. akt II OSK 932/18 wskazał, że: „(...) wprowadzony uchwałą zmieniający zakaz tylko wówczas będzie zgodny z prawem, jeżeli będzie on chronił krajobraz kulturowy. Tak w orzecznictwie sądowym, jak i w literaturze podnosi się, że celem ochrony parku kulturowego jest st. przestrzeń otaczająca teren, na którym znajduje się obiekt podlegający odrębnej ochronie (tak NSA w wyroku z 4 kwietnia 2007 r. sygn. akt II OSK 7/07, opub. w Lex nr 334159; J. Sługocki, Opieka nad zabytkiem nieruchomym. Problemy administracyjnoprawne. Warszawa 2017, s. 318-321). Tym samym park kulturowy służy przede wszystkim ochronie wyodrębnionej jego granicami określonej przestrzeni o wartości kulturowej jako całości.” Z powyższego jednoznacznie wynika, że wprowadzane zakazy i ograniczenia muszą być bezpośrednio skorelowane z celem wprowadzenia Parku Kulturowego. Zakazy i ograniczenia wykraczające poza ten cel mogą stanowić naruszenie konstytucyjnej wartości w postaci wolności działalności gospodarczej (art. 22 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej). Straż miejska musi dysponować narzędziami umożliwiającymi weryfikację, czy doszło do naruszenia zakazu lub ograniczenia ustanowionego w Uchwale. W myśl art. 112 ust. 1 ustawy o zabytkach, kto narusza zakazy lub ograniczenia obowiązujące na terenie parku kulturowego lub jego części, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny. Zgodnie z art. 9 ust 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o straży miejskiej (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 1763), nadzór nad działalnością straży sprawuje wójt burmistrz (prezydent miasta). Zakazy i ograniczenia wprowadzone Uchwałą mogą być egzekwowane poprzez przepisy karne ustawy o zabytkach. Nieostrość niektórych pojęć (np. dotyczących głośności, zmienności światła), które miałyby być zawarte w omawianej Uchwale, może prowadzić do naruszenia zasady określoności norm prawa karnego Zatem zasadnym i celowym byłoby doprecyzowanie tychże pojęć, a także wyposażenie funkcjonariuszy straży miejskiej w odpowiednie narzędzia.	Czy powierzchnia zajmowana przez ogródki gastronomiczne może pozostawać w sprzeczności z charakterem i funkcją przestrzeni miejskiej Gdańska?

Załącznik nr 1 do raportu z konsultacji społecznych w sprawie projektu uchwały o utworzeniu Parku Kulturowego Głównie Miasto - Zestawienie wniosków zgłoszonych w ramach konsultacji społecznych.

lp	Treść Wniosku	Uzasadnienie Wniosku	Strzeszczenie Wniosku
156	W jaki sposób organizacja koncertów na żywo w ogródkach gastronomicznych oraz korzystanie z zewnętrznych systemów nagłośnienia przez lokale gastronomiczne mogą wpływać niekorzystnie na krajobraz kulturowy miasta?	Wprowadzane zakazy i ograniczenia muszą realizować cel wprowadzenia Parku Kulturowego. Stosownie do treści art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1292 ze zm., dalej jako: „ustawa o zabytkach”), Rada gminy, po zasięgnięciu opinii wojewódzkiego konserwatora zabytków, na podstawie uchwały, może utworzyć park kulturowy w celu ochrony krajobrazu kulturowego oraz zachowania wyróżniających się krajobrazowo terenów z zabytkami nieruchomymi charakterystycznymi dla miejscowej tradycji budowlanej i osadniczej. W myśl art. 16 ust. 2 ustawy o zabytkach, uchwała określa nazwę parku kulturowego, jego granice, sposób ochrony, a także zakazy i ograniczenia, o których mowa w art. 17 ust. 1. Zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy o zabytkach, na terenie parku kulturowego lub jego części mogą być ustanowione zakazy i ograniczenia dotyczące: 1) prowadzenia robót budowlanych oraz działalności przemysłowej, rolniczej, hodowlanej, handlowej lub usługowej; 2) zmiany sposobu korzystania z zabytków nieruchomych; 3) umieszczania tablic, napisów, ogłoszeń reklamowych i innych znaków niezwiązanych z ochroną parku kulturowego, z wyjątkiem znaków drogowych i znaków związanych z ochroną porządku i bezpieczeństwa publicznego, z zastrzeżeniem art. 12 ust. 1; 3a) zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury; 4) składowania lub magazynowania odpadów. Stosownie do treści art. 17 ust. 2 tej ustawy, w razie ograniczenia sposobu korzystania z nieruchomości na skutek ustanowienia zakazów i ograniczeń, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 131-134 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 54, 834 i 1089). Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 19 lutego 2020 r. o sygn. akt II OSK 932/18 wskazał, że: „(...) wprowadzony uchwałą zmieniający zakaz tylko wówczas będzie zgodny z prawem, jeżeli będzie on chronił krajobraz kulturowy. Tak w orzecznictwie sądowym, jak i w literaturze podnosi się, że celem ochrony parku kulturowego jest st. przestrzeń otaczająca teren, na którym znajduje się obiekt podlegający odrębnej ochronie (tak NSA w wyroku z 4 kwietnia 2007 r. sygn. akt II OSK 7/07, opub. w Lex nr 334159; J. Ślugoćki, Opieka nad zabytkiem nieruchomym. Problemy administracyjnoprawne. Warszawa 2017, s. 318-321). Tym samym park kulturowy służy przede wszystkim ochronie wyodrębnionej jego granicami określonej przestrzeni o wartości kulturowej jako całości.” Z powyższego jednoznacznie wynika, że wprowadzane zakazy i ograniczenia muszą być bezpośrednio skorelowane z celem wprowadzenia Parku Kulturowego. Zakazy i ograniczenia wykraczające poza ten cel mogą stanowić naruszenie konstytucyjnej wartości w postaci wolności działalności gospodarczej (art. 22 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej). Straż miejska musi dysponować narzędziami umożliwiającymi weryfikację, czy doszło do naruszenia zakazu lub ograniczenia ustanowionego w Uchwale. W myśl art. 112 ust. 1 ustawy o zabytkach, kto narusza zakazy lub ograniczenia obowiązujące na terenie parku kulturowego lub jego części, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny. Zgodnie z art. 9 ust 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o straży miejskiej (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 1763), nadzór nad działalnością straży sprawuje wójt burmistrz (prezydent miasta). Zakazy i ograniczenia wprowadzone Uchwałą mogą być egzekwowane poprzez przepisy karne ustawy o zabytkach. Nieostrość niektórych pojęć (np. dotyczących głośności, zmienności światła), które miałyby być zawarte w omawianej Uchwale, może prowadzić do naruszenia zasady określoności norm prawa karnego Zatem zasadnym i celowym byłoby doprecyzowanie tychże pojęć, a także wyposażenie funkcjonariuszy straży miejskiej w odpowiednie narzędzia.	W jaki sposób organizacja koncertów na żywo w ogródkach gastronomicznych oraz korzystanie z zewnętrznych systemów nagłośnienia przez lokale gastronomiczne mogą wpływać niekorzystnie na krajobraz kulturowy miasta?
157	Jakie czynniki sprawiają, że współczesna forma handlu obnośnego i obwoźnego, mimo historycznych tradycji, może prowadzić do zmian w strukturze i percepcji przestrzeni historycznej, uzasadniając ograniczenia w jego prowadzeniu?	Wprowadzane zakazy i ograniczenia muszą realizować cel wprowadzenia Parku Kulturowego. Stosownie do treści art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1292 ze zm., dalej jako: „ustawa o zabytkach”), Rada gminy, po zasięgnięciu opinii wojewódzkiego konserwatora zabytków, na podstawie uchwały, może utworzyć park kulturowy w celu ochrony krajobrazu kulturowego oraz zachowania wyróżniających się krajobrazowo terenów z zabytkami nieruchomymi charakterystycznymi dla miejscowej tradycji budowlanej i osadniczej. W myśl art. 16 ust. 2 ustawy o zabytkach, uchwała określa nazwę parku kulturowego, jego granice, sposób ochrony, a także zakazy i ograniczenia, o których mowa w art. 17 ust. 1. Zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy o zabytkach, na terenie parku kulturowego lub jego części mogą być ustanowione zakazy i ograniczenia dotyczące: 1) prowadzenia robót budowlanych oraz działalności przemysłowej, rolniczej, hodowlanej, handlowej lub usługowej; 2) zmiany sposobu korzystania z zabytków nieruchomych; 3) umieszczania tablic, napisów, ogłoszeń reklamowych i innych znaków niezwiązanych z ochroną parku kulturowego, z wyjątkiem znaków drogowych i znaków związanych z ochroną porządku i bezpieczeństwa publicznego, z zastrzeżeniem art. 12 ust. 1; 3a) zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury; 4) składowania lub magazynowania odpadów. Stosownie do treści art. 17 ust. 2 tej ustawy, w razie ograniczenia sposobu korzystania z nieruchomości na skutek ustanowienia zakazów i ograniczeń, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 131-134 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 54, 834 i 1089). Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 19 lutego 2020 r. o sygn. akt II OSK 932/18 wskazał, że: „(...) wprowadzony uchwałą zmieniający zakaz tylko wówczas będzie zgodny z prawem, jeżeli będzie on chronił krajobraz kulturowy. Tak w orzecznictwie sądowym, jak i w literaturze podnosi się, że celem ochrony parku kulturowego jest st. przestrzeń otaczająca teren, na którym znajduje się obiekt podlegający odrębnej ochronie (tak NSA w wyroku z 4 kwietnia 2007 r. sygn. akt II OSK 7/07, opub. w Lex nr 334159; J. Ślugoćki, Opieka nad zabytkiem nieruchomym. Problemy administracyjnoprawne. Warszawa 2017, s. 318-321). Tym samym park kulturowy służy przede wszystkim ochronie wyodrębnionej jego granicami określonej przestrzeni o wartości kulturowej jako całości.” Z powyższego jednoznacznie wynika, że wprowadzane zakazy i ograniczenia muszą być bezpośrednio skorelowane z celem wprowadzenia Parku Kulturowego. Zakazy i ograniczenia wykraczające poza ten cel mogą stanowić naruszenie konstytucyjnej wartości w postaci wolności działalności gospodarczej (art. 22 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej). Straż miejska musi dysponować narzędziami umożliwiającymi weryfikację, czy doszło do naruszenia zakazu lub ograniczenia ustanowionego w Uchwale. W myśl art. 112 ust. 1 ustawy o zabytkach, kto narusza zakazy lub ograniczenia obowiązujące na terenie parku kulturowego lub jego części, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny. Zgodnie z art. 9 ust 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o straży miejskiej (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 1763), nadzór nad działalnością straży sprawuje wójt burmistrz (prezydent miasta). Zakazy i ograniczenia wprowadzone Uchwałą mogą być egzekwowane poprzez przepisy karne ustawy o zabytkach. Nieostrość niektórych pojęć (np. dotyczących głośności, zmienności światła), które miałyby być zawarte w omawianej Uchwale, może prowadzić do naruszenia zasady określoności norm prawa karnego Zatem zasadnym i celowym byłoby doprecyzowanie tychże pojęć, a także wyposażenie funkcjonariuszy straży miejskiej w odpowiednie narzędzia.	Jakie czynniki sprawiają, że współczesna forma handlu obnośnego i obwoźnego, mimo historycznych tradycji, może prowadzić do zmian w strukturze i percepcji przestrzeni historycznej, uzasadniając ograniczenia w jego prowadzeniu?
158	Z jakich powodów sprzedaż drobnych artykułów o charakterze masowym, rozrywkowym lub sezonowym może być niezgodna z wartościami estetycznymi i krajobrazowymi Gdańska?	Wprowadzane zakazy i ograniczenia muszą realizować cel wprowadzenia Parku Kulturowego. Stosownie do treści art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1292 ze zm., dalej jako: „ustawa o zabytkach”), Rada gminy, po zasięgnięciu opinii wojewódzkiego konserwatora zabytków, na podstawie uchwały, może utworzyć park kulturowy w celu ochrony krajobrazu kulturowego oraz zachowania wyróżniających się krajobrazowo terenów z zabytkami nieruchomymi charakterystycznymi dla miejscowej tradycji budowlanej i osadniczej. W myśl art. 16 ust. 2 ustawy o zabytkach, uchwała określa nazwę parku kulturowego, jego granice, sposób ochrony, a także zakazy i ograniczenia, o których mowa w art. 17 ust. 1. Zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy o zabytkach, na terenie parku kulturowego lub jego części mogą być ustanowione zakazy i ograniczenia dotyczące: 1) prowadzenia robót budowlanych oraz działalności przemysłowej, rolniczej, hodowlanej, handlowej lub usługowej; 2) zmiany sposobu korzystania z zabytków nieruchomych; 3) umieszczania tablic, napisów, ogłoszeń reklamowych i innych znaków niezwiązanych z ochroną parku kulturowego, z wyjątkiem znaków drogowych i znaków związanych z ochroną porządku i bezpieczeństwa publicznego, z zastrzeżeniem art. 12 ust. 1; 3a) zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury; 4) składowania lub magazynowania odpadów. Stosownie do treści art. 17 ust. 2 tej ustawy, w razie ograniczenia sposobu korzystania z nieruchomości na skutek ustanowienia zakazów i ograniczeń, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 131-134 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 54, 834 i 1089). Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 19 lutego 2020 r. o sygn. akt II OSK 932/18 wskazał, że: „(...) wprowadzony uchwałą zmieniający zakaz tylko wówczas będzie zgodny z prawem, jeżeli będzie on chronił krajobraz kulturowy. Tak w orzecznictwie sądowym, jak i w literaturze podnosi się, że celem ochrony parku kulturowego jest st. przestrzeń otaczająca teren, na którym znajduje się obiekt podlegający odrębnej ochronie (tak NSA w wyroku z 4 kwietnia 2007 r. sygn. akt II OSK 7/07, opub. w Lex nr 334159; J. Ślugoćki, Opieka nad zabytkiem nieruchomym. Problemy administracyjnoprawne. Warszawa 2017, s. 318-321). Tym samym park kulturowy służy przede wszystkim ochronie wyodrębnionej jego granicami określonej przestrzeni o wartości kulturowej jako całości.” Z powyższego jednoznacznie wynika, że wprowadzane zakazy i ograniczenia muszą być bezpośrednio skorelowane z celem wprowadzenia Parku Kulturowego. Zakazy i ograniczenia wykraczające poza ten cel mogą stanowić naruszenie konstytucyjnej wartości w postaci wolności działalności gospodarczej (art. 22 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej). Straż miejska musi dysponować narzędziami umożliwiającymi weryfikację, czy doszło do naruszenia zakazu lub ograniczenia ustanowionego w Uchwale. W myśl art. 112 ust. 1 ustawy o zabytkach, kto narusza zakazy lub ograniczenia obowiązujące na terenie parku kulturowego lub jego części, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny. Zgodnie z art. 9 ust 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o straży miejskiej (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 1763), nadzór nad działalnością straży sprawuje wójt burmistrz (prezydent miasta). Zakazy i ograniczenia wprowadzone Uchwałą mogą być egzekwowane poprzez przepisy karne ustawy o zabytkach. Nieostrość niektórych pojęć (np. dotyczących głośności, zmienności światła), które miałyby być zawarte w omawianej Uchwale, może prowadzić do naruszenia zasady określoności norm prawa karnego Zatem zasadnym i celowym byłoby doprecyzowanie tychże pojęć, a także wyposażenie funkcjonariuszy straży miejskiej w odpowiednie narzędzia.	Z jakich powodów sprzedaż drobnych artykułów o charakterze masowym, rozrywkowym lub sezonowym może być niezgodna z wartościami estetycznymi i krajobrazowymi Gdańska?

Załącznik nr 1 do raportu z konsultacji społecznych w sprawie projektu uchwały o utworzeniu Parku Kulturowego Głównie Miasto - Zestawienie wniosków zgłoszonych w ramach konsultacji społecznych.

lp	Treść Wniosku	Uzasadnienie Wniosku	Strzeszczenie Wniosku
159	W jaki sposób działalność handlowa prowadzona w przejściach bramnych może negatywnie oddziaływać na krajobraz kulturowy miasta?	Wprowadzane zakazy i ograniczenia muszą realizować cel wprowadzenia Parku Kulturowego. Stosownie do treści art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1292 ze zm., dalej jako: „ustawa o zabytkach”), Rada gminy, po zasięgnięciu opinii wojewódzkiego konserwatora zabytków, na podstawie uchwały, może utworzyć park kulturowy w celu ochrony krajobrazu kulturowego oraz zachowania wyróżniających się krajobrazowo terenów z zabytkami nieruchomymi charakterystycznymi dla miejscowej tradycji budowlanej i osadniczej. W myśl art. 16 ust. 2 ustawy o zabytkach, uchwała określa nazwę parku kulturowego, jego granice, sposób ochrony, a także zakazy i ograniczenia, o których mowa w art. 17 ust. 1. Zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy o zabytkach, na terenie parku kulturowego lub jego części mogą być ustanowione zakazy i ograniczenia dotyczące: 1) prowadzenia robót budowlanych oraz działalności przemysłowej, rolniczej, hodowlanej, handlowej lub usługowej; 2) zmiany sposobu korzystania z zabytków nieruchomych; 3) umieszczania tablic, napisów, ogłoszeń reklamowych i innych znaków niezwiązanych z ochroną parku kulturowego, z wyjątkiem znaków drogowych i znaków związanych z ochroną porządku i bezpieczeństwa publicznego, z zastrzeżeniem art. 12 ust. 1; 3a) zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury; 4) składowania lub magazynowania odpadów. Stosownie do treści art. 17 ust. 2 tej ustawy, w razie ograniczenia sposobu korzystania z nieruchomości na skutek ustanowienia zakazów i ograniczeń, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 131-134 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 54, 834 i 1089). Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 19 lutego 2020 r. o sygn. akt II OSK 932/18 wskazał, że: „(...) wprowadzony uchwałą zmieniającą zakaz tylko wówczas będzie zgodny z prawem, jeżeli będzie on chronił krajobraz kulturowy. Tak w orzecznictwie sądowym, jak i w literaturze podnosi się, że celem ochrony parku kulturowego jest st. przestrzeń otaczająca teren, na którym znajduje się obiekt podlegający odrębnej ochronie (tak NSA w wyroku z 4 kwietnia 2007 r. sygn. akt II OSK 7/07, opub. w Lex nr 334159; J. Ślugoćki, Opieka nad zabytkiem nieruchomym. Problemy administracyjnoprawne. Warszawa 2017, s. 318-321). Tym samym park kulturowy służy przede wszystkim ochronie wyodrębnionej jego granicami określonej przestrzeni o wartości kulturowej jako całości.” Z powyższego jednoznacznie wynika, że wprowadzane zakazy i ograniczenia muszą być bezpośrednio skorelowane z celem wprowadzenia Parku Kulturowego. Zakazy i ograniczenia wykraczające poza ten cel mogą stanowić naruszenie konstytucyjnej wartości w postaci wolności działalności gospodarczej (art. 22 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej). Straż miejska musi dysponować narzędziami umożliwiającymi weryfikację, czy doszło do naruszenia zakazu lub ograniczenia ustanowionego w Uchwale. W myśl art. 112 ust. 1 ustawy o zabytkach, kto narusza zakazy lub ograniczenia obowiązujące na terenie parku kulturowego lub jego części, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny. Zgodnie z art. 9 ust 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o straży miejskiej (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 1763), nadzór nad działalnością straży sprawuje wójt burmistrz (prezydent miasta). Zakazy i ograniczenia wprowadzone Uchwałą mogą być egzekwowane poprzez przepisy karne ustawy o zabytkach. Nieostrość niektórych pojęć (np. dotyczących głośności, zmienności światła), które miałyby być zawarte w omawianej Uchwale, może prowadzić do naruszenia zasady określności norm prawa karnego Zatem zasadnym i celowym byłoby doprecyzowanie tychże pojęć, a także wyposażenie funkcjonariuszy straży miejskiej w odpowiednie narzędzia.	W jaki sposób działalność handlowa prowadzona w przejściach bramnych może negatywnie oddziaływać na krajobraz kulturowy miasta?
160	Czy rodzaj handlu prowadzony na przedprożach może wpływać na historyczny charakter zabudowy Gdańska?	Wprowadzane zakazy i ograniczenia muszą realizować cel wprowadzenia Parku Kulturowego. Stosownie do treści art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1292 ze zm., dalej jako: „ustawa o zabytkach”), Rada gminy, po zasięgnięciu opinii wojewódzkiego konserwatora zabytków, na podstawie uchwały, może utworzyć park kulturowy w celu ochrony krajobrazu kulturowego oraz zachowania wyróżniających się krajobrazowo terenów z zabytkami nieruchomymi charakterystycznymi dla miejscowej tradycji budowlanej i osadniczej. W myśl art. 16 ust. 2 ustawy o zabytkach, uchwała określa nazwę parku kulturowego, jego granice, sposób ochrony, a także zakazy i ograniczenia, o których mowa w art. 17 ust. 1. Zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy o zabytkach, na terenie parku kulturowego lub jego części mogą być ustanowione zakazy i ograniczenia dotyczące: 1) prowadzenia robót budowlanych oraz działalności przemysłowej, rolniczej, hodowlanej, handlowej lub usługowej; 2) zmiany sposobu korzystania z zabytków nieruchomych; 3) umieszczania tablic, napisów, ogłoszeń reklamowych i innych znaków niezwiązanych z ochroną parku kulturowego, z wyjątkiem znaków drogowych i znaków związanych z ochroną porządku i bezpieczeństwa publicznego, z zastrzeżeniem art. 12 ust. 1; 3a) zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury; 4) składowania lub magazynowania odpadów. Stosownie do treści art. 17 ust. 2 tej ustawy, w razie ograniczenia sposobu korzystania z nieruchomości na skutek ustanowienia zakazów i ograniczeń, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 131-134 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 54, 834 i 1089). Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 19 lutego 2020 r. o sygn. akt II OSK 932/18 wskazał, że: „(...) wprowadzony uchwałą zmieniającą zakaz tylko wówczas będzie zgodny z prawem, jeżeli będzie on chronił krajobraz kulturowy. Tak w orzecznictwie sądowym, jak i w literaturze podnosi się, że celem ochrony parku kulturowego jest st. przestrzeń otaczająca teren, na którym znajduje się obiekt podlegający odrębnej ochronie (tak NSA w wyroku z 4 kwietnia 2007 r. sygn. akt II OSK 7/07, opub. w Lex nr 334159; J. Ślugoćki, Opieka nad zabytkiem nieruchomym. Problemy administracyjnoprawne. Warszawa 2017, s. 318-321). Tym samym park kulturowy służy przede wszystkim ochronie wyodrębnionej jego granicami określonej przestrzeni o wartości kulturowej jako całości.” Z powyższego jednoznacznie wynika, że wprowadzane zakazy i ograniczenia muszą być bezpośrednio skorelowane z celem wprowadzenia Parku Kulturowego. Zakazy i ograniczenia wykraczające poza ten cel mogą stanowić naruszenie konstytucyjnej wartości w postaci wolności działalności gospodarczej (art. 22 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej). Straż miejska musi dysponować narzędziami umożliwiającymi weryfikację, czy doszło do naruszenia zakazu lub ograniczenia ustanowionego w Uchwale. W myśl art. 112 ust. 1 ustawy o zabytkach, kto narusza zakazy lub ograniczenia obowiązujące na terenie parku kulturowego lub jego części, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny. Zgodnie z art. 9 ust 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o straży miejskiej (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 1763), nadzór nad działalnością straży sprawuje wójt burmistrz (prezydent miasta). Zakazy i ograniczenia wprowadzone Uchwałą mogą być egzekwowane poprzez przepisy karne ustawy o zabytkach. Nieostrość niektórych pojęć (np. dotyczących głośności, zmienności światła), które miałyby być zawarte w omawianej Uchwale, może prowadzić do naruszenia zasady określności norm prawa karnego Zatem zasadnym i celowym byłoby doprecyzowanie tychże pojęć, a także wyposażenie funkcjonariuszy straży miejskiej w odpowiednie narzędzia.	Czy rodzaj handlu prowadzony na przedprożach może wpływać na historyczny charakter zabudowy Gdańska?
161	Na jakiej podstawie stwierdza się, że działalność artystyczna uliczna może zakłócać historyczny i kulturowy charakter przestrzeni miejskiej?	Wprowadzane zakazy i ograniczenia muszą realizować cel wprowadzenia Parku Kulturowego. Stosownie do treści art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1292 ze zm., dalej jako: „ustawa o zabytkach”), Rada gminy, po zasięgnięciu opinii wojewódzkiego konserwatora zabytków, na podstawie uchwały, może utworzyć park kulturowy w celu ochrony krajobrazu kulturowego oraz zachowania wyróżniających się krajobrazowo terenów z zabytkami nieruchomymi charakterystycznymi dla miejscowej tradycji budowlanej i osadniczej. W myśl art. 16 ust. 2 ustawy o zabytkach, uchwała określa nazwę parku kulturowego, jego granice, sposób ochrony, a także zakazy i ograniczenia, o których mowa w art. 17 ust. 1. Zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy o zabytkach, na terenie parku kulturowego lub jego części mogą być ustanowione zakazy i ograniczenia dotyczące: 1) prowadzenia robót budowlanych oraz działalności przemysłowej, rolniczej, hodowlanej, handlowej lub usługowej; 2) zmiany sposobu korzystania z zabytków nieruchomych; 3) umieszczania tablic, napisów, ogłoszeń reklamowych i innych znaków niezwiązanych z ochroną parku kulturowego, z wyjątkiem znaków drogowych i znaków związanych z ochroną porządku i bezpieczeństwa publicznego, z zastrzeżeniem art. 12 ust. 1; 3a) zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury; 4) składowania lub magazynowania odpadów. Stosownie do treści art. 17 ust. 2 tej ustawy, w razie ograniczenia sposobu korzystania z nieruchomości na skutek ustanowienia zakazów i ograniczeń, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 131-134 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 54, 834 i 1089). Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 19 lutego 2020 r. o sygn. akt II OSK 932/18 wskazał, że: „(...) wprowadzony uchwałą zmieniającą zakaz tylko wówczas będzie zgodny z prawem, jeżeli będzie on chronił krajobraz kulturowy. Tak w orzecznictwie sądowym, jak i w literaturze podnosi się, że celem ochrony parku kulturowego jest st. przestrzeń otaczająca teren, na którym znajduje się obiekt podlegający odrębnej ochronie (tak NSA w wyroku z 4 kwietnia 2007 r. sygn. akt II OSK 7/07, opub. w Lex nr 334159; J. Ślugoćki, Opieka nad zabytkiem nieruchomym. Problemy administracyjnoprawne. Warszawa 2017, s. 318-321). Tym samym park kulturowy służy przede wszystkim ochronie wyodrębnionej jego granicami określonej przestrzeni o wartości kulturowej jako całości.” Z powyższego jednoznacznie wynika, że wprowadzane zakazy i ograniczenia muszą być bezpośrednio skorelowane z celem wprowadzenia Parku Kulturowego. Zakazy i ograniczenia wykraczające poza ten cel mogą stanowić naruszenie konstytucyjnej wartości w postaci wolności działalności gospodarczej (art. 22 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej). Straż miejska musi dysponować narzędziami umożliwiającymi weryfikację, czy doszło do naruszenia zakazu lub ograniczenia ustanowionego w Uchwale. W myśl art. 112 ust. 1 ustawy o zabytkach, kto narusza zakazy lub ograniczenia obowiązujące na terenie parku kulturowego lub jego części, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny. Zgodnie z art. 9 ust 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o straży miejskiej (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 1763), nadzór nad działalnością straży sprawuje wójt burmistrz (prezydent miasta). Zakazy i ograniczenia wprowadzone Uchwałą mogą być egzekwowane poprzez przepisy karne ustawy o zabytkach. Nieostrość niektórych pojęć (np. dotyczących głośności, zmienności światła), które miałyby być zawarte w omawianej Uchwale, może prowadzić do naruszenia zasady określności norm prawa karnego Zatem zasadnym i celowym byłoby doprecyzowanie tychże pojęć, a także wyposażenie funkcjonariuszy straży miejskiej w odpowiednie narzędzia.	Na jakiej podstawie stwierdza się, że działalność artystyczna uliczna może zakłócać historyczny i kulturowy charakter przestrzeni miejskiej?

Załącznik nr 1 do raportu z konsultacji społecznych w sprawie projektu uchwały o utworzeniu Parku Kulturowego Głównie Miasto - Zestawienie wniosków zgłoszonych w ramach konsultacji społecznych.

lp	Treść Wniosku	Uzasadnienie Wniosku	Strzeszczenie Wniosku
162	Czy wprowadzenie ograniczeń czasowych gry ulicznej, limitów natężenia dźwięku, listy dozwolonych instrumentów oraz wyznaczenie konkretnych miejsc do występów może przyczyniać się do ochrony krajobrazu kulturowego Gdańska?	Wprowadzane zakazy i ograniczenia muszą realizować cel wprowadzenia Parku Kulturowego. Stosownie do treści art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1292 ze zm., dalej jako: „ustawa o zabytkach”), Rada gminy, po zasięgnięciu opinii wojewódzkiego konserwatora zabytków, na podstawie uchwały, może utworzyć park kulturowy w celu ochrony krajobrazu kulturowego oraz zachowania wyróżniających się krajobrazowo terenów z zabytkami nieruchomymi charakterystycznymi dla miejscowej tradycji budowlanej i osadniczej. W myśl art. 16 ust. 2 ustawy o zabytkach, uchwała określa nazwę parku kulturowego, jego granice, sposób ochrony, a także zakazy i ograniczenia, o których mowa w art. 17 ust. 1. Zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy o zabytkach, na terenie parku kulturowego lub jego części mogą być ustanowione zakazy i ograniczenia dotyczące: 1) prowadzenia robót budowlanych oraz działalności przemysłowej, rolniczej, hodowlanej, handlowej lub usługowej; 2) zmiany sposobu korzystania z zabytków nieruchomych; 3) umieszczania tablic, napisów, ogłoszeń reklamowych i innych znaków niezwiązanych z ochroną parku kulturowego, z wyjątkiem znaków drogowych i znaków związanych z ochroną porządku i bezpieczeństwa publicznego, z zastrzeżeniem art. 12 ust. 1; 3a) zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury; 4) składowania lub magazynowania odpadów. Stosownie do treści art. 17 ust. 2 tej ustawy, w razie ograniczenia sposobu korzystania z nieruchomości na skutek ustanowienia zakazów i ograniczeń, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 131-134 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 54, 834 i 1089). Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 19 lutego 2020 r. o sygn. akt II OSK 932/18 wskazał, że: „(...) wprowadzony uchwałą zmieniającą zakaz tylko wówczas będzie zgodny z prawem, jeżeli będzie on chronił krajobraz kulturowy. Tak w orzecznictwie sądowym, jak i w literaturze podnosi się, że celem ochrony parku kulturowego jest st. przestrzeń otaczająca teren, na którym znajduje się obiekt podlegający odrębnej ochronie (tak NSA w wyroku z 4 kwietnia 2007 r. sygn. akt II OSK 7/07, opub. w Lex nr 334159; J. Sługocki, Opieka nad zabytkiem nieruchomym. Problemy administracyjnoprawne. Warszawa 2017, s. 318-321). Tym samym park kulturowy służy przede wszystkim ochronie wyodrębnionej jego granicami określonej przestrzeni o wartości kulturowej jako całości. ” Z powyższego jednoznacznie wynika, że wprowadzane zakazy i ograniczenia muszą być bezpośrednio skorelowane z celem wprowadzenia Parku Kulturowego. Zakazy i ograniczenia wykraczające poza ten cel mogą stanowić naruszenie konstytucyjnej wartości w postaci wolności działalności gospodarczej (art. 22 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej). Straż miejska musi dysponować narzędziami umożliwiającymi weryfikację, czy doszło do naruszenia zakazu lub ograniczenia ustanowionego w Uchwale. W myśl art. 112 ust. 1 ustawy o zabytkach, kto narusza zakazy lub ograniczenia obowiązujące na terenie parku kulturowego lub jego części, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny. Zgodnie z art. 9 ust 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o straży miejskiej (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 1763), nadzór nad działalnością straży sprawuje wójt burmistrz (prezydent miasta). Zakazy i ograniczenia wprowadzone Uchwałą mogą być egzekwowane poprzez przepisy karne ustawy o zabytkach. Nieostrość niektórych pojęć (np. dotyczących głośności, zmienności światła), które miałyby być zawarte w omawianej Uchwale, może prowadzić do naruszenia zasady określoności norm prawa karnego Zatem zasadnym i celowym byłoby doprecyzowanie tychże pojęć, a także wyposażenie funkcjonariuszy straży miejskiej w odpowiednie narzędzia.	Czy wprowadzenie ograniczeń czasowych gry ulicznej, limitów natężenia dźwięku, listy dozwolonych instrumentów oraz wyznaczenie konkretnych miejsc do występów może przyczyniać się do ochrony krajobrazu kulturowego Gdańska?
163	Z jakich przyczyn instrumenty dęte, blaszane i perkusyjne mogą stanowić zagrożenie dla przestrzeni historycznej miasta?	Wprowadzane zakazy i ograniczenia muszą realizować cel wprowadzenia Parku Kulturowego. Stosownie do treści art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1292 ze zm., dalej jako: „ustawa o zabytkach”), Rada gminy, po zasięgnięciu opinii wojewódzkiego konserwatora zabytków, na podstawie uchwały, może utworzyć park kulturowy w celu ochrony krajobrazu kulturowego oraz zachowania wyróżniających się krajobrazowo terenów z zabytkami nieruchomymi charakterystycznymi dla miejscowej tradycji budowlanej i osadniczej. W myśl art. 16 ust. 2 ustawy o zabytkach, uchwała określa nazwę parku kulturowego, jego granice, sposób ochrony, a także zakazy i ograniczenia, o których mowa w art. 17 ust. 1. Zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy o zabytkach, na terenie parku kulturowego lub jego części mogą być ustanowione zakazy i ograniczenia dotyczące: 1) prowadzenia robót budowlanych oraz działalności przemysłowej, rolniczej, hodowlanej, handlowej lub usługowej; 2) zmiany sposobu korzystania z zabytków nieruchomych; 3) umieszczania tablic, napisów, ogłoszeń reklamowych i innych znaków niezwiązanych z ochroną parku kulturowego, z wyjątkiem znaków drogowych i znaków związanych z ochroną porządku i bezpieczeństwa publicznego, z zastrzeżeniem art. 12 ust. 1; 3a) zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury; 4) składowania lub magazynowania odpadów. Stosownie do treści art. 17 ust. 2 tej ustawy, w razie ograniczenia sposobu korzystania z nieruchomości na skutek ustanowienia zakazów i ograniczeń, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 131-134 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 54, 834 i 1089). Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 19 lutego 2020 r. o sygn. akt II OSK 932/18 wskazał, że: „(...) wprowadzony uchwałą zmieniającą zakaz tylko wówczas będzie zgodny z prawem, jeżeli będzie on chronił krajobraz kulturowy. Tak w orzecznictwie sądowym, jak i w literaturze podnosi się, że celem ochrony parku kulturowego jest st. przestrzeń otaczająca teren, na którym znajduje się obiekt podlegający odrębnej ochronie (tak NSA w wyroku z 4 kwietnia 2007 r. sygn. akt II OSK 7/07, opub. w Lex nr 334159; J. Sługocki, Opieka nad zabytkiem nieruchomym. Problemy administracyjnoprawne. Warszawa 2017, s. 318-321). Tym samym park kulturowy służy przede wszystkim ochronie wyodrębnionej jego granicami określonej przestrzeni o wartości kulturowej jako całości. ” Z powyższego jednoznacznie wynika, że wprowadzane zakazy i ograniczenia muszą być bezpośrednio skorelowane z celem wprowadzenia Parku Kulturowego. Zakazy i ograniczenia wykraczające poza ten cel mogą stanowić naruszenie konstytucyjnej wartości w postaci wolności działalności gospodarczej (art. 22 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej). Straż miejska musi dysponować narzędziami umożliwiającymi weryfikację, czy doszło do naruszenia zakazu lub ograniczenia ustanowionego w Uchwale. W myśl art. 112 ust. 1 ustawy o zabytkach, kto narusza zakazy lub ograniczenia obowiązujące na terenie parku kulturowego lub jego części, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny. Zgodnie z art. 9 ust 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o straży miejskiej (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 1763), nadzór nad działalnością straży sprawuje wójt burmistrz (prezydent miasta). Zakazy i ograniczenia wprowadzone Uchwałą mogą być egzekwowane poprzez przepisy karne ustawy o zabytkach. Nieostrość niektórych pojęć (np. dotyczących głośności, zmienności światła), które miałyby być zawarte w omawianej Uchwale, może prowadzić do naruszenia zasady określoności norm prawa karnego Zatem zasadnym i celowym byłoby doprecyzowanie tychże pojęć, a także wyposażenie funkcjonariuszy straży miejskiej w odpowiednie narzędzia.	Z jakich przyczyn instrumenty dęte, blaszane i perkusyjne mogą stanowić zagrożenie dla przestrzeni historycznej miasta?
164	Dlaczego funkcjonowanie lokali o charakterze teatru burleski oraz podobnych obiektów może zagrażać porządkowi przestrzennemu Gdańska, uzasadniając ograniczenie liczby takich punktów lub wyznaczenie stref ich lokalizacji?	Wprowadzane zakazy i ograniczenia muszą realizować cel wprowadzenia Parku Kulturowego. Stosownie do treści art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1292 ze zm., dalej jako: „ustawa o zabytkach”), Rada gminy, po zasięgnięciu opinii wojewódzkiego konserwatora zabytków, na podstawie uchwały, może utworzyć park kulturowy w celu ochrony krajobrazu kulturowego oraz zachowania wyróżniających się krajobrazowo terenów z zabytkami nieruchomymi charakterystycznymi dla miejscowej tradycji budowlanej i osadniczej. W myśl art. 16 ust. 2 ustawy o zabytkach, uchwała określa nazwę parku kulturowego, jego granice, sposób ochrony, a także zakazy i ograniczenia, o których mowa w art. 17 ust. 1. Zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy o zabytkach, na terenie parku kulturowego lub jego części mogą być ustanowione zakazy i ograniczenia dotyczące: 1) prowadzenia robót budowlanych oraz działalności przemysłowej, rolniczej, hodowlanej, handlowej lub usługowej; 2) zmiany sposobu korzystania z zabytków nieruchomych; 3) umieszczania tablic, napisów, ogłoszeń reklamowych i innych znaków niezwiązanych z ochroną parku kulturowego, z wyjątkiem znaków drogowych i znaków związanych z ochroną porządku i bezpieczeństwa publicznego, z zastrzeżeniem art. 12 ust. 1; 3a) zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury; 4) składowania lub magazynowania odpadów. Stosownie do treści art. 17 ust. 2 tej ustawy, w razie ograniczenia sposobu korzystania z nieruchomości na skutek ustanowienia zakazów i ograniczeń, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 131-134 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 54, 834 i 1089). Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 19 lutego 2020 r. o sygn. akt II OSK 932/18 wskazał, że: „(...) wprowadzony uchwałą zmieniającą zakaz tylko wówczas będzie zgodny z prawem, jeżeli będzie on chronił krajobraz kulturowy. Tak w orzecznictwie sądowym, jak i w literaturze podnosi się, że celem ochrony parku kulturowego jest st. przestrzeń otaczająca teren, na którym znajduje się obiekt podlegający odrębnej ochronie (tak NSA w wyroku z 4 kwietnia 2007 r. sygn. akt II OSK 7/07, opub. w Lex nr 334159; J. Sługocki, Opieka nad zabytkiem nieruchomym. Problemy administracyjnoprawne. Warszawa 2017, s. 318-321). Tym samym park kulturowy służy przede wszystkim ochronie wyodrębnionej jego granicami określonej przestrzeni o wartości kulturowej jako całości. ” Z powyższego jednoznacznie wynika, że wprowadzane zakazy i ograniczenia muszą być bezpośrednio skorelowane z celem wprowadzenia Parku Kulturowego. Zakazy i ograniczenia wykraczające poza ten cel mogą stanowić naruszenie konstytucyjnej wartości w postaci wolności działalności gospodarczej (art. 22 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej). Straż miejska musi dysponować narzędziami umożliwiającymi weryfikację, czy doszło do naruszenia zakazu lub ograniczenia ustanowionego w Uchwale. W myśl art. 112 ust. 1 ustawy o zabytkach, kto narusza zakazy lub ograniczenia obowiązujące na terenie parku kulturowego lub jego części, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny. Zgodnie z art. 9 ust 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o straży miejskiej (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 1763), nadzór nad działalnością straży sprawuje wójt burmistrz (prezydent miasta). Zakazy i ograniczenia wprowadzone Uchwałą mogą być egzekwowane poprzez przepisy karne ustawy o zabytkach. Nieostrość niektórych pojęć (np. dotyczących głośności, zmienności światła), które miałyby być zawarte w omawianej Uchwale, może prowadzić do naruszenia zasady określoności norm prawa karnego Zatem zasadnym i celowym byłoby doprecyzowanie tychże pojęć, a także wyposażenie funkcjonariuszy straży miejskiej w odpowiednie narzędzia.	Dlaczego funkcjonowanie lokali o charakterze teatru burleski oraz podobnych obiektów może zagrażać porządkowi przestrzennemu Gdańska, uzasadniając ograniczenie liczby takich punktów lub wyznaczenie stref ich lokalizacji?

Załącznik nr 1 do raportu z konsultacji społecznych w sprawie projektu uchwały o utworzeniu Parku Kulturowego Głównie Miasto - Zestawienie wniosków zgłoszonych w ramach konsultacji społecznych.

lp	Treść Wniosku	Uzasadnienie Wniosku	Strzeszczenie Wniosku
165	Czy gabaryty pojazdów typu meleks oraz sposób ich użytkowania w przestrzeni miejskiej mogą wywierać niekorzystny wpływ na historyczną przestrzeń miasta Gdańska?	Wprowadzane zakazy i ograniczenia muszą realizować cel wprowadzenia Parku Kulturowego. Stosownie do treści art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1292 ze zm., dalej jako: „ustawa o zabytkach”), Rada gminy, po zasięgnięciu opinii wojewódzkiego konserwatora zabytków, na podstawie uchwały, może utworzyć park kulturowy w celu ochrony krajobrazu kulturowego oraz zachowania wyróżniających się krajobrazowo terenów z zabytkami nieruchomymi charakterystycznymi dla miejscowej tradycji budowlanej i osadniczej. W myśl art. 16 ust. 2 ustawy o zabytkach, uchwała określa nazwę parku kulturowego, jego granice, sposób ochrony, a także zakazy i ograniczenia, o których mowa w art. 17 ust. 1. Zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy o zabytkach, na terenie parku kulturowego lub jego części mogą być ustanowione zakazy i ograniczenia dotyczące: 1) prowadzenia robót budowlanych oraz działalności przemysłowej, rolniczej, hodowlanej, handlowej lub usługowej; 2) zmiany sposobu korzystania z zabytków nieruchomych; 3) umieszczania tablic, napisów, ogłoszeń reklamowych i innych znaków niezwiązanych z ochroną parku kulturowego, z wyjątkiem znaków drogowych i znaków związanych z ochroną porządku i bezpieczeństwa publicznego, z zastrzeżeniem art. 12 ust. 1; 3a) zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury; 4) składowania lub magazynowania odpadów. Stosownie do treści art. 17 ust. 2 tej ustawy, w razie ograniczenia sposobu korzystania z nieruchomości na skutek ustanowienia zakazów i ograniczeń, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 131-134 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 54, 834 i 1089). Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 19 lutego 2020 r. o sygn. akt II OSK 932/18 wskazał, że: „(...) wprowadzony uchwałą zmieniający zakaz tylko wówczas będzie zgodny z prawem, jeżeli będzie on chronił krajobraz kulturowy. Tak w orzecznictwie sądowym, jak i w literaturze podnosi się, że celem ochrony parku kulturowego jest st. przestrzeń otaczająca teren, na którym znajduje się obiekt podlegający odrębnej ochronie (tak NSA w wyroku z 4 kwietnia 2007 r. sygn. akt II OSK 7/07, opub. w Lex nr 334159; J. Sługocki, Opieka nad zabytkiem nieruchomym. Problemy administracyjnoprawne. Warszawa 2017, s. 318-321). Tym samym park kulturowy służy przede wszystkim ochronie wyodrębnionej jego granicami określonej przestrzeni o wartości kulturowej jako całości.” Z powyższego jednoznacznie wynika, że wprowadzane zakazy i ograniczenia muszą być bezpośrednio skorelowane z celem wprowadzenia Parku Kulturowego. Zakazy i ograniczenia wykraczające poza ten cel mogą stanowić naruszenie konstytucyjnej wartości w postaci wolności działalności gospodarczej (art. 22 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej). Straż miejska musi dysponować narzędziami umożliwiającymi weryfikację, czy doszło do naruszenia zakazu lub ograniczenia ustanowionego w Uchwale. W myśl art. 112 ust. 1 ustawy o zabytkach, kto narusza zakazy lub ograniczenia obowiązujące na terenie parku kulturowego lub jego części, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny. Zgodnie z art. 9 ust 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o straży miejskiej (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 1763), nadzór nad działalnością straży sprawuje wójt burmistrz (prezydent miasta). Zakazy i ograniczenia wprowadzone Uchwałą mogą być egzekwowane poprzez przepisy karne ustawy o zabytkach. Nieostrość niektórych pojęć (np. dotyczących głośności, zmienności światła), które miałyby być zawarte w omawianej Uchwale, może prowadzić do naruszenia zasady określoności norm prawa karnego Zatem zasadnym i celowym byłoby doprecyzowanie tychże pojęć, a także wyposażenie funkcjonariuszy straży miejskiej w odpowiednie narzędzia.	Czy gabaryty pojazdów typu meleks oraz sposób ich użytkowania w przestrzeni miejskiej mogą wywierać niekorzystny wpływ na historyczną przestrzeń miasta Gdańska?
166	Czy brak jednolitych standardów dotyczących wyglądu oraz systemów i warunków technicznych pojazdów typu meleks - może wpływać na sposób postrzegania i ekspozycji przestrzeni historycznej Gdańska?	Wprowadzane zakazy i ograniczenia muszą realizować cel wprowadzenia Parku Kulturowego. Stosownie do treści art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1292 ze zm., dalej jako: „ustawa o zabytkach”), Rada gminy, po zasięgnięciu opinii wojewódzkiego konserwatora zabytków, na podstawie uchwały, może utworzyć park kulturowy w celu ochrony krajobrazu kulturowego oraz zachowania wyróżniających się krajobrazowo terenów z zabytkami nieruchomymi charakterystycznymi dla miejscowej tradycji budowlanej i osadniczej. W myśl art. 16 ust. 2 ustawy o zabytkach, uchwała określa nazwę parku kulturowego, jego granice, sposób ochrony, a także zakazy i ograniczenia, o których mowa w art. 17 ust. 1. Zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy o zabytkach, na terenie parku kulturowego lub jego części mogą być ustanowione zakazy i ograniczenia dotyczące: 1) prowadzenia robót budowlanych oraz działalności przemysłowej, rolniczej, hodowlanej, handlowej lub usługowej; 2) zmiany sposobu korzystania z zabytków nieruchomych; 3) umieszczania tablic, napisów, ogłoszeń reklamowych i innych znaków niezwiązanych z ochroną parku kulturowego, z wyjątkiem znaków drogowych i znaków związanych z ochroną porządku i bezpieczeństwa publicznego, z zastrzeżeniem art. 12 ust. 1; 3a) zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury; 4) składowania lub magazynowania odpadów. Stosownie do treści art. 17 ust. 2 tej ustawy, w razie ograniczenia sposobu korzystania z nieruchomości na skutek ustanowienia zakazów i ograniczeń, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 131-134 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 54, 834 i 1089). Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 19 lutego 2020 r. o sygn. akt II OSK 932/18 wskazał, że: „(...) wprowadzony uchwałą zmieniający zakaz tylko wówczas będzie zgodny z prawem, jeżeli będzie on chronił krajobraz kulturowy. Tak w orzecznictwie sądowym, jak i w literaturze podnosi się, że celem ochrony parku kulturowego jest st. przestrzeń otaczająca teren, na którym znajduje się obiekt podlegający odrębnej ochronie (tak NSA w wyroku z 4 kwietnia 2007 r. sygn. akt II OSK 7/07, opub. w Lex nr 334159; J. Sługocki, Opieka nad zabytkiem nieruchomym. Problemy administracyjnoprawne. Warszawa 2017, s. 318-321). Tym samym park kulturowy służy przede wszystkim ochronie wyodrębnionej jego granicami określonej przestrzeni o wartości kulturowej jako całości.” Z powyższego jednoznacznie wynika, że wprowadzane zakazy i ograniczenia muszą być bezpośrednio skorelowane z celem wprowadzenia Parku Kulturowego. Zakazy i ograniczenia wykraczające poza ten cel mogą stanowić naruszenie konstytucyjnej wartości w postaci wolności działalności gospodarczej (art. 22 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej). Straż miejska musi dysponować narzędziami umożliwiającymi weryfikację, czy doszło do naruszenia zakazu lub ograniczenia ustanowionego w Uchwale. W myśl art. 112 ust. 1 ustawy o zabytkach, kto narusza zakazy lub ograniczenia obowiązujące na terenie parku kulturowego lub jego części, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny. Zgodnie z art. 9 ust 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o straży miejskiej (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 1763), nadzór nad działalnością straży sprawuje wójt burmistrz (prezydent miasta). Zakazy i ograniczenia wprowadzone Uchwałą mogą być egzekwowane poprzez przepisy karne ustawy o zabytkach. Nieostrość niektórych pojęć (np. dotyczących głośności, zmienności światła), które miałyby być zawarte w omawianej Uchwale, może prowadzić do naruszenia zasady określoności norm prawa karnego Zatem zasadnym i celowym byłoby doprecyzowanie tychże pojęć, a także wyposażenie funkcjonariuszy straży miejskiej w odpowiednie narzędzia.	Czy brak jednolitych standardów dotyczących wyglądu oraz systemów i warunków technicznych pojazdów typu meleks - może wpływać na sposób postrzegania i ekspozycji przestrzeni historycznej Gdańska?
167	Z jakich przyczyn stosowanie reklam świetlnych i ekranów emitujących migające lub zmienne światło jest uznawane za czynnik zaburzający odbiór historycznego krajobrazu miasta?	Wprowadzane zakazy i ograniczenia muszą realizować cel wprowadzenia Parku Kulturowego. Stosownie do treści art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1292 ze zm., dalej jako: „ustawa o zabytkach”), Rada gminy, po zasięgnięciu opinii wojewódzkiego konserwatora zabytków, na podstawie uchwały, może utworzyć park kulturowy w celu ochrony krajobrazu kulturowego oraz zachowania wyróżniających się krajobrazowo terenów z zabytkami nieruchomymi charakterystycznymi dla miejscowej tradycji budowlanej i osadniczej. W myśl art. 16 ust. 2 ustawy o zabytkach, uchwała określa nazwę parku kulturowego, jego granice, sposób ochrony, a także zakazy i ograniczenia, o których mowa w art. 17 ust. 1. Zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy o zabytkach, na terenie parku kulturowego lub jego części mogą być ustanowione zakazy i ograniczenia dotyczące: 1) prowadzenia robót budowlanych oraz działalności przemysłowej, rolniczej, hodowlanej, handlowej lub usługowej; 2) zmiany sposobu korzystania z zabytków nieruchomych; 3) umieszczania tablic, napisów, ogłoszeń reklamowych i innych znaków niezwiązanych z ochroną parku kulturowego, z wyjątkiem znaków drogowych i znaków związanych z ochroną porządku i bezpieczeństwa publicznego, z zastrzeżeniem art. 12 ust. 1; 3a) zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury; 4) składowania lub magazynowania odpadów. Stosownie do treści art. 17 ust. 2 tej ustawy, w razie ograniczenia sposobu korzystania z nieruchomości na skutek ustanowienia zakazów i ograniczeń, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 131-134 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 54, 834 i 1089). Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 19 lutego 2020 r. o sygn. akt II OSK 932/18 wskazał, że: „(...) wprowadzony uchwałą zmieniający zakaz tylko wówczas będzie zgodny z prawem, jeżeli będzie on chronił krajobraz kulturowy. Tak w orzecznictwie sądowym, jak i w literaturze podnosi się, że celem ochrony parku kulturowego jest st. przestrzeń otaczająca teren, na którym znajduje się obiekt podlegający odrębnej ochronie (tak NSA w wyroku z 4 kwietnia 2007 r. sygn. akt II OSK 7/07, opub. w Lex nr 334159; J. Sługocki, Opieka nad zabytkiem nieruchomym. Problemy administracyjnoprawne. Warszawa 2017, s. 318-321). Tym samym park kulturowy służy przede wszystkim ochronie wyodrębnionej jego granicami określonej przestrzeni o wartości kulturowej jako całości.” Z powyższego jednoznacznie wynika, że wprowadzane zakazy i ograniczenia muszą być bezpośrednio skorelowane z celem wprowadzenia Parku Kulturowego. Zakazy i ograniczenia wykraczające poza ten cel mogą stanowić naruszenie konstytucyjnej wartości w postaci wolności działalności gospodarczej (art. 22 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej). Straż miejska musi dysponować narzędziami umożliwiającymi weryfikację, czy doszło do naruszenia zakazu lub ograniczenia ustanowionego w Uchwale. W myśl art. 112 ust. 1 ustawy o zabytkach, kto narusza zakazy lub ograniczenia obowiązujące na terenie parku kulturowego lub jego części, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny. Zgodnie z art. 9 ust 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o straży miejskiej (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 1763), nadzór nad działalnością straży sprawuje wójt burmistrz (prezydent miasta). Zakazy i ograniczenia wprowadzone Uchwałą mogą być egzekwowane poprzez przepisy karne ustawy o zabytkach. Nieostrość niektórych pojęć (np. dotyczących głośności, zmienności światła), które miałyby być zawarte w omawianej Uchwale, może prowadzić do naruszenia zasady określoności norm prawa karnego Zatem zasadnym i celowym byłoby doprecyzowanie tychże pojęć, a także wyposażenie funkcjonariuszy straży miejskiej w odpowiednie narzędzia.	Z jakich przyczyn stosowanie reklam świetlnych i ekranów emitujących migające lub zmienne światło jest uznawane za czynnik zaburzający odbiór historycznego krajobrazu miasta?

Załącznik nr 1 do raportu z konsultacji społecznych w sprawie projektu uchwały o utworzeniu Parku Kulturowego Głównie Miasto - Zestawienie wniosków zgłoszonych w ramach konsultacji społecznych.

lp	Treść Wniosku	Uzasadnienie Wniosku	Strzeszczenie Wniosku
168	W jaki sposób straż miejska będzie egzekwować zapisy Parku Kulturowego, tj. czy funkcjonariusze straży miejskiej będą dysponowali dodatkowym sprzętem umożliwiającym weryfikację wprowadzonych ograniczeń (np. odnośnie generowanych decybeli).	Wprowadzane zakazy i ograniczenia muszą realizować cel wprowadzenia Parku Kulturowego. Stosownie do treści art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1292 ze zm., dalej jako: „ustawa o zabytkach”), Rada gminy, po zasięgnięciu opinii wojewódzkiego konserwatora zabytków, na podstawie uchwały, może utworzyć park kulturowy w celu ochrony krajobrazu kulturowego oraz zachowania wyróżniających się krajobrazowo terenów z zabytkami nieruchomymi charakterystycznymi dla miejscowej tradycji budowlanej i osadniczej. W myśl art. 16 ust. 2 ustawy o zabytkach, uchwała określa nazwę parku kulturowego, jego granice, sposób ochrony, a także zakazy i ograniczenia, o których mowa w art. 17 ust. 1. Zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy o zabytkach, na terenie parku kulturowego lub jego części mogą być ustanowione zakazy i ograniczenia dotyczące: 1) prowadzenia robót budowlanych oraz działalności przemysłowej, rolniczej, hodowlanej, handlowej lub usługowej; 2) zmiany sposobu korzystania z zabytków nieruchomych; 3) umieszczania tablic, napisów, ogłoszeń reklamowych i innych znaków niezwiązanych z ochroną parku kulturowego, z wyjątkiem znaków drogowych i znaków związanych z ochroną porządku i bezpieczeństwa publicznego, z zastrzeżeniem art. 12 ust. 1; 3a) zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury; 4) składowania lub magazynowania odpadów. Stosownie do treści art. 17 ust. 2 tej ustawy, w razie ograniczenia sposobu korzystania z nieruchomości na skutek ustanowienia zakazów i ograniczeń, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 131-134 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 54, 834 i 1089). Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 19 lutego 2020 r. o sygn. akt II OSK 932/18 wskazał, że: „[...] wprowadzony uchwałą zmieniająca zakaz tylko wówczas będzie zgodny z prawem, jeżeli będzie on chronił krajobraz kulturowy. Tak w orzecznictwie sądowym, jak i w literaturze podnosi się, że celem ochrony parku kulturowego jest st. przestrzeń otaczająca teren, na którym znajduje się obiekt podlegający odrębnej ochronie (tak NSA w wyroku z 4 kwietnia 2007 r. sygn. akt I OSK 7/07, opub. w Lex nr 334159); Sługocki, Opieka nad zabytkiem nieruchomości. Problemy administracyjnoprawne. Warszawa 2017, s. 318-321). Tym samym park kulturowy służy przede wszystkim ochronie wyodrębnionej jego granicami określonej przestrzeni o wartości kulturowej jako całości.” Z powyższego jednoznacznie wynika, że wprowadzane zakazy i ograniczenia muszą być bezpośrednio skorelowane z celem wprowadzenia Parku Kulturowego. Zakazy i ograniczenia wykraczające poza ten cel mogą stanowić naruszenie konstytucyjnej wartości w postaci wolności działalności gospodarczej (art. 22 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej). Straż miejska musi dysponować narzędziami umożliwiającymi weryfikację, czy doszło do naruszenia zakazu lub ograniczenia ustanowionego w Uchwale. W myśl art. 112 ust. 1 ustawy o zabytkach, kto narusza zakazy lub ograniczenia obowiązujące na terenie parku kulturowego lub jego części, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny. Zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o straży miejskiej (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 1763), nadzór nad działalnością straży sprawuje wójt burmistrz (prezydent miasta). Zakazy i ograniczenia wprowadzone Uchwałą mogą być egzekwowane poprzez przepisy karne ustawy o zabytkach. Nieostrożność niektórych pojęć (np. dotyczących głośności, zmienności światła), które miałyby być zawarte w omawianej Uchwale, może prowadzić do naruszenia zasady określoności norm prawa karnego Zatem zasadnym i celowym byłoby doprecyzowanie tychże pojęć, a także wyposażenie funkcjonariuszy straży miejskiej w odpowiednie narzędzia.	W jaki sposób straż miejska będzie egzekwować zapisy Parku Kulturowego, tj. czy funkcjonariusze straży miejskiej będą dysponowali dodatkowym sprzętem umożliwiającym weryfikację wprowadzonych ograniczeń (np. odnośnie generowanych decybeli).
169	Przedproża w strefie chronionej historycznie powinny pełnić rolę reprezentacyjną.	Przedproża w strefie chronionej historycznie powinny pełnić rolę reprezentacyjną.	Funkcja reprezentacyjna – przedproża powinny zachować charakter estetyczny i historyczny.
170	W uzasadnionych przypadkach mogą być miejscem przeznaczonym do handlu tylko artykułami oferowanymi w przyległych do nich lokalach użytkowych zgodne z prowadzoną w nich działalnością gospodarczą oraz służyć do reklamy oferty handlowej w tych lokalach.	W uzasadnionych przypadkach mogą być miejscem przeznaczonym do handlu tylko artykułami oferowanymi w przyległych do nich lokalach użytkowych zgodne z prowadzoną w nich działalnością gospodarczą oraz służyć do reklamy oferty handlowej w tych lokalach.	Handel tylko w wyjątkowych przypadkach – wyłącznie artykuły z przyległych lokali, zgodne z ich działalnością.
171	Zgody na handel na przedprożach powinien opiniować Wojewódzki Konserwator Zabytków w odniesieniu do art 5 Konstytucji RP, który jasno określa obowiązek ochrony i dziedzictwa kulturowego.	Zgody na handel na przedprożach powinien opiniować Wojewódzki Konserwator Zabytków w odniesieniu do art 5 Konstytucji RP, który jasno określa obowiązek ochrony i dziedzictwa kulturowego.	Opinia konserwatora zabytków – każda zgoda na handel musi być opiniowana przez WKZ, z uwzględnieniem art. 5 Konstytucji RP.
172	Właściciel lub zarządca historycznej nieruchomości w strefie chronionej Głównego Miasta nie może decydować o wynajęciu przyległego przedproża na handel bez uzgodnień z władzami miasta i opinii konserwatora zabytków przedmiotami obniżającymi wartości kulturowe, psujące wizerunek miasta. <i>Posiadamy zdjęcia jak wyglądało przedproże przyległe do barokowej kamienicy 20/21 wpisanej do rejestru zabytków przysłonięte „miazga pamiętkarską.”</i>	Właściciel lub zarządca historycznej nieruchomości w strefie chronionej Głównego Miasta nie może decydować o wynajęciu przyległego przedproża na handel bez uzgodnień z władzami miasta i opinii konserwatora zabytków przedmiotami obniżającymi wartości kulturowe, psujące wizerunek miasta. <i>Posiadamy zdjęcia jak wyglądało przedproże przyległe do barokowej kamienicy 20/21 wpisanej do rejestru zabytków przysłonięte „miazga pamiętkarską.”</i>	Zakaz samowolnego wynajmu – właściciel/zarządca nie może wynająć przedproża na handel bez zgody miasta i PWKZ.
173	Wnioski o zgodę na handel na przedprożach powinny być rozpatrywane z określeniem warunków tak jak to ma miejsce w przypadku wydawania zgody przez ZDIŻ na handel na ulicach często w bliskim sąsiedztwie przedproży.	Wnioski o zgodę na handel na przedprożach powinny być rozpatrywane z określeniem warunków tak jak to ma miejsce w przypadku wydawania zgody przez ZDIŻ na handel na ulicach często w bliskim sąsiedztwie przedproży.	Warunki zgody – analogiczne do zasad ZDIŻ dla handlu ulicznego; brak konfliktu z ofertą lokalu.
174	Handel na przedprożach nie może powodować konfliktu interesów z tym co oferowane jest do sprzedaży w przyległym lokalu.	Handel na przedprożach nie może powodować konfliktu interesów z tym co oferowane jest do sprzedaży w przyległym lokalu.	Handel na przedprożach nie może powodować konfliktu interesów z tym co oferowane jest do sprzedaży w przyległym lokalu.
175	Służebność przejścia w sytuacji kiedy jedyne dojście do lokalu prowadzi przez przedproże powinna być precyzyjnie określona, zgodnie z przepisami Prawa Budowlanego i zapisana w aneksie do umowy najmu przyległego lokalu. Jest to konieczne, aby w tej określonej przestrzeni nie odbywał się handel, tak jak to miało miejsce kiedy właściciel przedproża wynajął przedproże na handel przedmiotami określanymi jako “pamiątki z Gdańska”, uniemożliwiając dostęp do lokalu i witryn.	Służebność przejścia w sytuacji kiedy jedyne dojście do lokalu prowadzi przez przedproże powinna być precyzyjnie określona, zgodnie z przepisami Prawa Budowlanego i zapisana w aneksie do umowy najmu przyległego lokalu. Jest to konieczne, aby w tej określonej przestrzeni nie odbywał się handel, tak jak to miało miejsce kiedy właściciel przedproża wynajął przedproże na handel przedmiotami określanymi jako “pamiątki z Gdańska”, uniemożliwiając dostęp do lokalu i witryn.	Służebność przejścia – gdy jedyne dojście do lokalu prowadzi przez przedproże, musi być to jasno określone w umowie, aby uniknąć blokowania dostępu przez handel.
176	Uważamy, że branża reklamowa powinna być stroną dialogu z Miastem w zakresie nowej legislacji, dlatego postulujemy: - jednoznaczne przesądzenie, że postanowienia uchwały nie dotyczą nośników zrealizowanych zgodnie z przepisami przed jej wejściem w życie, co zagwarantuje poszanowanie zasady praw nabytych, zgodnie z dominującym w tym zakresie orzecznictwem sądowoadministracyjnym	jako przedstawiciele branży reklamowej w pełni rozumiemy potrzebę uporządkowania przestrzeni miejskiej i eliminowania chaosu reklamowego. Jednocześnie podkreślamy, że reklama zewnętrzna jest legalną działalnością gospodarczą, generującą miejsca pracy, wpływającą na rozwój lokalnego biznesu. Przedstawiciele i władze Miasta Gdańska powinni zatem uwzględnić interes lokalnych przedsiębiorców, co znalazło także wyraz w powszechnie znanym orzeczeniu Trybunału Konstytucyjnego z 12 grudnia 2023 r., P 20/19, oraz orzecznictwie sądowno-administracyjnym wydanym na jego podstawie. Wszelkie rozwiązania technologiczne dotyczące stosowane przez naszą Spółkę uwzględniają estetykę przestrzeni publicznej, ze szczególnym naciskiem na zachowanie kadu przestrzennego, integralności kompozycyjnej odcienia oraz minimalizację ingerencji wizualnej. W ramach prowadzonych działań realizujemy także projekty z zakresu sztuki miejskiej – takie jak murale – które w sposób trwały i estetyczny rewitalizują nieużytkowane lub zdegradowane powierzchnie elewacyjne, przyczyniając się do poprawy jakości wizualnej przestrzeni miejskiej. Działamy w poszanowaniu charakteru Miasta Gdańska, a także potrzeb jej mieszkańców, bowiem przestrzeń miejską traktujemy jako wspólne dobro. Jednocześnie zwracamy uwagę, że uchwały podejmowane na podstawie art. 16 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami mają charakter prewencyjno-konserwatorski, a nie restytucyjny. Oznacza to, że mogą kształtować przyszłość danego obszaru, ale nie mogą ingerować w legalnie ukształtowane stany sprzed ich wejścia w życie. Nakładanie obowiązków dostosowawczych do nowej regulacji – w odniesieniu do sztydów i reklam istniejących przed jej uchwaleniem – byłoby sprzeczne z zasadą niedziałania prawa wstecz oraz naruszałoby konstytucyjną zasadę ochrony praw nabytych. Stanowisko to znajduje także wyraźne potwierdzenie w orzecznictwie sądów administracyjnych: „O ile w treści art. 16 ust. 2 u.o.z.o.z. ustawodawca upoważnił Radę Miasta Łodzi do wprowadzenia zakazów i ograniczeń, o których mowa w art. 17, to nie zawarł upoważnienia do nakładania żadnego rodzaju obowiązków czy nakazów. Jak już wyjaśniał Naczelny Sąd Administracyjny uchwała o utworzeniu parku kulturowego nie może nakładać obowiązków. Też tę wypadła postrzegać w kontekście tego, że park kulturowy jest formą ochrony zabytków o charakterze nie restytucyjnym, lecz konserwatorskim, czyli nastawioną na zachowanie pewnych wartości kulturowych, nie na ich odtworzenie czy przywrócenie, w szczególności w wyniku zobowiązania adresatów uchwały o jego utworzeniu do określonych działań. Z uchwały takiej bezspornie mogą jedynie wynikać dla tych adresatów takie obowiązki, które polegają na konieczności przestrzegania ustanowionych zakazów i ograniczeń (wyrok NSA z 8 maja 2018 r., II OSK 1357/17). Nałożenie obowiązków dostosowania się do rygorów uchwały nie znajduje oparcia w art. 16 ust. 2 u.o.z.o.z., a zatem nastąpiło bez delegacji ustawowej, co również należy uznać za istotne naruszenie prawa.” (wyrok WSA w Łodzi z 3 września 2020 r., II SA/Ld 727/18. W związku z powyższym apelujemy o uwzględnienie powyższych postulatów w dalszych pracach nad projektem uchwały krajobrazowej. Jednocześnie deklarujemy chęć współpracy z Miastem w tworzeniu stosownych regulacji, na całym etapie procesu legislacyjnego.	jednoznaczne przesądzenie, że postanowienia uchwały nie dotyczą nośników zrealizowanych zgodnie z przepisami przed jej wejściem w życie, co zagwarantuje poszanowanie zasady praw nabytych

Załącznik nr 1 do raportu z konsultacji społecznych w sprawie projektu uchwały o utworzeniu Parku Kulturowego Głównie Miasto - Zestawienie wniosków zgłoszonych w ramach konsultacji społecznych.

lp	Treść Wniosku	Uzasadnienie Wniosku	Strzeszczenie Wniosku
177	niewprowadzanie zakazu umieszczania reklam wielkoformatowych (ponad 18 m2) na określonych terenach , bowiem reklamy wielkoformatowe stanowią istotny element finansowania wielu inwestycji miejskich, w tym modernizacji przestrzeni publicznych, np. reklamy montowane na elewacjach w czasie remontu;	jako przedstawiciele branży reklamowej w pełni rozumiemy potrzebę uporządkowania przestrzeni miejskiej i eliminowania chaosu reklamowego. Jednocześnie podkreślamy, że reklama zewnętrzna jest legalną działalnością gospodarczą, generującą miejsca pracy, wpływy podatkowe oraz wspierającą rozwój lokalnego biznesu. Przedstawiciele i władze Miasta Gdańska powinni zatem uwzględnić interes lokalnych przedsiębiorców, co znalazło także wyraz w powszechnie znanym orzeczeniu Trybunału Konstytucyjnego z 12 grudnia 2023 r., P 20/19, oraz orzecznictwie sądowno-administracyjnym wydanym na jego podstawie. Wszelkie rozwiązania technologiczne dotychczas stosowane przez naszą Spółkę uwzględniają estetykę przestrzeni publicznej, ze szczególnym naciskiem na zachowanie ładu przestrzennego, integralności kompozycyjnej otoczenia oraz minimalizację ingerencji wizualnej. W ramach prowadzonych działań realizujemy także projekty z zakresu sztuki miejskiej - takie jak murale - które w sposób trwały i estetyczny rewitalizują nieużytkowane lub zdegradowane powierzchnie elewacyjne, przyczyniając się do poprawy jakości wizualnej przestrzeni miejskiej. Działamy w poszanowaniu charakteru Miasta Gdańska, a także potrzeb jej mieszkańców, bowiem przestrzeń miejską traktujemy jako wspólne dobro. Jednocześnie zwracamy uwagę, że uchwały podejmowane na podstawie art. 16 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami mają charakter prewencyjno-konservatorski, a nie restytucyjny. Oznacza to, że mogą kształtować przyszłość danego obszaru, ale nie mogą ingerować w legalnie ukształtowane stany sprzed ich wejścia w życie. Nakładanie obowiązków dostosowawczych do nowej regulacji - w odniesieniu do szyldów i reklam istniejących przed jej uchwaleniem - byłoby sprzeczne z zasadą niedziałania prawa wstecz oraz naruszałoby konstytucyjną zasadę ochrony praw nabytych. Stanowisko to znajduje także wyraźne potwierdzenie w orzecznictwie sądów administracyjnych: „O ile w treści art. 16 ust. 2 u.o.z.o.z. ustawodawca upoważnił Radę Miasta Łodzi do wprowadzenia zakazów i ograniczeń, o których mowa w art. 17, to nie zawarł upoważnienia do nakładania żadnego rodzaju obowiązków czy nakazów. Jak już wyjaśnił Naczelny Sąd Administracyjny uchwałą o utworzeniu parku kulturowego nie może nakładać obowiązków. Tezę tę wypada postrzegać w kontekście tego, że park kulturowy jest formą ochrony zabytków o charakterze nie restytucyjnym, lecz konserwatorskim, czyli nastawioną na zachowanie pewnych wartości kulturowych, nie na ich odtworzenie czy przywrócenie, w szczególności w wyniku zobowiązania adresatów uchwały o jego utworzeniu do określonych działań. Z uchwały takiej bezspornie mogą jedynie wynikać dla tych adresatów takie obowiązki, które polegają na konieczności przestrzegania ustanowionych zakazów i ograniczeń (wyrok NSA z 8 maja 2018 r., II OSK 13571/17). Nałożenie obowiązków dostosowania się do rygorów uchwały nie znajduje oparcia w art. 16 ust. 2 u.o.z.o.z., a zatem nastąpiło bez delegacji ustawowej, co również należy uznać za istotne naruszenie prawa.” (wyrok WSA w Łodzi z 3 września 2020 r., II SA/Ld 727/18. W związku z powyższym apelujemy o uwzględnienie powyższych postulatów w dalszych pracach nad projektem uchwały krajobrazowej. Jednocześnie deklarujemy chęć współpracy z Miastem w tworzeniu stosownych regulacji, na całym etapie procesu legislacyjnego.	niewprowadzanie zakazu umieszczania reklam wielkoformatowych (ponad 18 m2) na określonych terenach
178	uznanie muralu reklamowego za odrębną, legalną formę ekspresji artystycznokomercyjnej, łączącą funkcję promocyjną z funkcją estetyzującą przestrzeni publiczną . Murałe stanowią trwałą i akceptowaną społecznie formę przekazu wizualnego, która nie tylko nie zaburza ładu przestrzennego, ale wręcz przeciwnie - aktywnie przyczynia się do poprawy jakości wizualnej zaniedbanych lub pustych elewacji budynków. Dobrze zaprojektowane murałe, realizowane we współpracy z artystami, architektami i społecznościami lokalnymi, stają się rozpoznawalnym elementem tożsamości danego miejsca, wspierając jego rewitalizację oraz atrakcyjność turystyczną i komercyjną;	jako przedstawiciele branży reklamowej w pełni rozumiemy potrzebę uporządkowania przestrzeni miejskiej i eliminowania chaosu reklamowego. Jednocześnie podkreślamy, że reklama zewnętrzna jest legalną działalnością gospodarczą, generującą miejsca pracy, wpływy podatkowe oraz wspierającą rozwój lokalnego biznesu. Przedstawiciele i władze Miasta Gdańska powinni zatem uwzględnić interes lokalnych przedsiębiorców, co znalazło także wyraz w powszechnie znanym orzeczeniu Trybunału Konstytucyjnego z 12 grudnia 2023 r., P 20/19, oraz orzecznictwie sądowno-administracyjnym wydanym na jego podstawie. Wszelkie rozwiązania technologiczne dotychczas stosowane przez naszą Spółkę uwzględniają estetykę przestrzeni publicznej, ze szczególnym naciskiem na zachowanie ładu przestrzennego, integralności kompozycyjnej otoczenia oraz minimalizację ingerencji wizualnej. W ramach prowadzonych działań realizujemy także projekty z zakresu sztuki miejskiej - takie jak murale - które w sposób trwały i estetyczny rewitalizują nieużytkowane lub zdegradowane powierzchnie elewacyjne, przyczyniając się do poprawy jakości wizualnej przestrzeni miejskiej. Działamy w poszanowaniu charakteru Miasta Gdańska, a także potrzeb jej mieszkańców, bowiem przestrzeń miejską traktujemy jako wspólne dobro. Jednocześnie zwracamy uwagę, że uchwały podejmowane na podstawie art. 16 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami mają charakter prewencyjno-konservatorski, a nie restytucyjny. Oznacza to, że mogą kształtować przyszłość danego obszaru, ale nie mogą ingerować w legalnie ukształtowane stany sprzed ich wejścia w życie. Nakładanie obowiązków dostosowawczych do nowej regulacji - w odniesieniu do szyldów i reklam istniejących przed jej uchwaleniem - byłoby sprzeczne z zasadą niedziałania prawa wstecz oraz naruszałoby konstytucyjną zasadę ochrony praw nabytych. Stanowisko to znajduje także wyraźne potwierdzenie w orzecznictwie sądów administracyjnych: „O ile w treści art. 16 ust. 2 u.o.z.o.z. ustawodawca upoważnił Radę Miasta Łodzi do wprowadzenia zakazów i ograniczeń, o których mowa w art. 17, to nie zawarł upoważnienia do nakładania żadnego rodzaju obowiązków czy nakazów. Jak już wyjaśnił Naczelny Sąd Administracyjny uchwałą o utworzeniu parku kulturowego nie może nakładać obowiązków. Tezę tę wypada postrzegać w kontekście tego, że park kulturowy jest formą ochrony zabytków o charakterze nie restytucyjnym, lecz konserwatorskim, czyli nastawioną na zachowanie pewnych wartości kulturowych, nie na ich odtworzenie czy przywrócenie, w szczególności w wyniku zobowiązania adresatów uchwały o jego utworzeniu do określonych działań. Z uchwały takiej bezspornie mogą jedynie wynikać dla tych adresatów takie obowiązki, które polegają na konieczności przestrzegania ustanowionych zakazów i ograniczeń (wyrok NSA z 8 maja 2018 r., II OSK 13571/17). Nałożenie obowiązków dostosowania się do rygorów uchwały nie znajduje oparcia w art. 16 ust. 2 u.o.z.o.z., a zatem nastąpiło bez delegacji ustawowej, co również należy uznać za istotne naruszenie prawa.” (wyrok WSA w Łodzi z 3 września 2020 r., II SA/Ld 727/18. W związku z powyższym apelujemy o uwzględnienie powyższych postulatów w dalszych pracach nad projektem uchwały krajobrazowej. Jednocześnie deklarujemy chęć współpracy z Miastem w tworzeniu stosownych regulacji, na całym etapie procesu legislacyjnego.	uznanie muralu reklamowego za odrębną, legalną formę ekspresji
179	opracowanie jednoznacznych definicji legalnych w uzgodnieniu z podmiotami z branży reklamowej, co pozwoliłoby na uniknięcie wątpliwości interpretacyjnych z korzyścią dla wszystkich zainteresowanych;	jako przedstawiciele branży reklamowej w pełni rozumiemy potrzebę uporządkowania przestrzeni miejskiej i eliminowania chaosu reklamowego. Jednocześnie podkreślamy, że reklama zewnętrzna jest legalną działalnością gospodarczą, generującą miejsca pracy, wpływy podatkowe oraz wspierającą rozwój lokalnego biznesu. Przedstawiciele i władze Miasta Gdańska powinni zatem uwzględnić interes lokalnych przedsiębiorców, co znalazło także wyraz w powszechnie znanym orzeczeniu Trybunału Konstytucyjnego z 12 grudnia 2023 r., P 20/19, oraz orzecznictwie sądowno-administracyjnym wydanym na jego podstawie. Wszelkie rozwiązania technologiczne dotychczas stosowane przez naszą Spółkę uwzględniają estetykę przestrzeni publicznej, ze szczególnym naciskiem na zachowanie ładu przestrzennego, integralności kompozycyjnej otoczenia oraz minimalizację ingerencji wizualnej. W ramach prowadzonych działań realizujemy także projekty z zakresu sztuki miejskiej - takie jak murale - które w sposób trwały i estetyczny rewitalizują nieużytkowane lub zdegradowane powierzchnie elewacyjne, przyczyniając się do poprawy jakości wizualnej przestrzeni miejskiej. Działamy w poszanowaniu charakteru Miasta Gdańska, a także potrzeb jej mieszkańców, bowiem przestrzeń miejską traktujemy jako wspólne dobro. Jednocześnie zwracamy uwagę, że uchwały podejmowane na podstawie art. 16 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami mają charakter prewencyjno-konservatorski, a nie restytucyjny. Oznacza to, że mogą kształtować przyszłość danego obszaru, ale nie mogą ingerować w legalnie ukształtowane stany sprzed ich wejścia w życie. Nakładanie obowiązków dostosowawczych do nowej regulacji - w odniesieniu do szyldów i reklam istniejących przed jej uchwaleniem - byłoby sprzeczne z zasadą niedziałania prawa wstecz oraz naruszałoby konstytucyjną zasadę ochrony praw nabytych. Stanowisko to znajduje także wyraźne potwierdzenie w orzecznictwie sądów administracyjnych: „O ile w treści art. 16 ust. 2 u.o.z.o.z. ustawodawca upoważnił Radę Miasta Łodzi do wprowadzenia zakazów i ograniczeń, o których mowa w art. 17, to nie zawarł upoważnienia do nakładania żadnego rodzaju obowiązków czy nakazów. Jak już wyjaśnił Naczelny Sąd Administracyjny uchwałą o utworzeniu parku kulturowego nie może nakładać obowiązków. Tezę tę wypada postrzegać w kontekście tego, że park kulturowy jest formą ochrony zabytków o charakterze nie restytucyjnym, lecz konserwatorskim, czyli nastawioną na zachowanie pewnych wartości kulturowych, nie na ich odtworzenie czy przywrócenie, w szczególności w wyniku zobowiązania adresatów uchwały o jego utworzeniu do określonych działań. Z uchwały takiej bezspornie mogą jedynie wynikać dla tych adresatów takie obowiązki, które polegają na konieczności przestrzegania ustanowionych zakazów i ograniczeń (wyrok NSA z 8 maja 2018 r., II OSK 13571/17). Nałożenie obowiązków dostosowania się do rygorów uchwały nie znajduje oparcia w art. 16 ust. 2 u.o.z.o.z., a zatem nastąpiło bez delegacji ustawowej, co również należy uznać za istotne naruszenie prawa.” (wyrok WSA w Łodzi z 3 września 2020 r., II SA/Ld 727/18. W związku z powyższym apelujemy o uwzględnienie powyższych postulatów w dalszych pracach nad projektem uchwały krajobrazowej. Jednocześnie deklarujemy chęć współpracy z Miastem w tworzeniu stosownych regulacji, na całym etapie procesu legislacyjnego.	opracowanie jednoznacznych definicji legalnych
180	umożliwienie korzystania z urządzeń emitujących światło przy zastosowaniu inteligentnych rozwiązań dla oświetlenia nośnika, m. in. automatycznego dostosowywania natężenia światła w zależności od pory dnia czy unikanie emitowania jaskrawych i dynamicznych animacji na nośnikach digitalowych w porze nocnej;	jako przedstawiciele branży reklamowej w pełni rozumiemy potrzebę uporządkowania przestrzeni miejskiej i eliminowania chaosu reklamowego. Jednocześnie podkreślamy, że reklama zewnętrzna jest legalną działalnością gospodarczą, generującą miejsca pracy, wpływy podatkowe oraz wspierającą rozwój lokalnego biznesu. Przedstawiciele i władze Miasta Gdańska powinni zatem uwzględnić interes lokalnych przedsiębiorców, co znalazło także wyraz w powszechnie znanym orzeczeniu Trybunału Konstytucyjnego z 12 grudnia 2023 r., P 20/19, oraz orzecznictwie sądowno-administracyjnym wydanym na jego podstawie. Wszelkie rozwiązania technologiczne dotychczas stosowane przez naszą Spółkę uwzględniają estetykę przestrzeni publicznej, ze szczególnym naciskiem na zachowanie ładu przestrzennego, integralności kompozycyjnej otoczenia oraz minimalizację ingerencji wizualnej. W ramach prowadzonych działań realizujemy także projekty z zakresu sztuki miejskiej - takie jak murale - które w sposób trwały i estetyczny rewitalizują nieużytkowane lub zdegradowane powierzchnie elewacyjne, przyczyniając się do poprawy jakości wizualnej przestrzeni miejskiej. Działamy w poszanowaniu charakteru Miasta Gdańska, a także potrzeb jej mieszkańców, bowiem przestrzeń miejską traktujemy jako wspólne dobro. Jednocześnie zwracamy uwagę, że uchwały podejmowane na podstawie art. 16 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami mają charakter prewencyjno-konservatorski, a nie restytucyjny. Oznacza to, że mogą kształtować przyszłość danego obszaru, ale nie mogą ingerować w legalnie ukształtowane stany sprzed ich wejścia w życie. Nakładanie obowiązków dostosowawczych do nowej regulacji - w odniesieniu do szyldów i reklam istniejących przed jej uchwaleniem - byłoby sprzeczne z zasadą niedziałania prawa wstecz oraz naruszałoby konstytucyjną zasadę ochrony praw nabytych. Stanowisko to znajduje także wyraźne potwierdzenie w orzecznictwie sądów administracyjnych: „O ile w treści art. 16 ust. 2 u.o.z.o.z. ustawodawca upoważnił Radę Miasta Łodzi do wprowadzenia zakazów i ograniczeń, o których mowa w art. 17, to nie zawarł upoważnienia do nakładania żadnego rodzaju obowiązków czy nakazów. Jak już wyjaśnił Naczelny Sąd Administracyjny uchwałą o utworzeniu parku kulturowego nie może nakładać obowiązków. Tezę tę wypada postrzegać w kontekście tego, że park kulturowy jest formą ochrony zabytków o charakterze nie restytucyjnym, lecz konserwatorskim, czyli nastawioną na zachowanie pewnych wartości kulturowych, nie na ich odtworzenie czy przywrócenie, w szczególności w wyniku zobowiązania adresatów uchwały o jego utworzeniu do określonych działań. Z uchwały takiej bezspornie mogą jedynie wynikać dla tych adresatów takie obowiązki, które polegają na konieczności przestrzegania ustanowionych zakazów i ograniczeń (wyrok NSA z 8 maja 2018 r., II OSK 13571/17). Nałożenie obowiązków dostosowania się do rygorów uchwały nie znajduje oparcia w art. 16 ust. 2 u.o.z.o.z., a zatem nastąpiło bez delegacji ustawowej, co również należy uznać za istotne naruszenie prawa.” (wyrok WSA w Łodzi z 3 września 2020 r., II SA/Ld 727/18. W związku z powyższym apelujemy o uwzględnienie powyższych postulatów w dalszych pracach nad projektem uchwały krajobrazowej. Jednocześnie deklarujemy chęć współpracy z Miastem w tworzeniu stosownych regulacji, na całym etapie procesu legislacyjnego.	umożliwienie korzystania z urządzeń emitujących światło
181	dopuszczenie korzystania z siatek z materiału mesh na elewacjach budynków , aby umożliwić estetyczne zabezpieczenie obiektów w trakcie prac remontowych oraz stworzyć możliwość czasowej ekspozycji treści reklamowych, które nie ingerują trwale w strukturę elewacji, zapewniają przepuszczalność światła i powietrza, a jednocześnie pełnią funkcję informacyjną lub promocyjną w sposób uporządkowany i bezpieczny dla przestrzeni publicznej;	jako przedstawiciele branży reklamowej w pełni rozumiemy potrzebę uporządkowania przestrzeni miejskiej i eliminowania chaosu reklamowego. Jednocześnie podkreślamy, że reklama zewnętrzna jest legalną działalnością gospodarczą, generującą miejsca pracy, wpływy podatkowe oraz wspierającą rozwój lokalnego biznesu. Przedstawiciele i władze Miasta Gdańska powinni zatem uwzględnić interes lokalnych przedsiębiorców, co znalazło także wyraz w powszechnie znanym orzeczeniu Trybunału Konstytucyjnego z 12 grudnia 2023 r., P 20/19, oraz orzecznictwie sądowno-administracyjnym wydanym na jego podstawie. Wszelkie rozwiązania technologiczne dotychczas stosowane przez naszą Spółkę uwzględniają estetykę przestrzeni publicznej, ze szczególnym naciskiem na zachowanie ładu przestrzennego, integralności kompozycyjnej otoczenia oraz minimalizację ingerencji wizualnej. W ramach prowadzonych działań realizujemy także projekty z zakresu sztuki miejskiej - takie jak murale - które w sposób trwały i estetyczny rewitalizują nieużytkowane lub zdegradowane powierzchnie elewacyjne, przyczyniając się do poprawy jakości wizualnej przestrzeni miejskiej. Działamy w poszanowaniu charakteru Miasta Gdańska, a także potrzeb jej mieszkańców, bowiem przestrzeń miejską traktujemy jako wspólne dobro. Jednocześnie zwracamy uwagę, że uchwały podejmowane na podstawie art. 16 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami mają charakter prewencyjno-konservatorski, a nie restytucyjny. Oznacza to, że mogą kształtować przyszłość danego obszaru, ale nie mogą ingerować w legalnie ukształtowane stany sprzed ich wejścia w życie. Nakładanie obowiązków dostosowawczych do nowej regulacji - w odniesieniu do szyldów i reklam istniejących przed jej uchwaleniem - byłoby sprzeczne z zasadą niedziałania prawa wstecz oraz naruszałoby konstytucyjną zasadę ochrony praw nabytych. Stanowisko to znajduje także wyraźne potwierdzenie w orzecznictwie sądów administracyjnych: „O ile w treści art. 16 ust. 2 u.o.z.o.z. ustawodawca upoważnił Radę Miasta Łodzi do wprowadzenia zakazów i ograniczeń, o których mowa w art. 17, to nie zawarł upoważnienia do nakładania żadnego rodzaju obowiązków czy nakazów. Jak już wyjaśnił Naczelny Sąd Administracyjny uchwałą o utworzeniu parku kulturowego nie może nakładać obowiązków. Tezę tę wypada postrzegać w kontekście tego, że park kulturowy jest formą ochrony zabytków o charakterze nie restytucyjnym, lecz konserwatorskim, czyli nastawioną na zachowanie pewnych wartości kulturowych, nie na ich odtworzenie czy przywrócenie, w szczególności w wyniku zobowiązania adresatów uchwały o jego utworzeniu do określonych działań. Z uchwały takiej bezspornie mogą jedynie wynikać dla tych adresatów takie obowiązki, które polegają na konieczności przestrzegania ustanowionych zakazów i ograniczeń (wyrok NSA z 8 maja 2018 r., II OSK 13571/17). Nałożenie obowiązków dostosowania się do rygorów uchwały nie znajduje oparcia w art. 16 ust. 2 u.o.z.o.z., a zatem nastąpiło bez delegacji ustawowej, co również należy uznać za istotne naruszenie prawa.” (wyrok WSA w Łodzi z 3 września 2020 r., II SA/Ld 727/18. W związku z powyższym apelujemy o uwzględnienie powyższych postulatów w dalszych pracach nad projektem uchwały krajobrazowej. Jednocześnie deklarujemy chęć współpracy z Miastem w tworzeniu stosownych regulacji, na całym etapie procesu legislacyjnego.	dopuszczenie korzystania z siatek z materiału mesh na elewacjach budynków,

Załącznik nr 1 do raportu z konsultacji społecznych w sprawie projektu uchwały o utworzeniu Parku Kulturowego Głównie Miasto - Zestawienie wniosków zgłoszonych w ramach konsultacji społecznych.

lp	Treść Wniosku	Uzasadnienie Wniosku	Strzeszczenie Wniosku
182	wprowadzenie możliwości stosowania szyldów o odpowiedniej widoczności odróżnialności od otoczenia, ułatwiających identyfikację danego przedsiębiorstwa czy działalności,	Jako przedstawiciele branży reklamowej w pełni rozumiemy potrzebę uporządkowania przestrzeni miejskiej i eliminowania chaosu reklamowego. Jednocześnie podkreślamy, że reklama zewnętrzna jest legalną działalnością gospodarczą, generującą miejsca pracy, wpływy podatkowe oraz wspierającą rozwój lokalnego biznesu. Przedstawiciele i władze Miasta Gdańska powinni zatem uwzględnić interes lokalnych przedsiębiorców, co znalazło także wyraz w powszechnie znanym orzeczeniu Trybunału Konstytucyjnego z 12 grudnia 2023 r., P 20/19, oraz orzecznictwie sądowno-administracyjnym wydanym na jego podstawie. Wszelkie rozwiązania technologiczne dotychczas stosowane przez naszą Spółkę uwzględniają estetykę przestrzeni publicznej, ze szczególnym naciskiem na zachowanie ładu przestrzennego, integralności kompozycyjnej otoczenia oraz minimalizację ingerencji wizualnej. W ramach prowadzonych działań realizujemy także projekty z zakresu sztuki miejskiej - takie jak murale - które w sposób trwały i estetyczny rewitalizują nieużytkowane lub zdegradowane powierzchnie elewacyjne, przyczyniając się do poprawy jakości wizualnej przestrzeni miejskiej. Działamy w poszanowaniu charakteru Miasta Gdańska, a także potrzeb jej mieszkańców, bowiem przestrzeń miejską traktujemy jako wspólne dobro. Jednocześnie zwracamy uwagę, że uchwały podejmowane na podstawie art. 16 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami mają charakter prewencyjno-konserwatorski, a nie restytucyjny. Oznacza to, że mogą kształtować przyszłość danego obszaru, ale nie mogą ingerować w legalnie ukształtowane stany sprzed ich wejścia w życie. Nakładanie obowiązków dostosowawczych do nowej regulacji - w odniesieniu do szyldów i reklam istniejących przed jej uchwaleniem - byłoby sprzeczne z zasadą niedziałania prawa wstecz oraz naruszałoby konstytucyjną zasadę ochrony praw nabytych. Stanowisko to znajduje także wyraźne potwierdzenie w orzecznictwie sądów administracyjnych: „O ile w treści art. 16 ust. 2 u.o.o.z. ustawodawca upoważnił Radę Miasta Łodzi do wprowadzenia zakazów i ograniczeń, o których mowa w art. 17, to nie zawarł upoważnienia do nakładania żadnego rodzaju obowiązków czy nakazów. Jak już wyjaśnił Naczelny Sąd Administracyjny uchwała o utworzeniu parku kulturowego nie może nakładać obowiązków. Tezę tę wypada postrzegać w kontekście tego, że park kulturowy jest formą ochrony zabytków o charakterze nie restytucyjnym, lecz konserwatorskim, czyli nastawioną na zachowanie pewnych wartości kulturowych, nie na ich odtworzenie czy przywrócenie, w szczególności w wyniku zobowiązania adresatów uchwały o jego utworzeniu do określonych działań. Z uchwały takiej bezspornie mogą jedynie wynikać dla tych adresatów takie obowiązki, które polegają na konieczności przestrzegania ustanowionych zakazów i ograniczeń (wyrok NSA z 8 maja 2018 r., II OSK 13571/17). Nakładanie obowiązków dostosowania się do rygorów uchwały nie znajduje oparcia w art. 16 ust. 2 u.o.o.z., a zatem nastąpiło bez delegacji ustawowej, co również należy uznać za istotne naruszenie prawa.” (wyrok WSA w Łodzi z 3 września 2020 r., II SA/Ld 727/18. W związku z powyższym apelujemy o uwzględnienie powyższych postulatów w dalszych pracach nad projektem uchwały krajobrazowej. Jednocześnie deklarujemy chęć współpracy z Miastem w tworzeniu stosownych regulacji, na całym etapie procesu legislacyjnego.	wprowadzenie możliwości stosowania szyldów
183	uwzględnienie metropolitalnego charakteru nośników digitalowych, które unowocześniają wspólną przestrzeń miejską.	Jako przedstawiciele branży reklamowej w pełni rozumiemy potrzebę uporządkowania przestrzeni miejskiej i eliminowania chaosu reklamowego. Jednocześnie podkreślamy, że reklama zewnętrzna jest legalną działalnością gospodarczą, generującą miejsca pracy, wpływy podatkowe oraz wspierającą rozwój lokalnego biznesu. Przedstawiciele i władze Miasta Gdańska powinni zatem uwzględnić interes lokalnych przedsiębiorców, co znalazło także wyraz w powszechnie znanym orzeczeniu Trybunału Konstytucyjnego z 12 grudnia 2023 r., P 20/19, oraz orzecznictwie sądowno-administracyjnym wydanym na jego podstawie. Wszelkie rozwiązania technologiczne dotychczas stosowane przez naszą Spółkę uwzględniają estetykę przestrzeni publicznej, ze szczególnym naciskiem na zachowanie ładu przestrzennego, integralności kompozycyjnej otoczenia oraz minimalizację ingerencji wizualnej. W ramach prowadzonych działań realizujemy także projekty z zakresu sztuki miejskiej - takie jak murale - które w sposób trwały i estetyczny rewitalizują nieużytkowane lub zdegradowane powierzchnie elewacyjne, przyczyniając się do poprawy jakości wizualnej przestrzeni miejskiej. Działamy w poszanowaniu charakteru Miasta Gdańska, a także potrzeb jej mieszkańców, bowiem przestrzeń miejską traktujemy jako wspólne dobro. Jednocześnie zwracamy uwagę, że uchwały podejmowane na podstawie art. 16 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami mają charakter prewencyjno-konserwatorski, a nie restytucyjny. Oznacza to, że mogą kształtować przyszłość danego obszaru, ale nie mogą ingerować w legalnie ukształtowane stany sprzed ich wejścia w życie. Nakładanie obowiązków dostosowawczych do nowej regulacji - w odniesieniu do szyldów i reklam istniejących przed jej uchwaleniem - byłoby sprzeczne z zasadą niedziałania prawa wstecz oraz naruszałoby konstytucyjną zasadę ochrony praw nabytych. Stanowisko to znajduje także wyraźne potwierdzenie w orzecznictwie sądów administracyjnych: „O ile w treści art. 16 ust. 2 u.o.o.z. ustawodawca upoważnił Radę Miasta Łodzi do wprowadzenia zakazów i ograniczeń, o których mowa w art. 17, to nie zawarł upoważnienia do nakładania żadnego rodzaju obowiązków czy nakazów. Jak już wyjaśnił Naczelny Sąd Administracyjny uchwała o utworzeniu parku kulturowego nie może nakładać obowiązków. Tezę tę wypada postrzegać w kontekście tego, że park kulturowy jest formą ochrony zabytków o charakterze nie restytucyjnym, lecz konserwatorskim, czyli nastawioną na zachowanie pewnych wartości kulturowych, nie na ich odtworzenie czy przywrócenie, w szczególności w wyniku zobowiązania adresatów uchwały o jego utworzeniu do określonych działań. Z uchwały takiej bezspornie mogą jedynie wynikać dla tych adresatów takie obowiązki, które polegają na konieczności przestrzegania ustanowionych zakazów i ograniczeń (wyrok NSA z 8 maja 2018 r., II OSK 13571/17). Nakładanie obowiązków dostosowania się do rygorów uchwały nie znajduje oparcia w art. 16 ust. 2 u.o.o.z., a zatem nastąpiło bez delegacji ustawowej, co również należy uznać za istotne naruszenie prawa.” (wyrok WSA w Łodzi z 3 września 2020 r., II SA/Ld 727/18. W związku z powyższym apelujemy o uwzględnienie powyższych postulatów w dalszych pracach nad projektem uchwały krajobrazowej. Jednocześnie deklarujemy chęć współpracy z Miastem w tworzeniu stosownych regulacji, na całym etapie procesu legislacyjnego.	uwzględnienie metropolitalnego charakteru nośników digitalowych,
184	Zakres ochrony A.□Przeprowadzić i przedstawić w planie ochrony parkukulturowego waloryzację zabudowy mieszkaniowej Głównego Miasta (nie objętej ochroną indywidualnymi wpisami do rejestru) z uwzględnieniem grup budynków (fasad): kategoria I – w zachowanych formach historycznych sprzed 1945 r. lub będących wynikiem rekonstrukcji; kategoria II – architektura dopełniająca o wysokich wartościach artystycznych (detal historyczny, lub będący wynikiem odbudowy do lat 60. XX w.); kategoria III – architektura tlaurbanistycznego (o detalu uproszczonym lub jego braku, uzupełniający pierzeje zgodnie z planami odbudowy realizowanymi do lat 60. XX w.); kategoria IV – architektura odmienna odróżniająca się od założeń odbudowy Głównego Miasta.	Na terenie Głównego Miasta znajduje się kilkadziesiąt obiektów wpisanych do rejestru zabytków powstałych w minionych epokach, a sam układ przestrzenny stanowi część chronionego układu urbanistycznego Gdańska w granicach XVII-wiecznych fortyfikacji (wpis do rejestru i pomnik historii). Sam zespół zabudowy Głównego Miasta należy zdefiniować i traktować jako znakomity i unikatowy przykład dzielnicy mieszkaniowej z połowy XX wieku, zrealizowanej zgodnie z ideami osiedli modernistycznych w formach historycznych i historyzujących. Podstawowym walorem odbudowanego Głównego Miasta, będącym wynikiem kompromisu pomiędzy podejściem historyczno-konserwatorskim a urbanistyczno-funkcjonalnym, jest stworzenie i utrzymanie założeń osiedla mieszkalnego z pełnym układem funkcjonalnym i dostosowanie go do potrzeb odbudowy centrum historycznego miasta. Połączenie tych celów jest unikatowe w skali Polski daleko wykracza poza założenia stawiane innym odbudową z warszawską Starówką na czele. W związku z tym park kulturowy powinien w pierwszej kolejności uzupełnić istniejące regulacje wynikające z dotychczasowych form ochrony (rejestru i pomnika historii, zapisów MPZP) dotyczących bezpośrednio kwestii krajobrazu kulturowego i miejscowej tradycji budowlanej wprost wynika z określonych w ustawie celów powoływania parków kulturowych.	Przeprowadzić i przedstawić w planie ochrony parkukulturowego waloryzację zabudowy mieszkaniowej Głównego Miasta (nie objętej ochroną indywidualnymi wpisami do rejestru) z uwzględnieniem grup budynków (fasad):
185	Zakres ochrony B.Obrać ochroną konserwatorską architektoniczne i plastyczne osiągnięcia z okresu odbudowy tzn. budynki z kategorii I-III (wskazane w waloryzacji) w zakresie: kolorystyki, detalu architektonicznego, stolarki okiennej i drzwiowej, elementów rzemiosła kowskiego, kamieniarskiego, tynkarskiego (sgraffito, sztuczny kamień) itd.	Na terenie Głównego Miasta znajduje się kilkadziesiąt obiektów wpisanych do rejestru zabytków powstałych w minionych epokach, a sam układ przestrzenny stanowi część chronionego układu urbanistycznego Gdańska w granicach XVII-wiecznych fortyfikacji (wpis do rejestru i pomnik historii). Sam zespół zabudowy Głównego Miasta należy zdefiniować i traktować jako znakomity i unikatowy przykład dzielnicy mieszkaniowej z połowy XX wieku, zrealizowanej zgodnie z ideami osiedli modernistycznych w formach historycznych i historyzujących. Podstawowym walorem odbudowanego Głównego Miasta, będącym wynikiem kompromisu pomiędzy podejściem historyczno-konserwatorskim a urbanistyczno-funkcjonalnym, jest stworzenie i utrzymanie założeń osiedla mieszkalnego z pełnym układem funkcjonalnym i dostosowanie go do potrzeb odbudowy centrum historycznego miasta. Połączenie tych celów jest unikatowe w skali Polski daleko wykracza poza założenia stawiane innym odbudową z warszawską Starówką na czele. W związku z tym park kulturowy powinien w pierwszej kolejności uzupełnić istniejące regulacje wynikające z dotychczasowych form ochrony (rejestru i pomnika historii, zapisów MPZP) dotyczących bezpośrednio kwestii krajobrazu kulturowego i miejscowej tradycji budowlanej wprost wynika z określonych w ustawie celów powoływania parków kulturowych.	Objąć ochroną konserwatorską architektoniczne i plastyczne osiągnięcia z okresu odbudowy tzn. budynki z kategorii I-III (wskazane w waloryzacji) w zakresie: kolorystyki, detalu architektonicznego, stolarki okiennej i drzwiowej, elementów rzemiosła kowskiego, kamieniarskiego, tynkarskiego (sgraffito, sztuczny kamień) itd.
186	Zakres ochrony C. Objąć ochroną elementy, a nawet relikty małej architektury (ogrodzenia, kraty, lampy, szyldy itd.) powstałe w okresie od 1945 r. aż po lata 60. XX w.o wskazanych walorach artystycznych.	Na terenie Głównego Miasta znajduje się kilkadziesiąt obiektów wpisanych do rejestru zabytków powstałych w minionych epokach, a sam układ przestrzenny stanowi część chronionego układu urbanistycznego Gdańska w granicach XVII-wiecznych fortyfikacji (wpis do rejestru i pomnik historii). Sam zespół zabudowy Głównego Miasta należy zdefiniować i traktować jako znakomity i unikatowy przykład dzielnicy mieszkaniowej z połowy XX wieku, zrealizowanej zgodnie z ideami osiedli modernistycznych w formach historycznych i historyzujących. Podstawowym walorem odbudowanego Głównego Miasta, będącym wynikiem kompromisu pomiędzy podejściem historyczno-konserwatorskim a urbanistyczno-funkcjonalnym, jest stworzenie i utrzymanie założeń osiedla mieszkalnego z pełnym układem funkcjonalnym i dostosowanie go do potrzeb odbudowy centrum historycznego miasta. Połączenie tych celów jest unikatowe w skali Polski daleko wykracza poza założenia stawiane innym odbudową z warszawską Starówką na czele. W związku z tym park kulturowy powinien w pierwszej kolejności uzupełnić istniejące regulacje wynikające z dotychczasowych form ochrony (rejestru i pomnika historii, zapisów MPZP) dotyczących bezpośrednio kwestii krajobrazu kulturowego i miejscowej tradycji budowlanej wprost wynika z określonych w ustawie celów powoływania parków kulturowych.	Objąć ochroną elementy, a nawet relikty małej architektury (ogrodzenia, kraty, lampy, szyldy itd.) powstałe w okresie od 1945 r. aż po lata 60. XX w.o wskazanych walorach artystycznych.
187	Zakres ochrony D.Obrać ochroną historyczne nawierzchnie i elementy zagospodarowania historycznych ulic (płyty kamienne, bruki i krawężniki historyczne, rynsztoki, wyprofilowanie poprzeczne ulic, przedproża i ich elementy). Nowe elementy zagospodarowania ulic powinny być utrzymane w charakterze rozwiązań historycznych, podtrzymujących spójny charakter całego zespołu.	Na terenie Głównego Miasta znajduje się kilkadziesiąt obiektów wpisanych do rejestru zabytków powstałych w minionych epokach, a sam układ przestrzenny stanowi część chronionego układu urbanistycznego Gdańska w granicach XVII-wiecznych fortyfikacji (wpis do rejestru i pomnik historii). Sam zespół zabudowy Głównego Miasta należy zdefiniować i traktować jako znakomity i unikatowy przykład dzielnicy mieszkaniowej z połowy XX wieku, zrealizowanej zgodnie z ideami osiedli modernistycznych w formach historycznych i historyzujących. Podstawowym walorem odbudowanego Głównego Miasta, będącym wynikiem kompromisu pomiędzy podejściem historyczno-konserwatorskim a urbanistyczno-funkcjonalnym, jest stworzenie i utrzymanie założeń osiedla mieszkalnego z pełnym układem funkcjonalnym i dostosowanie go do potrzeb odbudowy centrum historycznego miasta. Połączenie tych celów jest unikatowe w skali Polski daleko wykracza poza założenia stawiane innym odbudową z warszawską Starówką na czele. W związku z tym park kulturowy powinien w pierwszej kolejności uzupełnić istniejące regulacje wynikające z dotychczasowych form ochrony (rejestru i pomnika historii, zapisów MPZP) dotyczących bezpośrednio kwestii krajobrazu kulturowego i miejscowej tradycji budowlanej wprost wynika z określonych w ustawie celów powoływania parków kulturowych.	Objąć ochroną historyczne nawierzchnie i elementy zagospodarowania historycznych ulic
188	Zakres ochrony E. Objąć ochroną modernistyczne wartości urbanistyczne odbudowy Głównego Miasta kształtowane do lat 60. XX w.w zakresie lokalizacji skwerów, parków i zielenców, ze szczególnym uwzględnieniemprzedpola murów obronnychGłównego Miasta oraz nieodbudowanego kwartału między ulicami: Szeroką, Świętojańską, Groblą II i Szklary, który przeznaczono na zieleni miejską.	Na terenie Głównego Miasta znajduje się kilkadziesiąt obiektów wpisanych do rejestru zabytków powstałych w minionych epokach, a sam układ przestrzenny stanowi część chronionego układu urbanistycznego Gdańska w granicach XVII-wiecznych fortyfikacji (wpis do rejestru i pomnik historii). Sam zespół zabudowy Głównego Miasta należy zdefiniować i traktować jako znakomity i unikatowy przykład dzielnicy mieszkaniowej z połowy XX wieku, zrealizowanej zgodnie z ideami osiedli modernistycznych w formach historycznych i historyzujących. Podstawowym walorem odbudowanego Głównego Miasta, będącym wynikiem kompromisu pomiędzy podejściem historyczno-konserwatorskim a urbanistyczno-funkcjonalnym, jest stworzenie i utrzymanie założeń osiedla mieszkalnego z pełnym układem funkcjonalnym i dostosowanie go do potrzeb odbudowy centrum historycznego miasta. Połączenie tych celów jest unikatowe w skali Polski daleko wykracza poza założenia stawiane innym odbudową z warszawską Starówką na czele. W związku z tym park kulturowy powinien w pierwszej kolejności uzupełnić istniejące regulacje wynikające z dotychczasowych form ochrony (rejestru i pomnika historii, zapisów MPZP) dotyczących bezpośrednio kwestii krajobrazu kulturowego i miejscowej tradycji budowlanej wprost wynika z określonych w ustawie celów powoływania parków kulturowych.	Objąć ochroną modernistyczne wartości urbanistyczne odbudowy Głównego Miasta kształtowane do lat 60. XX w.w zakresie lokalizacji skwerów, parków i zielenców, ze szczególnym uwzględnieniemprzedpola murów obronnychGłównego Miasta oraz nieodbudowanego kwartału między ulicami: Szeroką, Świętojańską, Groblą II i Szklary, który przeznaczono na zieleni miejską.

Załącznik nr 1 do raportu z konsultacji społecznych w sprawie projektu uchwały o utworzeniu Parku Kulturowego Głównie Miasto - Zestawienie wniosków zgłoszonych w ramach konsultacji społecznych.

lp	Treść Wniosku	Uzasadnienie Wniosku	Strzeszczenie Wniosku
189	Zakres ochrony F.Brzy kształtowaniu nowej zabudowy i przekształceniach budynków istniejących zakwalifikowanych do kategorii IV (podpunkt A) uwzględnić należy charakter, parametry i wartości odbudowy powojennej w kontekście historycznego charakteru Głównego Miasta poprzez: I – zachowanie osi widokowych na obiekty historyczne wyeksponowane po 1945 r. poprzez nieodtwarzanie przylegającej zabudowy (Kościół Wniebowzięcia NMP, Kaplica Królewska); II – zachowania hierarchii zabudowy (kamienicefrontowej, budowane przy ulicach prostopadłych do Motławy zawsze muszą być dominujacena dbudynkami („oficynami”) położonymi w głębi działek i przy wąskich ulicach równoległych do Motławy); III – dopuszczania jedynie kolorystyk i materiałów historycznych w kształtowaniu elewacji w obrębie Głównego Miasta; IV – realizowanie nowych inwestycji powinno być zawsze poprzedzone studium krajobrazowym uwzględniającym realizację budynku „w pierzei” ulicy oraz w sylwecie Głównego Miasta.	Na terenie Głównego Miasta znajduje się kilkadziesiąt obiektów wpisanych do rejestru zabytków powstałych w minionych epokach, a sam układ przestrzenny stanowi część chronionego układu urbanistycznego Gdańska w granicach XVII-wiecznych fortyfikacji (wpis do rejestru i pomnik historii). Sam zespół zabudowy Głównego Miasta należy zdefiniować i traktować jako znakomity i unikatowy przykład dzielnicy mieszkaniowej z połowy XX wieku,realizowanej zgodnie z ideami osiedli modernistycznych i historyzujących. Podstawowym walorem odbudowanego Głównego Miasta, będącym wynikiem kompromisu pomiędzy podejściem historyczno-konserwatorskim a urbanistyczno-funkcjonalnym, jest stworzenie i utrzymanie założenia osiedla mieszkalnego z pełnym układem funkcjonalnym i dostosowanie go do potrzeb odbudowy centrum historycznego miasta. Połączenie tych celów jest unikatowe w skali Polski daleko wykracza poza założenia stawiane innym odbudową z warszawską Starówką na czele. W związku z tym park kulturowy powinien w pierwszej kolejności uzupełnić istniejące regulacje wynikające z dotychczasowych formochrony (rejestru i pomnika historii, zapisów MPZP) dotyczących bezpośrednio kwestii krajobrazu kulturowego i miejscowej tradycji budowlanej wprost wynika z określonych w ustawie celów powoływania parków kulturowych.	Zakres ochrony dotyczy kształtowania nowej zabudowy i przekształceń budynków kategorii IV w Głównym Mieście. Wymagania obejmują: Zachowanie osi widokowych na historyczne obiekty (np. Kościół NMP, Kaplica Królewska) – bez odtwarzania przyległej zabudowy. Hierarchia zabudowy – kamienice frontowe przy ulicach prostopadłych do Motławy muszą dominować nad oficynami w głębi działek. Historyczna kolorystyka i materiały w elewacjach. Studium krajobrazowe przed każdą nową inwestycją, uwzględniające pierzeję ulicy i sylwetę Głównego Miasta.
190	Zakres ochrony G.Ż uwagi na formułowane uwagi dotyczące ochrony krajobrazu kulturowego poprzez ochronę zabudowy będącej efektem odbudowy, sugerujemy realizację oznaczania zakazów i ograniczeń poprzez uwzględnienie w planach ochrony rozwinąć pierzei ulic – analogicznie do projektów wedle których miasto było odbudowywane. Oznacza to, że dla każdej z ulic (a przynajmniej tych najważniejszych), przygotowywane będzie rozwiniecie z opisem danej fasady (lub pustej działki), waloryzacją i określeniem chronionej kolorystyki czy detalu (ilustracja pogładowa poniżej).	Na terenie Głównego Miasta znajduje się kilkadziesiąt obiektów wpisanych do rejestru zabytków powstałych w minionych epokach, a sam układ przestrzenny stanowi część chronionego układu urbanistycznego Gdańska w granicach XVII-wiecznych fortyfikacji (wpis do rejestru i pomnik historii). Sam zespół zabudowy Głównego Miasta należy zdefiniować i traktować jako znakomity i unikatowy przykład dzielnicy mieszkaniowej z połowy XX wieku,realizowanej zgodnie z ideami osiedli modernistycznych w formach historycznych i historyzujących. Podstawowym walorem odbudowanego Głównego Miasta, będącym wynikiem kompromisu pomiędzy podejściem historyczno-konserwatorskim a urbanistyczno-funkcjonalnym, jest stworzenie i utrzymanie założenia osiedla mieszkalnego z pełnym układem funkcjonalnym i dostosowanie go do potrzeb odbudowy centrum historycznego miasta. Połączenie tych celów jest unikatowe w skali Polski daleko wykracza poza założenia stawiane innym odbudową z warszawską Starówką na czele. W związku z tym park kulturowy powinien w pierwszej kolejności uzupełnić istniejące regulacje wynikające z dotychczasowych formochrony (rejestru i pomnika historii, zapisów MPZP) dotyczących bezpośrednio kwestii krajobrazu kulturowego i miejscowej tradycji budowlanej wprost wynika z określonych w ustawie celów powoływania parków kulturowych.	Z uwagi na formułowane uwagi dotyczące ochrony krajobrazu kulturowego poprzez ochronę zabudowy będącej efektem odbudowy, sugerujemy realizację oznaczania zakazów i ograniczeń poprzez uwzględnienie w planach ochrony rozwinąć pierzei ulic
191	Granice parku kulturowego i podział na strefy A.Wnioskujemy o objęcie granicami parku kulturowegorejonuulic: Czopowej, Ryckskiej, Sukienniczej i Karpij.	Historycznie obszar Zamczyska po 1454 r. dołączony był pod jurysdykcję rady Głównego Miasta, a więc z nim jest związany. Wskutek braku zniszczeń II wojny światowej i okresu bezpośrednio po odbudowie, znajduje się tam obecnie najcenniejszy zespół zachowanych domów, spichlerzy i magazynów z XVIII i 1 poł. XIX w. Uzasadnia to włączenie tego cennego obszaru, który jest jednocześnie i będzie miejscem wzmocnionych inwestycji, w granice parku kulturowego.	Wnioskujemy o objęcie granicami parku kulturowegorejonuulic: Czopowej, Ryckskiej, Sukienniczej i Karpij.
192	Granice parku kulturowego i podział na strefy B.Ż uwagi na znaczenie ekspozycyjne przedpola murów obronnych Głównego Miasta wnioskujemy o doprecyzowanie granicy parku kulturowego na pierzejach zewnętrznych tj. północnej dla Podwała Staromiejskiego i Targu Drzewnego oraz południowej dla Podwała Przedmiejskiego.	Historycznie obszar Zamczyska po 1454 r. dołączony był pod jurysdykcję rady Głównego Miasta, a więc z nim jest związany. Wskutek braku zniszczeń II wojny światowej i okresu bezpośrednio po odbudowie, znajduje się tam obecnie najcenniejszy zespół zachowanych domów, spichlerzy i magazynów z XVIII i 1 poł. XIX w. Uzasadnia to włączenie tego cennego obszaru, który jest jednocześnie i będzie miejscem wzmocnionych inwestycji, w granice parku kulturowego.	doprecyzowanie granicy parku kulturowego na pierzejach zewnętrznych tj. północnej dla Podwała Staromiejskiego i Targu Drzewnego oraz południowej dla Podwała Przedmiejskiego
193	Granice parku kulturowego i podział na strefy C.Bonieważ szereg uwag powyżej dotyczy obszaru Głównego Miasta i Zamczyska wnosiśmy o podzielenie obszaru parku kulturowego na trzy strefy mające różny zakres ochrony konserwatorskiej tzn. 1. Głównego Miasta zprzedpolem murów obronnych, Zamczyskiem i obszarem rzeki Motława; 2. Północnego cypla Wyspy Spichrzów; 3. Szafarni i kanału Nowej Motławy	Historycznie obszar Zamczyska po 1454 r. dołączony był pod jurysdykcję rady Głównego Miasta, a więc z nim jest związany. Wskutek braku zniszczeń II wojny światowej i okresu bezpośrednio po odbudowie, znajduje się tam obecnie najcenniejszy zespół zachowanych domów, spichlerzy i magazynów z XVIII i 1 poł. XIX w. Uzasadnia to włączenie tego cennego obszaru, który jest jednocześnie i będzie miejscem wzmocnionych inwestycji, w granice parku kulturowego.	Wnosimy o podzielenie obszaru parku kulturowego na trzy strefy mające różny zakres ochrony konserwatorskiej
194	Struktura dokumentu A. We wstępie należy zdefiniować wartości krajobrazu kulturowego w granicach parku kulturowego, który podlega ochronie konserwatorskiej niezdefiniowanej dotychczas w istniejących formach ochrony (tj. rejestrze zabytków, pomniku historii i strefach ochrony konserwatorskiej zdefiniowanych w MPZP).	W związku z tym, że park kulturowy jest formą ochrony zabytku w skali przestrzennej (krajobrazu urbanistycznego miasta historycznego i zabytków oraz form przyrody budujących ten krajobraz), uważamy za celowe dokonanie zmiany struktury dokumentu w sposób zgodny z zasadami poprawnej legislacji i logiki.	We wstępie należy zdefiniować wartości krajobrazu kulturowego w granicach parku kulturowego, który podlega ochronie konserwatorskiej niezdefiniowanej dotychczas w istniejących formach ochrony (tj. rejestrze zabytków, pomniku historii i strefach ochrony konserwatorskiej zdefiniowanych w MPZP).
195	Struktura dokumentu B.W dokumencie wpięrow powinny być zdefiniowane ograniczenia o charakterze przestrzennym (urbanistycznym), w tym odniesienie do planu ochrony, w tym rozwinąć pierzei i waloryzacji zabudowy (kategorie I-IV).	W związku z tym, że park kulturowy jest formą ochrony zabytku w skali przestrzennej (krajobrazu urbanistycznego miasta historycznego i zabytków oraz form przyrody budujących ten krajobraz), uważamy za celowe dokonanie zmiany struktury dokumentu w sposób zgodny z zasadami poprawnej legislacji i logiki.	W dokumencie wpięrow powinny być zdefiniowane ograniczenia o charakterze przestrzennym (urbanistycznym), w tym odniesienie do planu ochrony, w tym rozwinąć pierzei i waloryzacji zabudowy (kategorie I-IV).
196	Struktura dokumentu C. Zakres ochrony architektury (dopuszczalna kolorystyka, stosowane materiały) i elementów małej architektury powinny wynikać bezpośrednio z uwarunkowań przestrzennych tj. w planie ochrony powinny znajdować się katalogi takie jak: zalecana paleta kolorów (rozwiązanie powszechnie występujące w strefach ochrony konserwatorskiej w Europie Zachodniej) i materiałów, inwentarz obiektów małej architektury podlegającej ochronie (wraz z mapą).	W związku z tym, że park kulturowy jest formą ochrony zabytku w skali przestrzennej (krajobrazu urbanistycznego miasta historycznego i zabytków oraz form przyrody budujących ten krajobraz), uważamy za celowe dokonanie zmiany struktury dokumentu w sposób zgodny z zasadami poprawnej legislacji i logiki.	Zakres ochrony architektury (dopuszczalna kolorystyka, stosowane materiały) i elementów małej architektury powinny wynikać bezpośrednio z uwarunkowań przestrzennych tj. w planie ochrony powinny znajdować się katalogi takie jak: zalecana paleta kolorów (rozwiązanie powszechnie występujące w strefach ochrony konserwatorskiej w Europie Zachodniej) i materiałów; inwentarz obiektów małej architektury podlegającej ochronie (wraz z mapą).
197	Struktura dokumentu D.Dopiero w dalszej części powinny się znajdować regulacje i uwagi dotyczące zmiennych i tymczasowych działalności np. organizacji handlu, gastronomii, tymczasowego zagospodarowania ulic itd. Ponieważ uwarunkowania te dotyczą sposobu użytkowania zabytku i w mniejszym – niż kwestie urbanistyczno-architektoniczne – stopniu wpływają na zakres ochrony krajobrazu kulturowego (tzn. realizacji ustawowego celu powołania parku kulturowego).	W związku z tym, że park kulturowy jest formą ochrony zabytku w skali przestrzennej (krajobrazu urbanistycznego miasta historycznego i zabytków oraz form przyrody budujących ten krajobraz), uważamy za celowe dokonanie zmiany struktury dokumentu w sposób zgodny z zasadami poprawnej legislacji i logiki.	Dopiero w dalszej części powinny się znajdować regulacje i uwagi dotyczące zmiennych i tymczasowych działalności np. organizacji handlu, gastronomii, tymczasowego zagospodarowania ulic itd. Ponieważ uwarunkowania te dotyczą sposobu użytkowania zabytku i w mniejszym – niż kwestie urbanistyczno-architektoniczne – stopniu wpływają na zakres ochrony krajobrazu kulturowego (tzn. realizacji ustawowego celu powołania parku kulturowego).

Załącznik nr 1 do raportu z konsultacji społecznych w sprawie projektu uchwały o utworzeniu Parku Kulturowego Główne Miasto - Zestawienie wniosków zgłoszonych w ramach konsultacji społecznych.

lp	Treść Wniosku	Uzasadnienie Wniosku	Strzeszczenie Wniosku
198	Uwagi dodatkowe Zwracamy jednocześnie uwagę, że ustanowienie parku kulturowego daje możliwości uregulowania takich kwestii, które są istotne z punktu widzenia funkcjonowania i rozwoju miasta np. najem krótkoterminowy i turystyfikacja	Ponieważ art. 17 ust. 1 punkt 2 uchwała o parku kulturowym może ograniczać zakaz zmian sposobu korzystania z zabytków nieruchomych park kulturowy może zakazać wynajmu krótkoterminowego związanego z prowadzeniem działalności gospodarczej w lokalach mieszkaniowych.	uregulowania takich kwestii, które są istotne z punktu widzenia funkcjonowania i rozwoju miasta np. najem krótkoterminowy i turystyfikacja
199	Uwagi dodatkowe Wreszcie, mając na uwadze znaczenie dziedzictwa powojennej odbudowy Głównego Miasta, wnioskujemy o powołanie podmiotu zarządzającego park kulturowy oraz ustanowienie stałej rady doradczej przy parku kulturowym, w której skład wchodzić będą także specjaliści m.in. z zakresu konserwacji zabytków i dziedzictwa urbanistycznego. W tym zakresie pracownicyWydziału Architektury Politechniki Gdańskiej deklarują swoją gotowość do pomocy.	Wreszcie, mając na uwadze znaczenie dziedzictwa powojennej odbudowy Głównego Miasta,	powołanie podmiotu zarządzającego park kulturowy oraz ustanowienie stałej rady doradczej przy parku kulturowym, w której skład wchodzić będą także specjaliści m.in. z zakresu konserwacji zabytków i dziedzictwa urbanistycznego.